พระเสด็จสู่ฟ้า

ราษฎร์ล้วนอาลัย

พระเสด็จสู่ฟ้า

ราษฎร์ล้วนอาลัย

รัฐบาลในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
จัดพิมพ์ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายสนองพระมหากรุณาธิคุณ
ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ณ พระเมรุมาศ ท้องสนามหลวง
วันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย

บทกวีนิพนธ์ โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
จัดพิมพ์เผยแพร่ ครั้งที่ ๑ พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

กรมศิลปากร
พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย.-- กรุงเทพฯ : กรม, ๒๕๖๐.
๒๕๖ หน้า.

๑. ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา, ๒๔๗๐-๒๕๕๙. I. ชื่อเรื่อง.

๙๒๓.๑๕๙๓
ISBN 978-616-283-352-6

คำปรารภ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
ในโอกาสการจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุ
เนื่องในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

ตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีแห่งการครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงปกครองประเทศชาติและประชาชนด้วยทศพิธราชธรรม ดังพระปฐมบรมราชโองการที่ได้พระราชทานไว้ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” และทรงตั้งมั่นในพระราชปณิธานอันแน่วแน่ที่จะทรงอุทิศ ทุ่มเทกำลังพระวรกาย และกำลังพระราชหฤทัยในการบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อความกินดีอยู่ดี คุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่อาณาประชาราษฎร์ และความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนของประเทศชาติ พระองค์ท่านทรงงานด้วยหลักการ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” รวมทั้งได้พระราชทานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นแนวทางสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ผ่านโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริหลากหลายสาขาเกือบ ๕,๐๐๐ โครงการ ก่อเกิดเป็น “ศาสตร์แห่งพระราชา” ซึ่งเป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน นับเป็นคัมภีร์อันล้ำค่าแห่งแผ่นดินที่ได้พระราชทานแก่ลูกหลานไทย พระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทในวาระโอกาสต่างๆ คือ ปรัชญาคำสอนและคติธรรมที่พระองค์ทรงปรารถนาให้ปวงชนชาวไทยทั้งหลายตั้งมั่นอยู่ในความดีงาม ความพอดี ความพอเพียง รักษาความเป็นชาติอารยะ นับเป็นบุญวาสนาของประชาชนชาวไทยที่ได้เกิดมาอยู่ภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงเป็นเอตทัคคะทั้งศาสตร์และศิลป์หลายแขนง ทรงเป็นทั้งปราชญ์และครูแห่งแผ่นดินที่ยิ่งใหญ่ที่ประชาชนชาวไทยต่างเทิดทูนไว้เหนือเศียรเกล้า พระอัจฉริยภาพอันล้ำเลิศและพระปรีชาสามารถเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาและประทับใจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จึงทรงได้รับการทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายรางวัลเทิดทูนพระเกียรติยศในฐานะที่ทรงเป็นทั้งกษัตริย์ นักคิด และนักพัฒนา โดยทรงได้รับการทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระราชสมัญญามากมายหลายด้าน เช่น “อัครศิลปิน” “พระบิดาแห่งเทคโนโลยีของไทย” “พระบิดาแห่งฝนหลวง” “พระบิดาแห่งนวัตกรรมไทย” “พระบิดาแห่งการประดิษฐ์ไทย” “พระบิดาแห่งการอนุรักษ์มรดกไทย” “พระบิดาแห่งการวิจัยไทย” “พระบิดาแห่งมาตรฐานการช่างไทย” “พระผู้ทรงเป็นครูแห่งแผ่นดิน” เป็นต้น โดยเฉพาะที่สำคัญ องค์การสหประชาชาติได้น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายรางวัล “ความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์” และทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระราชสมัญญา “พระมหากษัตริย์นักพัฒนา” เพื่อเฉลิมพระเกียรติในฐานะที่ทรงอุทิศพระองค์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนชาวไทย และพัฒนามนุษยชาติอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น ยังได้กำหนดให้วันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปีเป็น “วันดินโลก” และน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวาย “รางวัลนักวิทยาศาสตร์ดินเพื่อมนุษยชาติ” เพื่อสดุดีพระเกียรติคุณแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล

อดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่ทรงให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรดินจนพลิกฟื้นผืนดินเพื่อการทำเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ เวลา ๑๕ นาฬิกา ๕๒ นาที นับเป็นวันแห่งความวิปโยคโศกศัลย์ครั้งใหญ่ของพสกนิกรชาวไทยทั้งปวง ประเทศไทยต้องตกอยู่ในท่ามกลางความโศกเศร้าอาลัยโดยทั่วกัน เมื่อพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจของคนไทยทั้งชาติเสด็จสู่สวรรคาลัย และนับเป็นวันมหาอาดูรของโลก โดยผู้นำจากทุกประเทศล้วนแสดงความอาลัยและเสียใจต่อการเสด็จสวรรคตในครั้งนี้ รัฐบาลได้กราบบังคมทูลขอพระราชทานพระราชานุญาตสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร จัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายพระเกียรติยศอย่างสูงสุดตามขัตติยโบราณราชประเพณี เพื่อแสดงความจงรักภักดีและน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะกตัญญุตาบูชา ประกาศเฉลิมพระเกียรติยศให้ปรากฏแผ่ไพศาลและเพื่อให้ประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าได้มีส่วนร่วมสนองพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ โดยรัฐบาลได้กราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ในการพระราชพิธี ณ วาระนี้

รัฐบาลโดยคณะกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ๘ คณะในการดำเนินการจัดงานพระราชพิธีพระบรมศพตามโบราณราชประเพณีอย่างสมพระเกียรติพระราชอิสริยยศ ในวาระสำคัญนี้ให้สมบูรณ์ตามจารีตโบราณราชประเพณี ทั้งงานพระราชพิธี งานรัฐพิธี งานศาสนพิธี และงานอื่นๆ ตั้งแต่การบำเพ็ญพระราชกุศลพระบรมศพ ณ พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท และการถวายพระเพลิงพระบรมศพ ณ มณฑลพระราชพิธีท้องสนามหลวง โดยมีคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และคณะอนุกรรมการต่างๆ ๑๐ คณะ ดำเนินการจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อบันทึกพระราชพิธีอันเกี่ยวเนื่องกับการพระบรมศพในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ตามธรรมเนียมปฏิบัติโบราณราชประเพณี ทั้งการก่อสร้างพระเมรุมาศ การจัดริ้วขบวนพระบรมราชอิสริยยศ สิ่งอนุสรณ์ต่างๆ เพื่อเฉลิมพระเกียรติยศอันภิญโญไพศาลแด่ทีฆราชาแห่งสยาม ผู้ทรงสถิตในดวงใจคนไทยทั้งชาติ และทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่เหนือกษัตริย์ใดๆ ในประวัติศาสตร์โลก

ในวาระนี้ รัฐบาลและประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า ขอน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นหาที่สุดมิได้ แม้เสด็จสู่สวรรคาลัยชั่วนิรันดร์ แต่ความอาลัยนั้นมิเสื่อมคลาย ด้วยพระบรมราชกฤดาภินิหารแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และพลังแห่งความจงรักภักดีของปวงพสกนิกรชาวไทย ขอเสด็จสู่สวรรคาลัยให้สถิตสถาพร ณ ดินแดนบรมสุขแห่งพระนิพพานตราบนิจนิรันดร เทอญ

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

คำนำ

เนื่องในการพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร ในวันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ณ พระเมรุมาศ ท้องสนามหลวง คณะกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้มอบหมายให้คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุฯ พิจารณาจัดพิมพ์หนังสือและแผ่นพับอันเนื่องด้วยพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร น้อมเกล้าฯ ถวายเป็นอนุสรณ์ถึงการพระราชพิธีสำคัญยิ่งในครั้งนี้ จำนวน ๑๑ รายการประกอบด้วย

หนังสือจดหมายเหตุฉบับหลัก ๑ รายการ ได้แก่

๑. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร

หนังสือจดหมายเหตุฉบับรอง ๖ รายการ ได้แก่

๑. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ฉบับประชาชน

๒. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ฉบับสื่อมวลชน

๓. “พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย” บทกวีนิพนธ์โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๔. หนังสือและซีดีบทเพลงแสดงความอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๕. จดหมายเหตุงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ฉบับวีดิทัศน์ “ทรงสถิตในดวงใจไทยนิรันดร์”

๖. หนังสือ “พระผู้สถิตในหทัยราษฎร์” (สมุดภาพรวมแผ่นป้ายแสดงความอาลัย)

หนังสือที่ระลึก ๓ รายการ ได้แก่

๑. พระเมรุมาศสมัยรัตนโกสินทร์ และพระเมรุในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๒. เครื่องประกอบพระราชอิสริยยศงานพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๓. นวมินทราศิรวาทราชสดุดี ร้อยกรองเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

แผ่นพับที่ระลึก ๑ รายการ ได้แก่

๑. แผ่นพับที่ระลึกในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ว่าด้วยพระราชประวัติ พระราชกรณียกิจ และความรู้เกี่ยวกับพระเมรุมาศ ฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนอีกเป็นจำนวนมาก ได้แสดงเจตจำนงร่วมกันสร้างสิ่งอนุสรณ์น้อมเกล้าฯ ถวายด้วยความจงรักภักดี นับเป็นการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาไว้เป็นมรดกวัฒนธรรมของแผ่นดินเพิ่มขึ้นอีกด้วย

หนังสือและแผ่นพับอันทรงคุณค่าเหล่านี้ จะได้เผยแพร่ไปสู่สถาบันการศึกษา ห้องสมุด หน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนทั่วพระราชอาณาจักร ยังประโยชน์แก่ประชาชน นักเรียน นิสิต นักศึกษาทุกระดับ การสมานฉันท์ร่วมสร้างสรรค์ผลงานทรงคุณค่าเพื่ออำนวยประโยชน์แก่สาธารณชนครั้งนี้เป็นการแสดงกตัญญูกตเวทิตาธรรมสนองพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร และร่วมกันเผยแพร่พระเกียรติคุณให้แผ่ไพศาลยั่งยืนสืบไปชั่วกาลนาน

ขอมหิทธานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และจิตใจอันตั้งมั่นในความจงรักภักดีต่อเบื้องพระยุคลบาท พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร จงเป็นพลวปัจจัยให้เสด็จสถิตเสถียรธำรงอยู่ในทิพยสถานอันสมบูรณ์ พรั่งพร้อมด้วยทิพยสมบัติทุกเมื่อเทอญ

(นายวีระ โรจน์พจนรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
ประธานกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุ
งานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

คำชี้แจง

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ ทรงเป็นศูนย์รวมดวงใจไทยทั้งชาติ เป็นมิ่งขวัญและเป็นที่เคารพเทิดทูนเหนือเศียรเกล้าของชาวไทย นับแต่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๙ ทรงอุทิศพระองค์เพื่อประโยชน์สุขของราษฎรและเพื่อพัฒนาความเจริญอันยั่งยืนแก่ประเทศชาติ โดยมิได้ทรงคำนึงประโยชน์สุขส่วนพระองค์ ทรงตรากตรำพระวรกายทรงงานด้วยความเพียรตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีแห่งการทรงราชย์ การเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ นับเป็นความสูญเสียอันใหญ่หลวงสุดจะประมาณได้ ปวงชนชาวไทยต่างรู้สึกทุกข์โทมนัสโศกาดูรราวความสุขทั้งมวลได้สูญสิ้นลง จึงได้ร้อยกรองบทกวีนิพนธ์เพื่อแสดงถึงความโศกาอาลัยอันเปี่ยมล้นในจิตใจ เพื่อน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ และเพื่อปลอบประโลมจิตใจตนเอง

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ กระทรวงวัฒนธรรมจึงมอบให้กรมศิลปากร โดยสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ ร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดทำโครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อรวบรวมบทกวีนิพนธ์แสดงความอาลัย ซึ่งประชาชนได้ประพันธ์และเผยแพร่ทางสื่อสิ่งพิมพ์และสังคมออนไลน์ เป็นจำนวนนับหมื่นบท จัดเก็บเป็นหลักฐานบันทึกเหตุการณ์ ณ หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมทั้งคัดสรรบทกวีนิพนธ์ดังกล่าวจำนวน ๑๘๙ บท มาจัดพิมพ์หนังสือ **“พระเสด็จสู่ฟ้าราษฎร์ล้วนอาลัย”** เพื่อเผยแพร่ให้โลกได้ประจักษ์ถึงความจงรักภักดีและความผูกพันที่ประชาชนมีต่อพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งและเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจ อันจะมีส่วนร่วมในการเฉลิมพระเกียรติให้แผ่ไพศาลสืบไป โดยการจัดพิมพ์จะเรียงตามลำดับอักษรนาม นามแฝง ของผู้ประพันธ์

อนึ่ง เพื่อให้หนังสือ **“พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย”** บันทึกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์แห่งความทรงจำอย่างสมบูรณ์พร้อม กรมศิลปากรจึงนำภาพถ่ายของช่างภาพจิตอาสาและประชาชนที่บันทึกภาพไว้ตั้งแต่วันเสด็จสวรรคตเป็นต้นมา โดยภาพเหล่านี้ส่วนหนึ่ง กระทรวงวัฒนธรรมเคยนำมาจัดนิทรรศการ “ทรงสถิตในดวงใจไทยนิรันดร์” ณ บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร มาจัดพิมพ์เป็นภาพประกอบหนังสือ โดยระบุชื่อผู้บันทึกภาพกำกับไว้ทุกภาพ

กรมศิลปากรขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยและวรรณศิลป์ ประกอบด้วย นางชมัยภร บางคมบาง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ หม่อมราชวงศ์อรฉัตร (ศุขสวัสดิ์) ซองทอง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยและผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น นายบุญเตือน ศรีวรพจน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรศาสตร์ (ภาษาและวรรณกรรม) นางพันธุ์อร จงประสิทธิ์ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านภาษาและวรรณกรรม นายสมยศ แสงสุวรรณ นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย ซึ่งร่วมเป็นคณะบรรณาธิการพิจารณาคัดเลือกบทร้อยกรองแสดงความอาลัย ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้จนสำเร็จลุล่วง

กรมศิลปากรขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายหนังสือ **“พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย”** บทกวีนิพนธ์ในโครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะและเพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ ขอพระมหิทธานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย พระราชกุศลกฤดาธิการที่พระองค์ได้ทรงพระวิริยะอุตสาหะบำเพ็ญตลอดพระชนม์ชีพ ทั้งจิตใจอันตั้งมั่นด้วยความกตัญญูกตเวทีและจงรักภักดีของรัฐบาลและพสกนิกรชาวไทยที่มีต่อเบื้องพระยุคลบาท จงเป็นพลวปัจจัยดลบันดาลให้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร เสด็จสถิตเสถียรในทิพยสถานอันสมบูรณ์พร้อมด้วยทิพยสุขารมณสมบัติทุกเมื่อ เทอญ

(นายอนันต์ ชูโชติ)
อธิบดีกรมศิลปากร

โศกาลัยท่วมฟ้าท่วมดิน

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ นับแต่เวลา ๑๙ นาฬิกา หลังจากผู้ประกาศข่าวของสถานีโทรทัศน์ทุกช่องอ่านแถลงการณ์ของสำนักพระราชวังเรื่อง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร เสด็จสวรรคต คนไทยทั้งประเทศอยู่ในภาวะตระหนกตกใจและเต็มไปด้วยอาการเศร้าโศกรันทดใจ บางคนร่ำไห้น้ำตาไหลพราก บางคนกลิ้งเกลือกเรียกหา บางคนเฝ้ากราบแล้วกราบเล่าอยู่หน้าจอโทรทัศน์ สารพัดจะแสดงออกซึ่งอาการเสียใจอันเป็นที่สุด วันต่อ ๆ มาก็ยิ่งทุกข์ยิ่งโศกเศร้าเป็นทวีคูณ นับแต่การรอเฝ้าถวายบังคมพระบรมศพขณะเคลื่อนพระบรมศพจากโรงพยาบาลศิริราชไปยังพระบรมมหาราชวัง การนัดกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีที่สนามหลวง การเข้าเฝ้าถวายบังคมพระบรมศพบนพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท และกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายที่ล้วนสะท้อนความ “จงรักภักดี” อย่างหาที่สุดมิได้ของประชาชนคนไทยในวาระอันเป็นที่สุดของความเศร้าโศกของประเทศชาติครั้งนี้

ในการนี้ กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดให้มีช่องทางแสดงออกของประชาชนด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสื่อต่าง ๆ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ส่งผลงานศิลปะแขนงต่าง ๆ อันเป็นการแสดงออกถึงความโศกอันเป็นที่สุด โดยให้ส่งมายังกระทรวงวัฒนธรรมและรวบรวมเก็บไว้ในหอจดหมายเหตุต่อไป

อย่างไรก็ดี ในผลงานศิลปะในสาขาวรรณศิลป์ ประเภทร้อยกรอง อันนับว่าเป็นศิลปะมรดกของไทย ปรากฏว่ามีผู้แสดงออกและส่งผลสะท้อนไปในสังคมอย่างกว้างขวาง กระทรวงวัฒนธรรมจึงจัดให้มีการคัดสรรผลงานประเภทร้อยกรองที่สะท้อนถึงความเศร้าโศกเสียใจ โดยตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

๑. หม่อมราชวงศ์อรฉัตร ซองทอง

๒. นางชมัยภร บางคมบาง

๓. นายบุญเตือน ศรีวรพจน์

๔. นางพันธุ์อร จงประสิทธิ์

๕. นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย (นายสมยศ แสงสุวรรณ)

คณะกรรมการได้พิจารณาบทร้อยกรองประมาณห้าร้อยบทที่ได้รับการคัดกรองมาแล้วจากจำนวนเป็นหมื่น ๆ บทด้วยความระมัดระวัง โดยได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะคัดสรรเพื่อการรวมเล่มครั้งนี้จำนวน ๑๘๙ บท ด้วยตัวเลขอันเป็นมงคลเพื่อแสดงความจงรักภักดี โดยมีมติตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาไว้ ดังนี้

๑. ผลงานจะต้องเป็นประเภทที่มีฉันทลักษณ์ เพื่อแสดงความมีรากทางวัฒนธรรมอันแข็งแกร่ง และต้องเป็นฉันทลักษณ์ที่ถูกต้อง

๒. ผลงานจะต้องงดงามสมพระเกียรติยศของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

๓. มีสุนทรียภาพทางวรรณศิลป์

๔. กำหนดให้หนึ่งคนมีผลงานได้เพียงหนึ่งผลงานเท่านั้น

๕. เป็นผลงานของบุคคล มิใช่องค์กร

คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วพบว่า บทกวีส่วนหนึ่งที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์สมบูรณ์แบบทุกประการนับเป็นส่วนน้อย และพบปัญหาจากบทกวีส่วนที่เหลือ ดังนี้

ประการแรก หลายบทได้อารมณ์ดี แต่เขียนไม่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ ส่วนใหญ่ไม่รับสัมผัสระหว่างบท หรือลงท้ายเสียงวรรคสองเป็นเสียงตรี หรือบางครั้งก็ไม่รับสัมผัส หรือรับสัมผัสผิดเสียง สั้นรับยาว หรือยาวรับสั้น หรือเสียงใกล้เคียง

เช่น เดียว กับ เคียง เป็นต้น ในชั้นแรกคณะกรรมการคัดบทกวีที่ผิดฉันทลักษณ์เหล่านี้แยกออกมาต่างหากก่อน และนำมาพิจารณาอีกครั้งว่าสามารถตัดตอนบทใดมาตีพิมพ์ได้บ้าง หรือจะแก้ไขความผิดเหล่านั้นได้อย่างไรไม่ให้กระทบกระเทือนเนื้อหาในชั้นแรกกรรมการบางท่านขอสงวนสิทธิ์รับแต่บทที่เขียนถูกต้องสมบูรณ์เท่านั้น ปรากฏว่าคณะกรรมการคัดได้ไม่ครบจำนวน แต่เห็นในความตั้งใจและความปรารถนาที่จะแสดงความอาลัย จึงต้องใช้วิธีตัดทอนให้เหลือเฉพาะบท หรือแก้ไขส่วนที่บกพร่อง เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์

ประการที่สอง หลายบทเขียนฉันทลักษณ์ถูกต้อง แต่มีปัญหาเรื่องเนื้อหาสาระ บางทีดูเป็นกันเองเกินไป หรือใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับเนื้อความ ก็จะมีการปรับแก้อีกครั้งหนึ่งในบทเหล่านี้ให้ทั้งเหมาะสมและเหมาะงาม สมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ประการที่สาม กรณีเป็นองค์กรแต่มีชื่อผู้ประพันธ์ คณะกรรมการจะคัดในฐานะผู้ประพันธ์ ถือเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ยกเว้นในกรณีที่ไม่ได้ระบุชื่อ หรือไม่รู้ชื่อก็จะคัดออก ถือว่าเป็นองค์กรสมบูรณ์แบบ กรณีนี้เกิดขึ้นจากกวีที่มีชื่อเสียงมักจะไปเขียนในนามองค์กร และไม่มีผลงานของกวีท่านนั้น ๆ คัดเข้ามา ทั้งที่มีผลงานปรากฏ เพื่อความสมบูรณ์คณะกรรมการจึงพิจารณาคัดเลือกเข้ามา

ประการที่สี่ ในกรณีที่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือเป็นที่รู้จักกันดี มีผลงานในวาระนี้ทางสื่ออินเทอร์เน็ต หากคณะกรรมการผ่านตา สามารถนำมาเสนอเพิ่มเติมได้ ดังเช่นงานของ อาจารย์ระพี สาคริก เป็นต้น

ประการที่ห้า สำหรับชื่อบทประพันธ์เป็นไปตามธรรมชาติ คือ บทใดที่มีชื่อบท และนำมาทั้งบท จะยังคงชื่อบทไว้ แต่กรณีที่ตัดความมาตามความเหมาะสม จะไม่มีชื่อบท

การรวมเล่มผลงานที่ถั่งท้นออกมาจากดวงใจอันโศกตรมของประชาชนเล่มนี้ ไม่ได้มีแต่เพียงบทร้อยกรองเท่านั้น หากยังมีภาพประกอบที่เกิดขึ้นโดยฝีมือของประชาชนตลอดห้วงระยะเวลาอันโศกรันทดเหล่านั้น เพื่อเป็นดั่งบันทึกทางประวัติศาสตร์ของบ้านเมืองที่เก็บอารมณ์ของประชาชนไว้ทั้งทางตัวอักษรและทางภาพ นับเป็นปรากฏการณ์ของชาติที่ต้องจดจารจารึกไว้ตลอดกาลนาน

(นางชมัยภร บางคมบาง)

สารบัญ

หน้า

คำปรารภ ๔

คำนำ ๖

คำชี้แจง ๘

โศกาลัยท่วมฟ้าท่วมดิน ๑๑

พระราชประวัติ ๑๙

พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย ๕๙

ภาคผนวก ๒๔๕

- รายนามผู้ประพันธ์บทร้อยกรอง “พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย” ๒๔๖
- รายนามช่างภาพจิตอาสาและประชาชนผู้บันทึกภาพ ๒๔๘
- โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ๒๔๙
- คำสั่งคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ ๔/๒๕๖๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือบทกวีนิพนธ์โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ๒๕๒

พระราชประวัติ

พระบาทสมเด็จ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร รามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ พระโอรสในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศรอดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก และสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เสด็จพระบรมราชสมภพ เมื่อวันจันทร์ ที่ ๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลเมาน์ทออเบอร์น เมืองเคมบริดจ์ (Cambridge) รัฐแมสซาชูเซตต์ (Massachusetts) ประเทศสหรัฐอเมริกา มีพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร รัชกาลที่ ๘ เป็นสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นสมเด็จพระเชษฐภคินี เสด็จดำรงสิริราชสมบัติ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๙

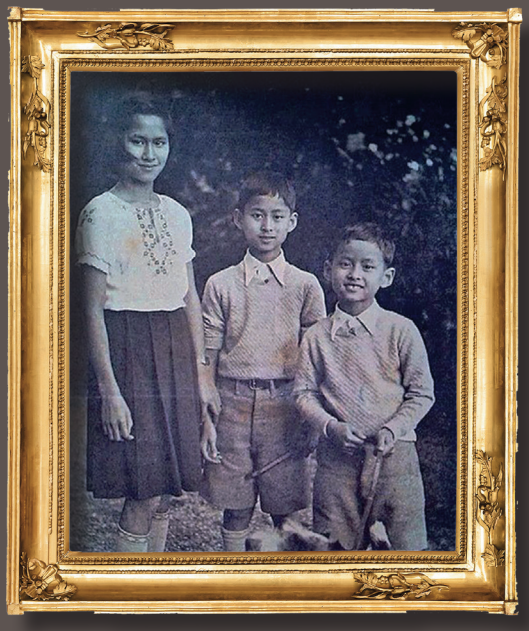

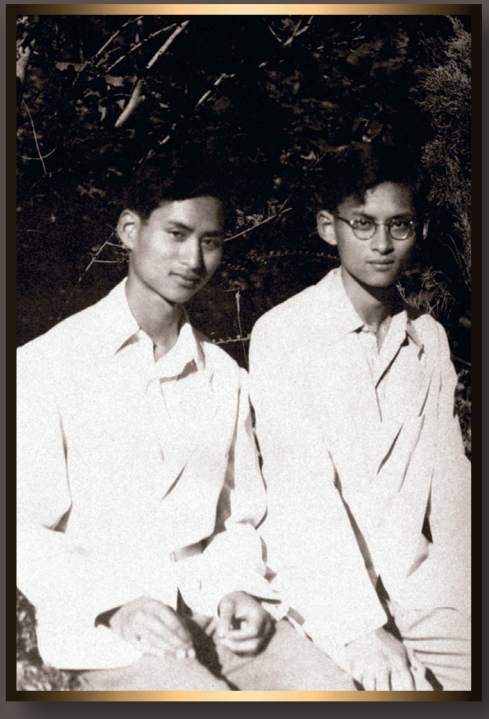

ทรงประกอบพระราชพิธีราชาภิเษกสมรสกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๙๓ แล้วสถาปนาเป็นสมเด็จพระราชินี ต่อมาสถาปนาเป็นสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ตามลำดับ

ทรงรับการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓ พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการแก่ประชาชนชาวไทยว่า **“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”**

พระราชโอรสและพระราชธิดา ๔ พระองค์ คือ

๑. ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

๒. สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

๓. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณากรปิยชาติ สยามบรมราชกุมารี

๔. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

พระราชพิธีเฉลิมพระราชมณเฑียร ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
วันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๔๙๓

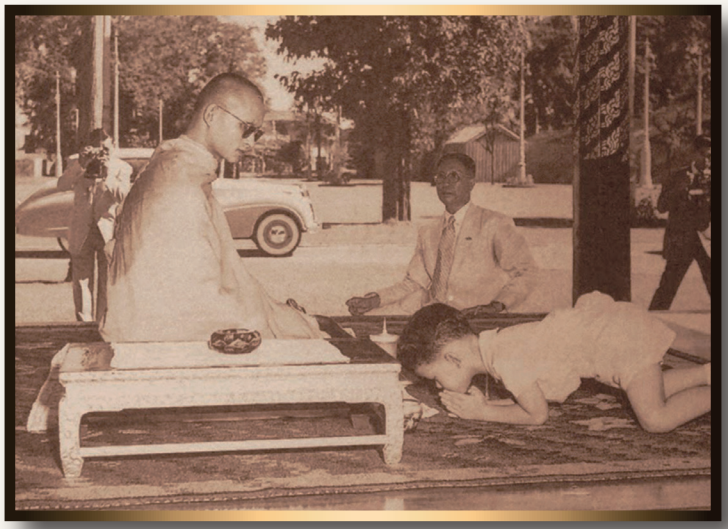

พุทธศักราช ๒๔๙๙ มีพระราชศรัทธาทรงพระผนวช ตามคติของพุทธศาสนิกชนไทย เป็นเวลา ๑๕ วัน

นับแต่เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติปกครองราชอาณาจักรไทย ตราบถึงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ เป็นเวลา ๗๐ ปี ๔ เดือน ๗ วัน กล่าวได้ว่าทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงครองสิริราชสมบัติยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์ไทย ทรงตั้งมั่นอยู่ในทศพิธราชธรรม ทรงอุทิศกำลังพระวรกายและกำลังพระสติปัญญาปฏิบัติพระราชกรณียกิจอเนกอนันต์ เพื่อประโยชน์สุขของปวงอาณาประชาราษฎร์

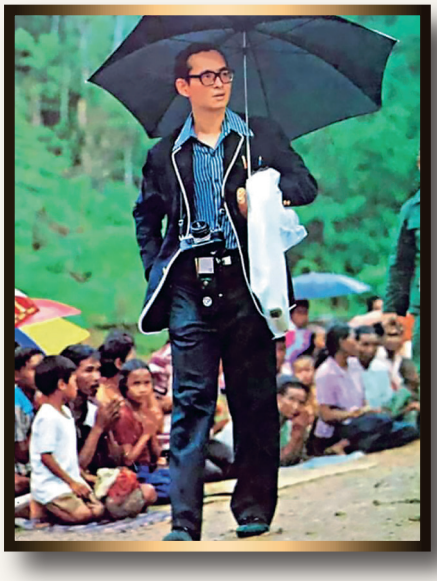
พระราชพิธีทรงพระผนวช วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๙๙

ประทับพักพระราชอิริยาบถ
ขณะเสด็จประพาสน้ำตกพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
วันที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๐๒

เสด็จเยี่ยมราษฎรทั่วทุกภูมิภาค ตั้งแต่พุทธศักราช ๒๔๙๕ เป็นต้นมา ทรงตระหนักในความเป็นอยู่ของราษฎรที่ต้องเผชิญปัญหาที่ทำกินและการดำรงชีพ โดยพึ่งพาธรรมชาติ จึงมีพระราชดำริแก้ไขและบรรเทาความเดือดร้อน ปรากฏเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในรัชสมัยมากกว่า ๔,๖๐๐ โครงการ ประจักษ์ว่า พระองค์คือกษัตริย์นักพัฒนายิ่งใหญ่แท้จริง ทรงเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการอยู่อย่างสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ อันได้แก่ โครงการแก้มลิง แก้ปัญหาน้ำท่วม โครงการแกล้งดิน แก้ปัญหาดินเปรี้ยว โครงการฝนหลวง แก้ปัญหาภัยแล้ง ธนาคารข้าว ธนาคารโค กระบือ แก้ปัญหาความขาดแคลน การปลูกหญ้าแฝก เพื่ออนุรักษ์ดินและน้ำ ปลูกป่าด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการจัดการทรัพยากร รวมทั้งการสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบกั้นน้ำ เพื่อความอุดมสมบูรณ์แห่งทรัพยากรของประเทศ ตลอดจนพระราชทานแนวพระราชดำริไปยังนานาประเทศที่ต้องการความช่วยเหลืออีกด้วย พระอัจฉริยภาพเป็นที่ประจักษ์ไม่เฉพาะแต่คนไทยเท่านั้น องค์การสากลต่าง ๆ ได้ประกาศยกย่องพระเกียรติคุณให้ปรากฏอย่างแพร่หลายกว้างขวางมาโดยตลอด

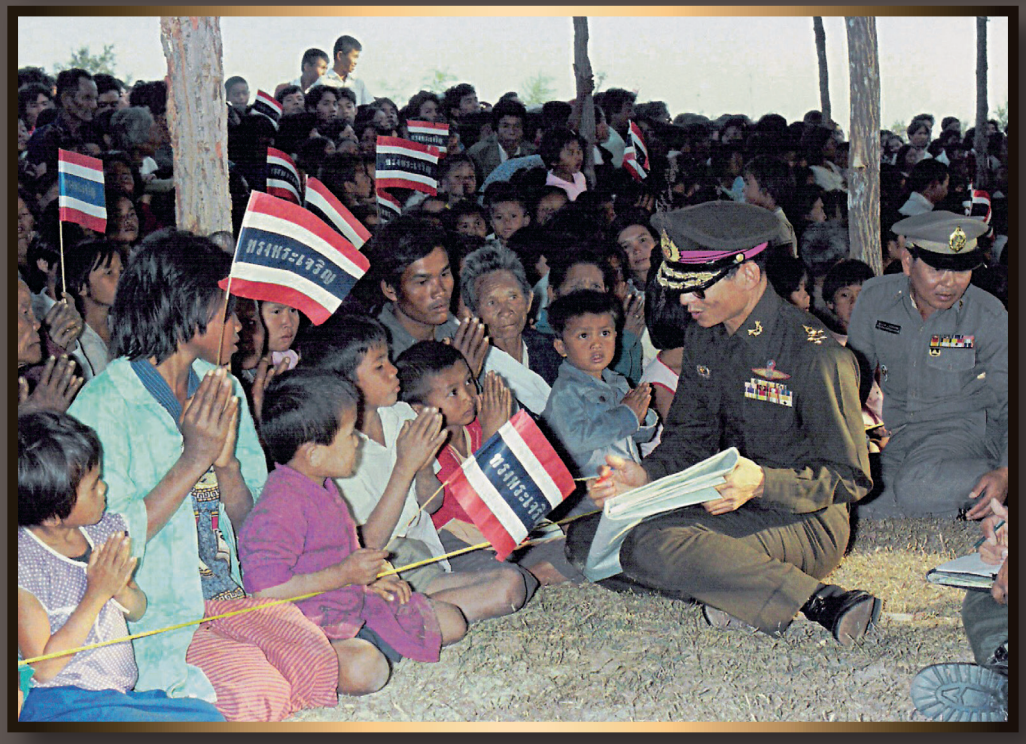

ทอดพระเนตรโครงการอ่างเก็บน้ำยางชุม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

LAND-ROVER
ร.ย.ล

461
JEEP

ระหว่างพุทธศักราช ๒๕๐๓ - ๒๕๑๐ เสด็จฯ เยือนมิตรประเทศในเอเชีย ยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย จำนวน ๑๔ ประเทศ เป็นการเจริญทางพระราชไมตรี สร้างชื่อเสียงให้ประเทศเป็นที่รู้จักในสังคมโลก เพราะมีพระประมุขที่ทรงพระปรีชาสามารถในวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม และองอาจกล้าหาญ สิ่งสำคัญทรงมุ่งหวังที่จะแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากประเทศที่เจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาประยุกต์ให้เหมาะกับสภาพแวดล้อมของประเทศไทย เช่น การได้รับความร่วมมือจากประเทศเดนมาร์กในด้านผลิตฟาร์มโคนม เป็นต้น

เสด็จพระราชดำเนินเยือนสหรัฐอเมริกาและยุโรป

ระหว่างพุทธศักราช ๒๕๑๐ – ๒๕๓๐ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเป็นกำลังใจแก่ทหารหาญและเยี่ยมพสกนิกรในพื้นที่ชายแดนที่ประสบภัยคุกคามจากลัทธิคอมมิวนิสต์ ในฐานะทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย ทรงเยี่ยมบำรุงขวัญทหาร ตำรวจ ในพื้นที่สู้รบถึงฐานปฏิบัติการทั่วทุกพื้นที่ โดยมิทรงหวั่นเกรงภยันตรายใด ๆ พระราชทานแนวทางให้ปฏิบัติด้วยสันติวิธี ทรงนำโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ให้ชายแดนเป็นรั้ว ด้านในเป็นศูนย์พัฒนา เป็นแหล่งเรียนรู้ในการประกอบอาชีพ เป็นผลให้บ้านเมืองกลับคืนสู่ความสงบ

ด้านเกษตรกรรม ทรงคิดค้นทางเลือกใหม่ให้แก่เกษตรกรเพื่อพึ่งพาตนเองอย่างเข้มแข็ง เรียกว่า “เกษตรทฤษฎีใหม่” ด้วยแนวพระราชดำริใช้ที่ดินให้ได้ประโยชน์สูงสุด

พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประเทศไทยประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ได้พระราชทานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ทรงวางแนวทางการดำเนินชีวิตให้ราษฎร เป็นผลให้เกิดการพัฒนาสังคมและทรัพยากรบุคคลอย่างมั่นคงยั่งยืน

ทรงเยี่ยมราษฎร
ทรงรับฟังปัญหา
และพระราชทานแนวทางแก้ไข

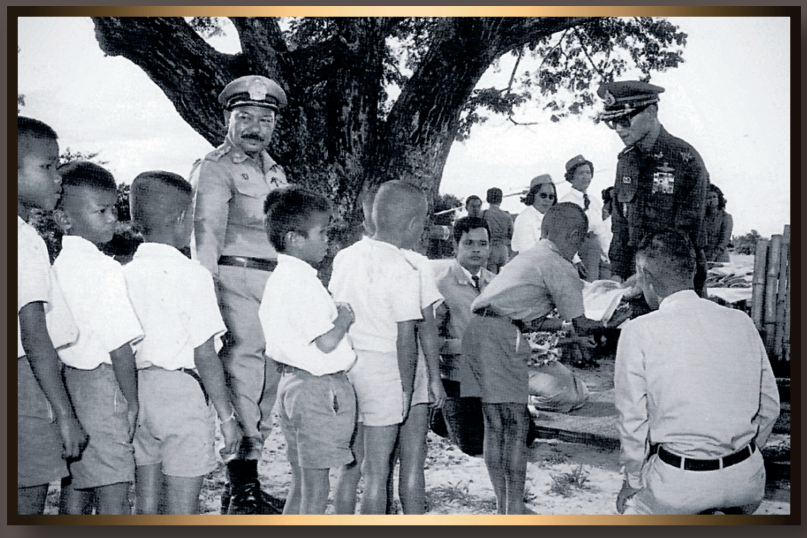

เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดงานชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ
(เฉลิมฉลองครบ ๕๐ ปี ลูกเสือไทย)
ณ สวนลุมพินี วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๐๔

ด้านการศึกษา ทรงมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎร ซึ่งเป็นทรัพยากรของประเทศทุก ๆ ระดับ มีพระราชดำริส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทุกสาขาแก่เยาวชนและประชาชนอย่างทั่วถึง การศึกษาในระบบโรงเรียนทั่วประเทศตั้งแต่ในเมืองไปถึงถิ่นทุรกันดาร เช่น โรงเรียนจิตรลดา ในภูมิภาค เช่น โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ โรงเรียนร่มเกล้า โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ฯลฯ จัดโครงการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนครูและเพิ่มแหล่งศึกษาให้เยาวชนในถิ่นทุรกันดารมีโอกาสเล่าเรียนได้อย่างต่อเนื่อง การศึกษานอกระบบ ได้แก่ โรงเรียนพระดาบส และการศึกษาตามอัธยาศัย คือโครงการตามพระราชดำริสาขาต่าง ๆ จำนวนมาก จัดทำสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน และพระราชทานทุนการศึกษาอย่างกว้างขวาง เช่น ทุนอานันทมหิดล ทุนมูลนิธิภูมิพล เป็นต้น

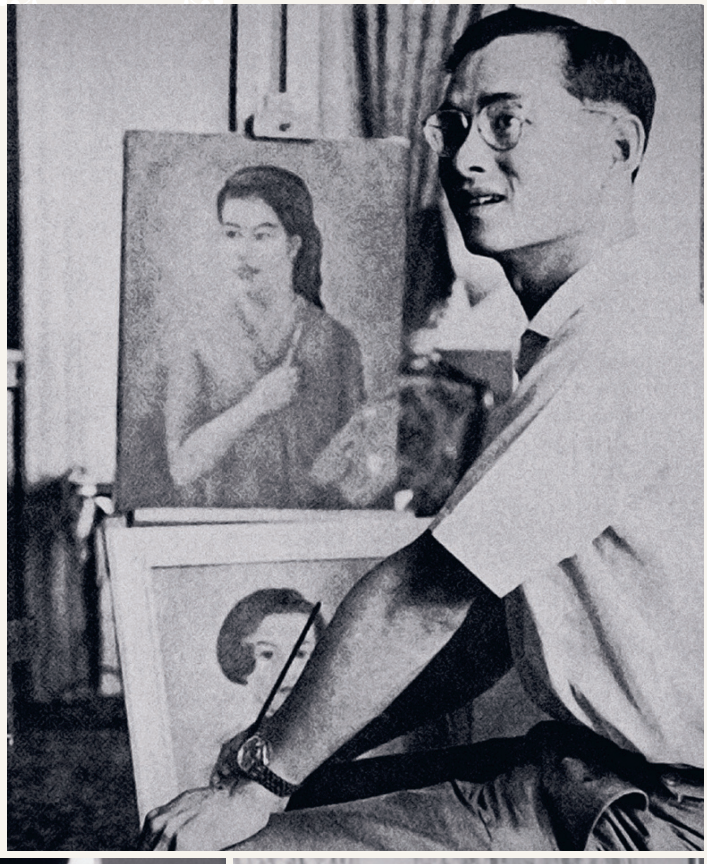
เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปิดโรงเรียนบ้านสองพี่น้อง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
วันที่ ๒๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๑

ด้านศิลปวัฒนธรรม มีพระอัจฉริยภาพและพระปรีชาสามารถในการสร้างสรรค์ศิลปะทุกสาขา ทรงสนพระราชหฤทัยในศิลปวัฒนธรรมของชาติทุกแขนง ทรงเป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์มรดกของชาติ ทรงส่งเสริมให้คนในชาติตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ มีพระราชดำริฟื้นฟูการถวายผ้าพระกฐินโดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค เมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๒ และพุทธศักราช ๒๕๐๓ ทรงฟื้นฟูพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ นอกจากนี้ยังมีพระราชดำริบูรณปฏิสังขรณ์วัดพระศรีรัตนศาสดาราม สร้างพระที่นั่งบรมราชสถิตยมโหฬาร ในพระบรมมหาราชวัง แทนองค์เดิมที่ชำรุด โปรดให้เขียนจิตรกรรมฝาผนังพระพุทธรัตนสถานในพระราชฐานชั้นใน ทรงอุปถัมภ์การแสดงโขนละครและศิลปะการแสดงอันเป็นจารีตแบบแผนของชาติ ทรงพระปรีชาปราดเปรื่องในการดนตรี ทรงพระราชนิพนธ์เพลงที่กล่าวได้ว่าเป็นอมตะเพื่อปวงชนจำนวนมาก เช่น เพลงพรปีใหม่ สายฝน ใกล้รุ่ง แสงเทียน ฯลฯ พระราชนิพนธ์วรรณกรรมเรื่องพระมหาชนก ทรงแปลเรื่องติโตและนายอินทร์ผู้ปิดทองหลังพระ

มีพระบรมราชวินิจฉัยภาพร่างจิตรกรรมฝาผนังพระพุทธรัตนสถาน ในพระบรมมหาราชวัง

ด้านศาสนา ทรงเคร่งครัดและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ทรงเป็นแบบอย่างที่ล้ำเลิศในการผดุงรักษาพระพุทธศาสนาให้ประดิษฐานถาวรเจริญรุ่งเรืองในแผ่นดิน ทรงเป็นองค์อัครศาสนูปถัมภก พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์บำรุงศาสนาอื่น ๆ ในพระราชอาณาจักร ให้พสกนิกรทุกศาสนาอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

มีพระราชดำริสร้างวัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก ให้เป็นวัดแบบอย่าง คำนึงถึงประโยชน์ที่สานสัมพันธ์ร่วมกันระหว่าง วัด บ้านและโรงเรียน ที่เรียกว่า “บวร” ให้มีความเรียบง่าย และประหยัด เมื่อใช้ประโยชน์และจัดกิจกรรมร่วมกัน

ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

ด้านสาธารณสุข ทรงตระหนักถึงสุขภาพอนามัยประชาชน กำจัดโรคระบาดที่คุกคามบั่นทอนชีวิตราษฎร ได้แก่ โรคเรื้อน วัณโรค โปลิโอ และโรคติดต่อร้ายแรง สงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัยทุกวาระอย่างทันเหตุการณ์ ฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ จัดตั้งหน่วยงานแพทย์หลวง หน่วยแพทย์พระราชทานทั้งทางบกและทางน้ำ หน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่พระราชทาน ก่อตั้งมูลนิธิราชประชาสมาสัย และมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ดำเนินงานช่วยเหลือในโอกาสต่าง ๆ โดยเฉพาะก่อตั้งมูลนิธิชัยพัฒนา ดำเนินการช่วยเหลือประชาชนได้รวดเร็ว ในด้านการแพทย์ ส่งเสริมให้ทุนนายแพทย์สาขาต่าง ๆ ไปศึกษาเพิ่มเติมในต่างประเทศ เพื่อนำวิทยาการที่เจริญมาพัฒนาประเทศ

ด้านการคมนาคม ทรงวางแผนสร้างถนนเพื่อความมั่นคงของประเทศและพัฒนาบ้านเมือง เส้นทางข้ามภูเขาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคใต้ โดยเฉพาะเส้นทาง สายน่าน - ปัว - ทุ่งช้าง - ปอน - ห้วยโกร๋น ในพื้นที่อันตรายที่ผู้ก่อการร้ายขัดขวาง ทั้งทรงแก้ปัญหาจราจรด้วยระบบเครือข่าย ได้แก่ ถนนวงแหวนรัชดาภิเษก กาญจนาภิเษก โครงข่ายถนนจตุรทิศเหนือ - ใต้ ตะวันออก - ตะวันตก รองรับการจราจรข้ามกรุงเทพฯ ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม สะพานขนาดใหญ่ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาสองช่วงที่โดดเด่นสง่างาม สะพานแขวนพระราม ๘ ทางคู่ขนานลอยฟ้า ถนนบรมราชชนนี เป็นต้น

เสด็จฯ ไปทรงเปิดการเดินรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมงคล (รถไฟฟ้าใต้ดินสายแรกของไทย) วันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ทอดพระเนตรภาพถ่ายทางอากาศ ทางคู่ขนานลอยฟ้า ถนนบรมราชชนนี วันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช คือ ดวงมณี ดวงประทีป และดวงใจของชาวไทย ทรงแผ่พระมหาบารมีอันบริสุทธิ์ไพศาล ทรงร่วมทุกข์ร่วมสุขกับปวงประชาชาวไทย พระราชทานความรัก ความห่วงใย เปี่ยมด้วยพระเมตตาอันประมาณมิได้ ทรงทุ่มเทพระวิริยะ อุตสาหะ พระปรีชาญาณ สร้างความสุขสวัสดิ์ยั่งยืนแก่ประชาชนของพระองค์อย่างมิทรงรู้สึกเหน็ดเหนื่อย ชาติไทยจึงก้าวหน้ารุ่งเรืองเป็นลำดับ ทรงเป็นหลักชัยนำทางแก่ชาติยาวนานถึง ๗๐ ปี ๔ เดือน ๗ วัน นับเป็นความวิปโยคสุดอาลัย เมื่อพระองค์เสด็จสู่สวรรคาลัย เมื่อวันพฤหัสบดี ที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ชาวไทยทั้งชาติต่างน้อมศิรเกล้ากราบสักการะพระผู้สถิตในดวงใจตราบนิรันดร์

พระเสด็จสู่ฟ้า
ราษฎร์ล้วนอาลัย

สายพระเนตรเมตตามาสิ้นแล้ว

บ่ายสิบสามตุลาปีห้าเก้า
ข่าวองค์ฉัตรประเทศปกเขตคาม
สายพระเนตรเมตตามาสิ้นแล้ว
รอยพระบาททั่วถิ่นแผ่นดินไทย

กระแสเศร้ากำซาบถิ่นแผ่นดินสยาม
สู่สวรรค์เสด็จท่ามความอาลัย
พระเสโทดังหยาดแก้วเคยแวววใส
จะหาเห็นอีกที่ไหนในวันนี้

กชกร สิริกัญญกุล

จะหลับตาได้อย่างไรในคืนนี้
จะก้าวข้ามความโศกเศร้าได้อย่างไร

ห้ามน้ำตาที่มีไม่ให้ไหล
เมื่อเมืองไทยสิ้นในหลวงของปวงชน

กวีตีสาม

ผ่านประตูสู่วังนั่งเตรียมพร้อม
ฟังสวดพระอภิธรรมเจ็ดคัมภีร์
พระที่นั่งดุสิตฯ ประดิษฐาน
เบื้องหน้าแท้แม้พิศวิจิตรงาม
หัตถ์พนมก้มกราบปริ่มปลาบปลื้ม
ครั้งหนึ่งเราเฝ้าองค์พระทรงชัย

เสร็จซักซ้อมแนะแนวเข้าแถวที่
จวบมุนีลาลับกลับอาราม
พระโกศกาญจน์แก้วเกล้าเจ้าสยาม
ใจโศกยามสะอื้นยืนอาลัย
ภาพมิลืมเลือนแน่นานแค่ไหน
ลึกสุดใจ ธ สถิตนิจนิรันดร์

กังเอง

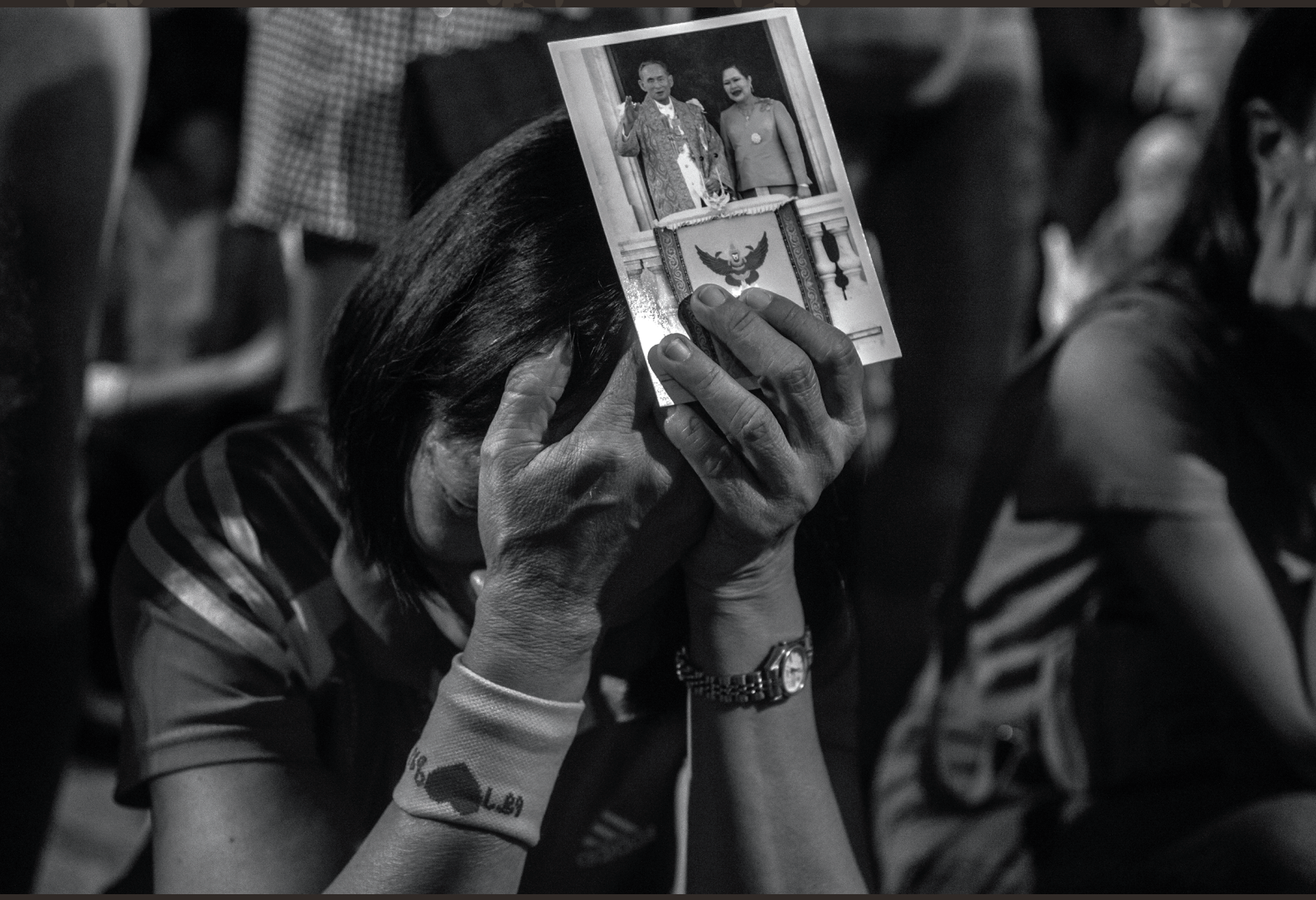

พุทธิพัชร์ ดิบดี

ปฐมพล พรานป่า

ประชาชนเฝ้าฟังพระอาการด้วยความห่วงใย ณ โรงพยาบาลศิริราช วันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

สถิต ขาวผ่อง

ทวีพงศ์ ประทุมวงษ์

พยนต์ รัตนกุล

ณกฤช จรูญศรีรักษ์

ภักดีมั่นนิรันดร์กาล

หัวใจวายขวัญหายใจหวั่นหวาด
หมดถ้อยคำร่ำร้องแทบวายวาง
ถ้าเกิดอีกจะขอเป็นข้ารองบาท
สุดแผ่นฟ้าสุดแผ่นน้ำสุดแผ่นดิน
แม้รู้ว่าพระเสด็จไปสู่แดนสรวง
ปลิดปลิวตามพระแก้วขวัญอันอ่าองค์
เหลือก็แต่คำสอนบวรสวัสดิ์
เพื่อนิกรที่ขวัญร้างยังอยู่ยืน
จะจดจำคำสอนของพระองค์
ไม่คิดท้อย่อหย่อนในวิญญาณ์
วะวับหวิวเจียนขาดคลาดจากร่าง
ขวัญลอยคว้างตามผ่านฟ้าพระภูมินทร์
พระจอมราชภูมิพลจนสุดสิ้น
ถวายชีวินดวงนี้เพื่อพระองค์
ใจทั้งดวงร่ำไห้กลายเป็นผง
ยากจะทรงร่างได้ใจกล้ำกลืน
พระราชดำรัสคงไทยให้ฟื้นตื่น
ทุกวันคืนเหมือนเช่นที่เป็นมา
ที่ประสงค์ให้ราษฎร์สุขทุกหย่อมหญ้า
น้อมบูชาภักดีมั่นนิรันดร์กาล

กุณฑลี รื่นรมย์

โอ้เจ็บหนอเจ็บดังอุราร้าว
โอ้หนาวหนอหนาวอกสะทกใจ
หัวใจไทยทั้งชาตินิราศแล้ว
ยะเยียบโหยยะเยือกร่ำเฝ้ารำพัน
พระเมตตาต่อปวงไทยยังจำหลัก
โอ้อาลัยเหลือล้ำสุดกล้ำกลืน
โอ้ปวดหนอปวดราวจะบ่มไข้
โอ้มืดหนอราวผู้ใดดับตะวัน
โอ้ว่าทูลกระหม่อมแก้วทรงดับขันธ์
พระทรงธรรม์เสด็จแล้วมิหวนฟื้น
ตรึงใจภักดิ์ทั้งยามหลับแลยามตื่น
เทวดานิวัตคืนสู่วิมาน

เกศราพร พรหมนิมิตกุล

จักรวาลหลั่งแล้ว น้ำตา
ท่วมทั้งไตรโลกา ห่มไห้
สรรพชีวิตมิดมหา มืดบอด
กราบแทบพระบาทไท้ ส่งห้วงทิพย์พิมาน

เกียรตินคร

เมื่อสิบสามตุลาปีห้าเก้า เหมือนเงาดำครอบคลุมทั่วทุกที่
บ่ายสามโมงห้าสิบสองของนาที ณ ยามนี้แสงเทียนดับพร้อมกับลม
ค่ำแล้วหนออาทิตย์ก็อับแสง สายฝนแรงลมหนาวเข้าผสม
สิ้นถ้อยคำจะเอ่ยด้วยโศกตรม ได้เพียงก้มกราบบาทาด้วยอาลัย

ขนิษฐา ธรรมทัต

วรรณพงษ์ สุรโรจน์ประจักษ์

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ

พยนต์ รัตนกุล

ชัชวาล ดาจันทร์

พสกนิกรชาวไทยทั้งแผ่นดินเฝ้ารับเสด็จขบวนพระบรมศพ จากโรงพยาบาลศิริราชสู่พระบรมมหาราชวัง

ประทับอยู่ในทรวงเป็นดวงใจ

ทุกเส้นทางย่างไปในโลกนี้
แต่สิ่งหนึ่งเลิศล้นบนหนทาง
คือเอกองค์ราชันมิ่งขวัญราษฎร์
ใต้ร่มฟ้าเมืองไทยได้มีแนว
ทรงเสกดินรินน้ำทรงนำสุข
ประทับอยู่ในทรวงเป็นดวงใจ
กตัญญูอดทนส่งผลกว้าง
ความเรียบง่ายภูมิใจในดินแดน
เหลือเส้นทางห่างไกลไม่ลดละ
งามเอยงามธรรมะพระราชา

พบว่ามีมหัศจรรย์ร้อยพันอย่าง
เป็นดาวฤกษ์ส่องสว่างแสงพร่างแพรว
คุณธรรมนำชาติดั่งดวงแก้ว
งามเลิศแล้วยิ่งกว่าราชาใด
เป็นเทพแห่งคนทุกข์เหนือจรดใต้
มิอาจมีสิ่งไหนมาทดแทน
มีเป้าหมายปลายทางกระจ่างแสน
เป็นตัวอย่างหนักแน่นดั่งแผ่นฟ้า
เรามี “ธ” พิมพ์ใจต้องไกรกล้า
ปลูกศรัทธาพลังชัยในใจชน

ขวัญชนก ทองล้วน

กันต์ สุสังกรกาญจน์

อาลัยพระมหาราชาแผ่นดินไทย

สิบสามตุลาฟ้ามืดดำฉ่ำน้ำฝน
ด้วยปะปนน้ำตาราษฎร์มิขาดสาย
ทั้งแผ่นดินวิปโยคโศกมิวาย
คนทั้งหลายทราบข่าวนองน้ำตา

ขวัญเรือน สาสังข์, ธนสาร สาสังข์, สิรินยา นภาพร

สิบสามตุลามหาวิปโยคเศร้าโศกสิ้น
องค์ภูมินทร์เสด็จดับกลับสวรรค์
แผ่นดินร้าวร่ำไห้สุดจาบัลย์
จารึกวันไทยทั้งผองนองน้ำตา

ครอบครัวรัตนบรรเทิง, ครอบครัวสุภาพันธุ์

สายัณห์ ชื่นอุดมสวัสดิ์

ด้วยจงรักภักดียิ่งชีวิต

บุญเวช แซ่เตียว

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
เหล่าพสกนิกรต่างมาเฝ้าคอยรับเสด็จขบวนพระบรมศพ จากโรงพยาบาลศิริราชสู่พระบรมมหาราชวัง

ชุดดำพร้อมห้อมล้อมเต็มสนามหลวง
เหล่าปวงข้าพระบาทมาท้าแดดแสง
จวบจนค่ำสุริยาหล้าอ่อนแรง
มวลมหาชนมาร่วมแสดงรวมพลัง

ครูไผ่ เมืองคอน

สวรรค์โลกโศกสลดกำสรดไห้
พระภูวไนยเสด็จฟ้ามหาสวรรค์
ประชาราษฎร์กลายกำพร้าสุดจาบัลย์
ดั่งบุตรนั้นเสียบิดาผู้อารี

คีตากะ

มีเด็กถามรักพระองค์ที่ตรงไหน
รักพระราชดำริผลิผลงาน
พระราชาที่ไหนทำงานหนัก
พระราชาองค์ใดในใจคน
นับแต่นี้ไม่มีแล้วพระแก้วเกล้า
ถึงเย็นย่ำค่ำประโคมเพลงอาลัย
รักน้ำพระราชหฤทัยแผ่ไพศาล
รักโครงการที่ทรงเอื้อเพื่อมวลชน
ไม่ผ่อนพักเพราะเสด็จฯ ทุกแห่งหน
พระราชาภูมิพลของคนไทย
ทุกค่ำเช้าเศร้าหมองไม่ผ่องใส
ยิ่งเหมือนใจจะขาดอยู่รอนรอน

จรีรัตน์ สาครินทร์

KBO Photo team

พรประสิทธิ์ รักสมาน

วรรนธนี อภิวัฒนเสวี

สัญชัย ลุงรุ่ง

ศิษย์เก่าและนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วาดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ “อัครศิลปิน” เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะ

รากหญ้าอาลัย

พระบรมมหาราชวังตั้งพระศพ
หยาดน้ำตาประชาร่ำทุกค่ำเช้า
เกล้าฯ นี้อยู่ภูธรบ้านดอนป่า
“โอย” คำเดียวที่อุทานการจากไป
เอื้อมประคองรูปพระองค์ลงจากฝา
เมื่อน้ำท่วมภาคใต้ส่งท้ายปี
การเกษตรเวทนาราคาถูก
ทางรอดแห่งหัวใจไทยประชา
หนึ่งร้อยวันสวรรคตกำสรดหล้า
สถิตใดไทยเทิดพระภูมิพล
พระบรมมหาราชวังห่างไกลนัก
แทนตาสีตาสาของราชัน
คงจะอบด้วยกลิ่นอวลมวลความเศร้า
อาลัยรักพระบาทเจ้าเจียนขาดใจ
กราบราชาผ่านพระรูปก็วูบไหว
พูดอะไรไม่ออกนอกจากนี้
เช็ดน้ำตาก่อนเช็ดฝุ่นทูนเกศี
พระภูมีคงห่วงใยในชั้นฟ้า
การเพาะปลูกตกต่ำซ้ำหนักหนา
คือมรรคาความพอเพียงสู้เลี้ยงตน
ทุกดวงตามองดวงดาวกลางหาวหน
น้ำตาหล่นร่ำไห้ปลอบใจกัน
มิอาจจักไปถึงซึ่งที่นั่น
อภิวันท์ผ่านกวีบทนี้เอย

จักรินทร์ สร้อยสูงเนิน

ภูมิแผ่นดินใต้ร่มเศวตฉัตร
มหาราชจรุงรัฐจรัสสมัย
พระเสด็จสู่สวรรค์ครรลาลัย
พระสถิตในดวงใจนิรันดร

จันทร์เพ็ญ จันทนา

ภูมิพลมหาราชชาติสยาม
สิ้นแล้วท่ามความวิโยคสุดโศกศัลย์
น้อมสำนึกถึงบาทบงสุ์องค์ราชัน
ผองไทยนั้นหลั่งน้ำตาด้วยอาลัย

จำนงค์ สมจริง

เปรื่องศิลป์-เปี่ยมศาสตร์

โอ้พระองค์ทรงพินิจชีวิตมนุษย์
ทรงช่วยคนให้ช่วยตนเป็นสำคัญ
ทรงเปรื่องศาสตร์เปี่ยมศิลป์ระบิลสาร
เป็นศูนย์รวมร่วมใจไทยประชา

รักราษฎร์ดุจดวงเนตรทุกเขตขัณฑ์
ทรงโดดเด่นเป็นราชันขวัญพารา
พระราชทานสารพันแก้ปัญหา
ทรงคุณค่าประทับไว้ในใจคน

จำเริญลักษณ์ ทองล้วน

ทุกหัวอกพสกไทยไหวผวา
แดดรอนรอน...ทินกรจะลาไกล
เจ็ดสิบปีครองไผทครองใจราษฎร์
จารึกไว้ใต้ร่มฟ้าพระบารมี

ทั้งแผ่นดินรินน้ำตาฟ้าร่ำไห้
รวดร้าวใจราวูบดับกับระวี
มิ่งขวัญชาติราชธรรมนำสุขศรี
ว่าวันนี้ทุกข์รวมไทยเป็นใจเดียว

จิระนันท์ พิตรปรีชา

แผ่นดินนี้มีราชาสง่ายิ่ง สร้างหลายสิ่งให้ประชาผาสุกใส
ทรงปกครองด้วยธรรมล้ำเลิศใจ ขจัดภัยดับทุกข์เข็ญร่มเย็นมา
แล้ววันหนึ่งเหมือนตะวันพลันมืดดับ พระราชาลาลับไม่กลับหา
ประชาชนทั่วแคว้นแสนโศกา หลั่งน้ำตาไม่หยุดสุดอาลัย

จิรวัฒน์ มโนสารกิจ

สิบสามตุลามาจำพราก เสด็จฯ จากพวกเราไปอาลัยหา
ร่มโพธิ์แก้วโพธิ์ทองของประชา พระจากลาดั่งเดือนดับลับแผ่นดิน
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์ รอยพระบาทประทับไปทั่วไทยสิ้น
พระดับทุกข์บำรุงสุขทั้งธรณิน พระนามก้องทั่วถิ่นปถพี
“คำพ่อสอน” ทุกคำยังจำได้ ซื่อสัตย์ไว้อยู่พอเพียงเป็นวิถี
จะเดินตามรอยพระบาทชั่วชีวี เกิดใต้ร่มพระบารมีทุกชาติไป
ด้วยอาดูรอาลัยใจจะขาด กราบพระบาทพระขวัญมิ่งผู้ยิ่งใหญ่
ส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย สถิตในทิพย์พิมานสำราญเทอญ

จุฬา ยิ่งดำนุ่น

พันตรีพัชร พัชรพงษ์

เพลงสงคอลำพวนถวายความอาลัย

สงคอลำพวนเอย ลำพวนก็ลำไพ
ร้องสงลำพวนครวญรำพัน อาลัยตื้นตันสะอื้นไห้
ถวายความอาลัยองค์ในหลวง เสด็จห้วงสวรรคาลัย
ชมพระบารมี ในทีวีทุกวัน น้ำตาก็พลันหลั่งไหล
ทุกพระราชกรณียกิจ ทรงพลีอุทิศเพื่อคนไทย
ทรงสร้างสุขแก้ทุกข์ยาก พระราชดำริจากพระทรงชัย
ขอจงรักภักดีมั่น จักไม่มีวันเปลี่ยนใจ
(ลง) เชียะ ช่อแม่เอยดอกไม้ ขอรองพระบาทไปทุกชาติเอย

จินตนา กล้ายประยงค์

ชัชวาล ดาจันทร์

นพมณี สงวนพงศ์

จามิกร สุขทรามร

เพลงพ่อ

เมื่อเมืองร้อนเรื่องราวจึงร้าวลึก
คนกับรัฐต่อสู้อยู่เนิ่นนาน
เป็นเสียงซึ่งประสานผ่านความคิด
แซกโซโฟนโหนเสียงจำเรียงไกล
“เพลงของพ่อ” คือเพลงครูพรูเพลงรัก
เพลงของครูพรูไพรไปทั่วทิศ
ผ่านสงครามสู่โลกใหม่ในวันนี้
ภาพในหลวงทรงดนตรีที่งามงด
นกน้อยคล้อยบินมาเดียวดาย
“เพลงของพ่อ” โอบไว้อย่าได้เกรง
เพลงเสโทรินไหลใครก็เห็น
เมื่อโสมส่องทายท้าฟ้ามืดดำ
หมดสงครามอำนาจประกาศข้าง
ด้วย “เพลงพ่อ” โอบหล้ามหามงคล
เงาอำนาจอาจรู้สึกรู้ร้าวฉาน
แต่ “เพลงพ่อ” กลับสะท้านสะเทือนไพร
เพื่อปลอบปลุกทุกจิตจรัสไสว
ถึงความจริงยิ่งใหญ่ในชีวิต
เป็นเพลงเชื่อมสิ่งประจักษ์จึงศักดิ์สิทธิ์
มิเคยบิดเพลงตับอัปยศ
ตรงฝ่าบ้านยังมีภาพปรากฏ
น้ำตารื้นปานรดรื้นบทเพลง
เพลงปลอบฝันวันร้ายหมายข่มเหง
ฝันสูงสุดจึงบรรเลงเป็นเพลงธรรม
เพลงสายฝนยามเย็นเห็นยามค่ำ
พอใกล้รุ่งแว่วลำนำไกลกังวล
โลกแห่งทุนหมุนคว้างกลางห่าฝน
ให้เราพ้นคืนวันอันเลวร้าย

เจน สงสมพันธุ์

แสนวิโยคโศกกำสรดรันทดนัก
ฟ้าสะท้านดินสะเทือนเหมือนร่ำลา
ขอพระองค์เสด็จสู่สรวงสวรรค์
แม้ว่ากาลจะผันผ่านนานเพียงใด
ดั่งเสาหลักมาสะบั้นขวัญผวา
ชนทั่วหล้าแสนเศร้าร้าวรานใจ
นิจนิรันดร์ตราบสิ้นอสงไขย
ขอเทิดไท้สถิตมั่นนิรันดร

ใจ กัลหะรัตน์

สายัณห์ ชื่นอุดมสวัสดิ์

กราบฟ้าแสนอาลัย

“ภูพิงค์” ว่างร้างองค์พระทรงเดช
ดอยสุเทพสะเทือนถิ่นรินน้ำตา
“ภูพาน” ว่างร้างองค์พระทรงครุฑ
ธาตุพนมโทมนัสอัศจรรย์
“ทักษิณ” ว่างร้างองค์พระทรงยศ
มหาธาตุนครธรรมประจำไทย
“จิตรลดา” ร้างองค์พระทรงศักดิ์
ปรางค์อรุณจะร่วงล่องลงกองกูณฑ์
“ไกลกังวล” ร้างองค์พระทรงศรี
ลมทะเลเห่คลื่นเคยรื่นรมย์
สยามว่างร้างองค์พระทรงชัย
เจ็ดสิบปีร่มชาติราษฎร์บูชา
ภูเทวษทับทวีกี่พรรษา
พร้อมไพร่ฟ้าฟูมฟายไม่เว้นวัน
ภูจะทรุดชมซานพานเสียขวัญ
ซับโศกศัลย์แห่งอีสานร้าวรานใจ
เกิดกำสรดสุมแคว้นทั่วแดนใต้
ก็หวาดไหวหวั่นผวาร่วมอาดูร
เสาชิงช้าก็มิพักจะหักสูญ
ใต้ฟ้าพูนพอกหม่นชนระทม
ทุกถิ่นที่เคยสุขกลับทุกข์ถม
ก็ซวนซมซบทรายไม่สร่างซา
ทิพาลัยเสด็จกลับไกลลับหล้า
ศิโรราบกราบฟ้าแสนอาลัย

ชมพร เพชรอนันต์กุล

ถวายบังคมลา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

ยิ่งกว่าเขาพระสุเมรุโอนเอนลั่น
หล้ามืดดับอับแสงแรงมลาย
น้ำตารินทุกหย่อมย่านทุกบ้านเหย้า
ทรายทุกเม็ดดินทุกก้อนก็ร้อนรน
ธ ทรงเป็นทุกอย่างสร้างประเทศ
ธ ทรงเป็นดวงใจไทยประชา
สิ้นพระองค์เหมือนสิ้นชีวิตชาติ
โอ้พระองค์พระผ่านเกล้าของชาวไทย
ราษฎร์จะจมน้ำตาตายไปด้วยแล้ว
ประหนึ่งว่าชีวาวายลงพ่ายพับ
ขอเสด็จสู่สวรรค์ ณ ชั้นฟ้า
ภูมิพลังยังอยู่ไม่รู้วาย

ยิ่งกว่าสิ้นตะวันสิ้นจันทร์ฉาย
โลกธาตุแตกสลายสิ้นพระภูมิพล
ใจดวงเศร้าจิตดวงโศกโลกหมองหม่น
เกลื่อนดาวหล่นโลกอับสิ้นดับดินฟ้า
ธ ทรงเป็นหลักเศรษฐกิจกล้า
ธ ยาตราทั่วทุกถิ่นปฐพีใด
ที่ทะนงองอาจก็สั่นไหว
เสด็จสวรรค์ครรไลไปลาลับ
โอ้ดวงแก้วเหนือเกล้าฯ ไม่คืนกลับ
น้ำตาหล่นวับวับลงพรูพราย
ราษฎร์อยู่หลังหลั่งน้ำตาไม่เหือดหาย
ขอพระองค์สู่สัมปรายภพเทอญ

ชมัยภร บางคมบาง

ไมตรี

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ

กรองคำพร่ำอกโอ้ อัสสุชล ฉ่ำเอย
รินหยดรดลานกมล หม่นไห้
กลั่นลักษณ์อักษรกล กวีวากย์
อาศิรพาทพระบาทไท้ ที่เก้ากรุงศรี
ทิพย์วลีฤๅเพียบพ้อง ภูมิธรรม พระเอย
กี่ศัพท์ขับควรคำ คู่ท้าว
กี่สรวงร่วงหล้าสัม- บูรณ์เทียบ ไทยนา
กี่ชาติรักราชจ้าว เจตน์แจ้งใจเมือง
เรืองบุญอุ่นอกถ้วน ธาตรี
ใต้ร่มพระบารมี มิ่งฟ้า
แม้นกลับประทับกษี- รสมุทร
ยังสถิต ณ จิตหล้า หล่อเลี้ยงขวัญสยาม

ชวิน พงษ์ผจญ

คุณลักษณ์ จันทร์พิทักษ์

SIRIVADHANABHAKDI FOUNDATION

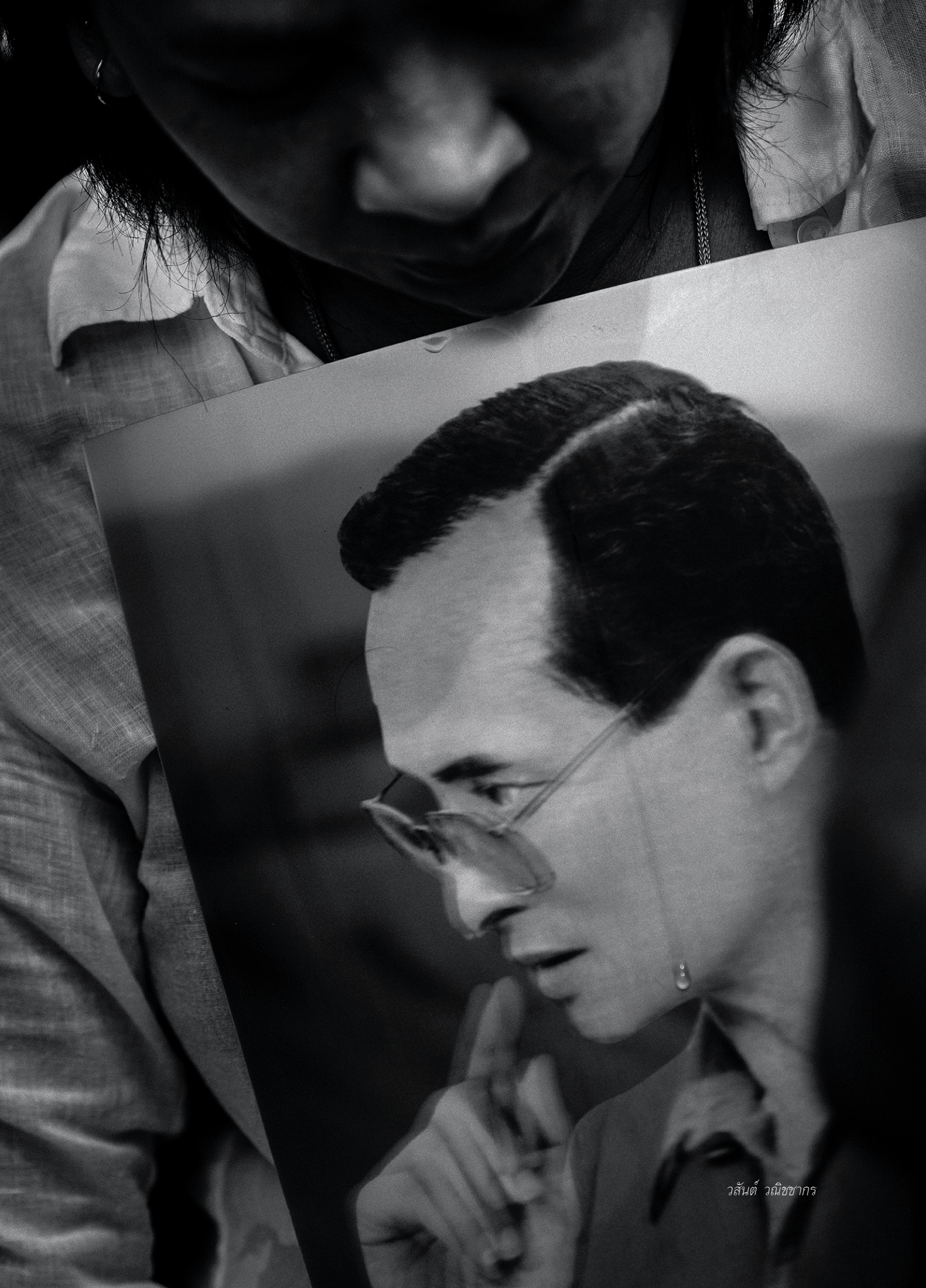
ดังสายฟ้าฟาด

ดังสายฟ้าฟาดกลางอกสะทกหนาว สิ้นแสงดาวสิ้นตะวันสิ้นจันทร์ฉาย
ฟ้าถล่มพังภินท์ดินทลาย ทั่วธรณินน้ำตารายท่วมพสุธา
พระผ่านฟ้าพระองค์ทรงนิราศ ไทยทั้งชาติวิปโยคเศร้าโศกหา
พระบรมจักรินสยามินทรา พระเมตตาป้องผองไทยให้ร่มเย็น
พระเสด็จทั่วแดนไทยทั้งไกลใกล้ โอ้อกเอ๋ยต่อไปไม่ได้เห็น
เพื่อไพร่ฟ้าทรงตรากตรำยอมลำเค็ญ เหนื่อยหนักเป็นเพราะพระกรุณาประชาชน
พระเสโทหลั่งไหลไม่ได้พัก เพราะความรักความห่วงใยจนได้ผล
พอเพียงพาพ้นพรากจากความจน โลกยินยลบรมกษัตริย์นักปรัชญา
น้อมศิระกราบลาแทบพระยุคลบาท ใจเจียนขาดสุดอาลัยใจปวงข้า
รินน้ำตาอาลัยไม่รู้ลา ขอก้าวกล้าสร้างสังคมให้สมใจ

แพทย์หญิงชัญวลี ศรีสุโข

น้ำตาราษฎร์หยาดหยดรันทดขวัญ น้ำตาอันกลั้นไม่ไหวไทยทุกหน
น้ำตาแห่งภักดีพระภูวดล น้ำตาคนท่วมถิ่นแผ่นดินไทย
พระเสด็จสถิตสรวงห้วงเวหา พระมหากรุณาแสนยิ่งใหญ่
พระราชกรณียกิจกึกก้องไกล พระมิ่งขวัญประจักษ์ใจผองไทยนาน
ธ ทรงเป็นในหลวงแห่งปวงราษฎร์ ธ ทรงเป็นนักปราชญ์ชาติไพศาล
ธ ทรงพระคุณอนันต์นิรันดร์กาล ธ ทรงสถิตดวงมานชนตรึงตรา
ไทยทั่วภพนบองค์พระทรงศักดิ์ ไทยถวายใจภักดิ์นานหนักหนา
ไทยน้อมกราบพระภูมีศรีพารา ไทยประชาเทิดพระองค์ตราบนิรันดร์

ชัยณรงค์ วีระมโนกุล

วสันต์ วณิชชากร

ประชาชน

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
พสกนิกรชาวไทย มาเฝ้ารอรับเสด็จ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เป็นครั้งสุดท้าย

ศักย์ศรณ์ เพ็ชรศิริ

ชาลินี ถิระศุภะ

ชาลินี ถิระศุภะ

พระเสด็จสู่สวรรค์ในครั้งนี้ แผ่นดินไทยเทวษทวีสุดโศกศัลย์
พระมหากรุณาธิคุณอเนกอนันต์ ประชาไทยยึดมั่นมิแคลนคลอน
ขอพระองค์เสด็จสู่ทิพยวิมาน ทรงสราญเกษมสุขสโมสร
ข้าพระบาทปวงพสกนิกร กราบแทบบาทพระภูธรด้วยอาลัย

ชัยพร ทับพวาธินท์

ถวายความอาลัย

แผ่นดินร่ำธาราร้องท้องฟ้าสะอื้น สำสัตว์ตื่นมวลพฤกษาพาสั่นไหว
หมู่มนุษย์สุดสลดหมดอาลัย วันในหลวงของปวงไทยไร้พระชนม์
จะตักข้าวเข้าปากอ้าปากค้าง จำใจวางช้อนเพราะจิตคิดสับสน
รับข่าวร้ายอึดอัดในบัดดล ร้อนกมลกายสะท้านพานลืมกิน
เพื่อนร่วมโต๊ะเงียบขรึมซึมเศร้าสร้อย รสอร่อยเคยยอมรับกลับกร่อยสิ้น
บางคนปล่อยน้ำตาให้ร่วงริน ใจพังภินท์สิ้นในหลวงดวงใจชน
ที่สิบสามตุลาศกห้าเก้า คนไทยเศร้าปิ่มขาดใจไปทุกหน
น้ำตานองท่วมถิ่นแผ่นดินตน เมื่อจอมคนองค์ราชันดับขันธ์ไป

ชัยวัฒน์ สีแก้ว

ฟ้ามืดดินหม่นคนหมอง น้ำตาตกนองในทุกหน
สื่อสำนึกความนัยไทยทุกคน รักองค์พระภูมิพลล้นดวงใจ
สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ที่อยู่ใต้ใบบุญรัชสมัย
“ขอเป็นข้ารองบาททุกชาติไป” ด้วยอาลัยจงรักและภักดี

ชาติ หงส์เทียมจันทร์

สิบสามตุลาสองห้าห้าเก้า
ท้องฟ้าครึ้มมืดมิดอาทิตย์จันทร์
โหยอ่อนเพลียเสียขวัญรันทดท้อ
ท้องทุ่งนาป่าเขาเหงาเดียวดาย
ฝากผลงานพระองค์ทำพร้อมคำสอน
ตามรอย ธ ปฏิบัติด้วยศรัทธา
ขอรับช่วงหวงแหนแผ่นดินนี้
แม้นมีภัยไม่ถอยหนีพลีชีพลง
ตอบแทนคุณกรุณานำพาชาติ
เกิดภพใดขอพระองค์ทรงประทาน
ธ เหนือเกล้าสู่สถานพิมานสวรรค์
เยือกเย็นสั่นขวัญประชากระเจิงกระจาย
หัวใจหนอหมองไหม้หัวใจสลาย
ไม่เว้นวายร่ำร้องนองน้ำตา
ผืนป่าดอนน้ำดินถวิลหา
พัฒนาต่อตั้งยั้งยืนยง
สามัคคีรวมพลังดังประสงค์
เผ่าไทยนั้นมั่นคงตลอดกาล
ประชาราษฎร์พ้นทุกข์เป็นสุขศานต์
เป็นบริวารรองพระบาททุกชาติไป

ชำนาญ ทองดี

พระเสด็จสวรรคาลัยลับไปแล้ว
น้ำพระทัยฉ่ำราษฎร์ไม่คลาดคลาย
คือแสงสูรย์ลับฟ้าพามืดมิด
ยิ่งหวิวหวั่นว้าเหว่ยิ่งเรรวน
พระอธิคุณยิ่งฟ้ามหาสมุทร
พระวิริยะยิ่งวิวัฒน์ปัถวี
บัดนี้แม้นิวัตสวรรค์ครรไลแล้ว
แต่พระมหาการุณย์ยังกรุ่นใจ
ขอเสด็จไอศวรรย์ ณ ชั้นฟ้า
ขอปรารถนาอธิษฐานจารจำนง
ดั่งดวงแก้วงูบวับดับแสงฉาย
น้ำตาราษฎร์ฤๅขาดสายมิวายครวญ
ทุกดวงจิตพิลาปร่ำยิ่งกำสรวล
ยิ่งไห้หวนอาลัยรักยิ่งภักดี
พระอัจฉริยะยิ่งพิสุทธิ์ประเสริฐศรี
พระบารมีปกหล้าร่มฟ้าไทย
ทวยราษฎร์แน่วท่วมท้นกมลไหม้
ประทับในจิตมั่นนิรันดร์คง
ขอพระราชกุศลพาประสิทธิ์ส่ง
ขอดำรงรองพระบาททุกชาติเทอญ

ชำนาญ รอดเหตุภัย

สำนึกพระมหากรุณาธิคุณ

พระมหาบารมีที่ทรงสร้าง
ล้วนแนวทางที่ระงับดับทุกข์เข็ญ

เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงบำเพ็ญ
ไทยร่มเย็นทุกหย่อมหญ้าน่าอัศจรรย์

บันดาลน้ำฉ่ำชื้นชื่นดวงจิต
บันดาลดินที่วิกฤตให้บิดผัน

บันดาลฝนพ่นเมฆาตกมาพลัน
สร้างกังหันผันน้ำสีคล้ำคลาย

เศรษฐกิจพอเพียงเลี้ยงชีวิต
พระทรงคิดสร้างรากฐานมานานหลาย

พระองค์ทรงสละพระวรกาย
อยู่ในข่ายทศพิธราชธรรม

เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์
ไทยทั้งชาติที่พระองค์ทรงอุปถัมภ์

เทียบทั้งโลกไทยโชคดีมีผู้นำ
ที่เลิศล้ำกว่าผู้ใดในโลกา

กาลบัดนี้ศรีประเทศเสด็จกลับ
ทรงลาลับกลับสวรรค์ขวัญผวา

โศกอาลัยไทยทั้งผองนองน้ำตา
ภาวนาพระราชันเสด็จสวรรค์ชั้นดุสิตเทอญ

ชินกร ไกรลาศ

ชัชวาล ดาจันทร์

ทหารเรือคุกเข่าวันทยาหัตถ์ถวายความเคารพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ
ในพระราชพิธีอัญเชิญพระบรมศพจากโรงพยาบาลศิริราชสู่พระบรมมหาราชวัง

สะพาน
พ.ศ. ๒๕๑๐

KBO Photo team

มีดฟ้ามัวดิน

เหล่าประชาชนที่มาเฝ้ารอรับเสด็จขบวนพระบรมศพที่สะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้าด้วยใจโศกาดูร

พรชัย เอกโกศล

ถึงสิบสามตุลาเหมือนฟ้าฟาด
วิปโยคโศกครวญร่ำระงมดิน
ไทยทั้งชาติระส่ำเสียงเพียงแดดิ้น
เทวดาจะคืนถิ่นนิรันดร์กาล

ชุติมา แสนทวีสุข และครอบครัว

มืดฟ้ามัวดิน

สำนวน “มืดฟ้ามัวดิน” เคยยินอยู่
จำนวนนับหลับตาพานึกใน
คราฉลองครองราชย์ปราชญ์กษัตริย์
จุดเทียนชัยไสวส่องระรองเรือง
แต่ตุลาห้าเก้ากลับเศร้าโศก
ฟ้าเมฆหม่นคนหมองนองนที
ทุกเส้นทางต่างหนถนนสาย
โฉมดำฉายหลายล้านสานใจดวง
จริงไม่รู้มากแท้ว่าแค่ไหน
ประมาณได้มากล้นคนแน่นเนือง
ชนขนัดต่างร่วมสวมเสื้อเหลือง
โลกลือเลื่องปลื้มจินต์ภาพยินดี
วิปโยคทั่วไทยไร้สุขี
ขาวดำสีทุกสถานเรือนร้านรวง
น้ำตารินมุ่งหมายส่งในหลวง
ธ สู่สรวงทรงสถิตนิจนิรันดร์

เชิดพล สาธิตภัทร

พรชัย เอกโกศล

อนุชัย ศรีจรูญพู่ทอง

ปัญญา อภิญญานุกรักษ์

พันตรีพัชร พัชรพงษ์

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
พสกนิกรชาวไทยร่วมใจจุดเทียนแสดงความอาลัยแด่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
พร้อมร้องเพลง “สรรเสริญพระบารมี” ถวายเป็นราชสักการะ

คืนมืดมิดก็สว่างอยู่กลางทรวง

เรียงภาพภาระพระราเมศวร์ เลยเขตขอบฟ้าอาณาจักร
ทุกวินาทีไม่มีพัก ใช้สักกี่ปีมีภาพครบ
แต่ละวันผันผ่านทรงงานหนัก จึงประจักษ์กลางใจไม่เคยจบ
แต่ละเดือนเคลื่อนลับไม่เคยลบ แต่ละปีจึงพบแต่ภาพรัก
เจ็ดสิบปีที่สร้างจึงกว้างไกล และยิ่งใหญ่ในทรวงอันหน่วงหนัก
หกสิบล้านดวงใจใกล้กันนัก ผูกใจภักดิ์พระภูมีเต็มชีวิต
ส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย ล้นที่ว่างกลางใจลึกในจิต
ภาพความหลังทั้งหลายยังใกล้ชิด คืนมืดมิดก็สว่างอยู่กลางทรวง

โชคชัย บัณฑิต

ทรงครองธรรมครองราชย์ครองศาสตร์ศิลป์ โลกยลยินอัจฉริยภาพทราบความหมาย
เจ็ดสิบปีทรงมานะพระวรกาย มิเหนื่อยหน่ายธำรงไทยให้เปรมปรีดิ์
แผ่นดินครวญแผ่นฟ้าคร่ำแผ่นน้ำเศร้า กันแสงเคล้ากรรโชกชุกกันทุกที่
ส่งเสด็จสู่สวรรค์มั่นภักดี พระภูมีองค์ในหลวงแห่งปวงไทย
พระดำรัสดำริทรงดำรงชาติ เพื่อรัฐราษฎร์ร่มเย็นเป็นสุกใส
น้อมถวายราชกุศลล้นอาลัย รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ไชยเชษฐ์

เหมือนดวงใจถูกพรากไปจากร่าง
สั่นสะทกทุกหทัยในแผ่นดิน
ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติภพ
ครองคุณธรรมความดีชั่วชีวัน

น้ำตาพร่างพรั่งพรูมิรู้สิ้น
แสงชีวินส่องไทยลับไปพลัน
ไม่เลือนลบภักดีที่คงมั่น
ตามรอยบาททรงธรรม์นิรันดร

ญาดา อารัมภีร

กราบทูลลาฝ่าพระบาทในชาตินี้
หากแม้นมีโอกาสในชาติหน้า
ขอกุศลผลบุญหนุนนำพา
เกิดเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป

ฐาปกรณ์ จิตติเลิศวุฒิ

ขอน้อมเกล้าอัครศิลปินผู้เลอเลิศ
ปิ่นสยามพระนามเฟื่องเลื่องลือไกล
ทรงอุปถัมภ์ศิลปินทั่วถิ่นไทย
ขอเทิดทูนอัครศิลปินชั่วดินฟ้า
จะสามัคคีพี่น้องพวกพ้องศิลป์
มรดกของไทยต้องช่วยกัน

ขอทูนเทิดพระองค์ทรงเป็นใหญ่
น้ำพระทัยเปี่ยมล้นพระเมตตา
ถิ่นใดใดทรงปลอบปลุกทุกหย่อมหญ้า
เทิดบูชาองค์บพิตรนิจนิรันดร์
เพื่อแผ่นดินสร้างผลงานร่วมสานฝัน
เทิดราชันถวายอาลัยไท้ภูมิพล

ณรงค์ จันทร์พุ่ม

KBO Photo team

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
ประชาชนรวมใจร่วมจุดเทียน พร้อมขับร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีถวายเป็นราชสักการะ

นวลพรรณ นาคปรีชา

เสียงร่ำไห้โศกครวญ

โคลงห้า

เทพฟากฟ้า นภาหมอง
พญาครวญ คร่ำเศร้า
เทพรัญจวน ทวยเทพ
เทพล้อมเคล้า สลดตาม
ราษฎร์โศกเศร้า ครวญคราว
ครวญกำสรวล ร่ำไห้
ไห้หวีดหวน โหยสลด
สลดร้างไร้ เอกองค์
ทุกข์โศกเศร้า หมองเมือง
นองเนตรเนือง หยาดน้ำ
ฟ้ารองเรือง ฟ้าดับ
กลืนกล้ากลั้ำ เทวษหา

ณรงค์ชัย ปิฎกรัชต์

ที่สิบสามตุลาฟ้าวิปโยค ทุกดวงใจไทยทั้งโลกสุดโศกศัลย์
สิ้นในหลวงลาลับหลับนิรันดร์ ว้าเหว่ขวัญเคว้งคว้างอ้างว้างใจ
ไม่มีเสียงทรงพระเจริญเคยกึกก้อง มีแต่เสียงสะอื้นของราษฎร์ร่ำไห้
แผ่นดินหมองนองน้ำตาสุดอาลัย ร่ำรำลึกสำนึกในพระกรุณา

ดาราวรรณ มีศรี

ฟ้าร้องไห้ร้องหาอาลัยรัก
นึกพระพักตร์ทรงเคยแย้มเกษมศรี
แปดสิบเก้าชันษาเนิ่นนานปี
พระทรงมีคุณล้นเกล้าเหนือเผ่าไทย

ต้นตระกรานต์

เหมือนโลกัยทลายลง ณ ตรงหน้า
ครั้นเมื่อวันพลันจำพรากพุทธางกูร
พระภูบาลถึงกาลลับกลับสู่สรวง
เหมือนนภาไร้อากาศพิลาปไป
นับจากนี้ไม่มีพระองค์แล้ว
ปวงข้าน้อมขอก้มกราบพนมกร
เหมือนอุราแยกยับแดดับสูญ
โอ้พระทูลกระหม่อมแก้วลาแล้วไกล
ไทยดั่งดวงเดือนเลื่อนลับอับแสงใส
เหมือนดวงใจถูกพรากไกลจากจร
ทรงเพริศแพร้วทรงธรรมทรงสั่งสอน
ส่งเสด็จพระอดิศรสุดอาลัย

ตวงรัตน์ กมลวาทิน

พระพิรุณโปรยปล่อยให้คล้อยเคลื่อน
พายุพัดกวัดกวาดเพียงขาดรอน
แหวกม่านหมอกธุมเกตุอาเพศทิศ
สุดจะแลแดดิ้นสิ้นทั้งปวง
โศกสะเทือนสะอื้นหนักมิหักถอน
สลัดร่อนซ้อนโศกวิโยคดวง
ให้ร้าวจิตเจียนใจจะขาดห้วง
ให้โหยหวงห่วงหาแสนอาดูร

ต่อเกียรติ เงินกอง

ศิษย์เก่าและนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วาดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ “อัครศิลปิน” เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะ

วรนันทน์ ขัชวาลทิพากร

ขอเป็นข้ารองบาททุกชาติเถิด
แม้นว่าเกิดทุกแดนดินทุกถิ่นที่
แต่หัวใจจะจงรักและภักดี
พระภูมีของข้าบาททุกชาติไป

ตุ๊กตา ลิ้มตระกูล

ธ สถิตในดวงใจตราบนิรันดร์

เมื่อตะวันลับฟ้าพาหมองหม่น
ความมืดมิดแผ่ตัวสลัวกราย
ธ ทรงด่วนลาพรากจากไปไกล
สิ้นแสงสูรย์เลือนรางราวกลางคืน
ปลอบประโลมข่มห้ามความโศกศัลย์
ผลัดกันปลอบปลุกปรับซับน้ำตา
พระองค์มิเคยทิ้งประชาชน
ทำความดีกอปรสานงานหนักเบา
ประพฤติตนตามดำริปณิธาน
น้อมถวายเป็นพุทธบูชา
แสงเบื้องบนพลันดับลับเลือนหาย
โลกทลายฟ้าถล่มล้มทั้งยืน
ดังหทัยโดนควักสุดจักฝืน
ครวญสะอื้นร่ำไห้อาลัยลา
โหยไห้กันร้องร่ำคร่ำครวญหา
เหลือบแลฟ้ามองเมียงเห็นเพียงเงา
ทุกคนควรทำใจให้คลายเศร้า
พระองค์เฝ้ามองดูอยู่บนฟ้า
กอปรการงานมุ่งมาดตามปรารถนา
เทิดองค์กษัตราของชาวไทย

ตุลยา ตัณฑ์กำเนิด

เกินคำเอ่ยออกได้ เหมือนหัวใจแหลกสลาย
กลืนทุกข์เก็บในกาย เทิดไท้โดยทำความดี
ทางเดียวที่ดับทุกข์ คือมั่นบุกเบิกวิถี
แก้ทุกข์ประชามี เงาพระองค์ทรงชี้ทาง
เทิดราชและราษฎร์เทิด พละเกิดด้วยสรรค์สร้าง
เศรษฐศาสตร์ ธ ทรงวาง ไว้คือฤทธิ์มหิทธิผล
แปรโศกให้เป็นเสริม ขยายเพิ่มพลังชน
ตามรอยบาทยุคล พัฒนาประชาไทย
มรรคา ธ เดินนำ ฝังจิตจำก้าวต่อไป
จงรักพระทรงชัย จงปักใจทำความดี

ทองแถม นาถจำนง

กชณิภา นิลเขต

เพียงทราบข่าวสวรรคตก็ขวัญหาย
ใจมุ่งมั่นไปคอยรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศเป็นครั้งสุดท้าย
เมื่อไม่มีพระบรมสาทิสลักษณ์เช่นเขาอื่น จึงเทิดธนบัตรซึ่งมีพระบรมสาทิสลักษณ์ขึ้นเหนือเศียรเกล้า

ซาร่า เว้าเตอร์

แรมคืน ณ ท้องสนามหลวง
เพื่อจะได้ตื่นเข้าเฝ้าถวายบังคมพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศยามอรุณรุ่ง

พยนต์ รัตนกุล

ขอเพียงได้เข้าถวายบังคมพระบรมศพ แม้พิรุณพร่างพรมแต่ประชาชนของพระองค์มิได้ท้อถอย

สุรพล สุภาวัฒนกุล

วันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ปวงประชารวมใจจุดเทียนร่วมร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี ถวายเป็นราชสักการะ

เพื่อน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ภัทรมหาราชานุสรณ์

อัสสุชลหล่นท่วมหทัยราษฎร์
สยามโศกสามโลกเศร้าเฝ้าทรงธรรม์
ธ เป็นศูนย์รวมใจไทยทั้งชาติ
ดุจร่มโพธิ์ปกเกศคุ้มเขตคาม
น้อมถวายราชสักการภูบาลเจ้า
พระเกียรติก้องก่องเกริกเถกิงไกร
เถลิงถวัลย์ราชสมบัติครองรัฐรุ่ง
ทศพิธราชธรรมค้ำแผ่นดิน
พระราชกิจบพิตรกอปรกุศลสรรพ์
“มหาชนก” มรดกธรรมนำทางดี
“โครงการหลวง” ห่วงชนช่วยพ้นทุกข์
“เศรษฐกิจพอเพียง” เลี้ยงไผท
ธ เยือนคามยามเข็ญเย็นสวัสดิ์
น้ำพระทัยใสพิสุทธิ์ดุจทิพย์ธาร
เสด็จสู่สวรรคาลัยไกลปวงราษฎร์
น้อมจงรักภักดิ์ราชบาทยุคล
ถวายสัตย์พระภัทรมหาราช
ขอรองบาทราชวงศ์องค์จักรี
สายฟ้าฟาดผ่าเกล้าเข้ากลางขวัญ
สู่สวรรคาลัยล้วนไห้ตาม
บรมนาถเหนือเกล้าชาวสยาม
ดั่งองค์รามอวตารภิบาลไทย
พระผ่านเผ้าเนาวกษัตริย์นิรัติศัย
ธ ยิ่งใหญ่พระยศอย่างสยามินทร์
ดำเนินมุ่งผดุงราษฎร์สืบศาสน์ศิลป์
ผสานถิ่นทั่วรักษ์สามัคคี
คีตประพันธ์วรรณกรรมล้ำเลอศรี
ความเพียรมีมรรคผลมงคลชัย
เกษมสุขเกษตรมี “ทฤษฎีใหม่”
อุทกภัยเพียง “แก้มลิง” ยิ่งสราญ
สยามจรัสรัฐเรืองเบื้องบรรหาร
พระปรีชาญาณชาญกล้าเกริกสากล
เหล่าข้าบาทราชวัลลภนบกุศล
น้อมกมลมุ่งมั่นหมั่นทำดี
จะรักษ์ชาติศาสน์ประชาพระทรงศรี
จนชีวีสูญสิ้นดินกลบกาย

ทัญพิสิษฐ์ โสตถิเสวี

ปฐมพล พรานป่า

นพคุณ กุลสุจริต

PATTAYA POLICE
RESTAURANT
HOTEL
PIZZA

พลัฏฐ์ ไชยพิทักษ์กูล

ปกรณ์ ชุณหสวัสดิกุล

กวาดสายตาไปทั่วไทยในวันนี้
มือพนมน้ำตาไหลไม่ละวาง
เกิดชาติใหม่ไม่มีวาสนาแล้ว
อย่างชาตินี้มีบุญอุ่นอุรา
มาบัดนี้เวลาก็มาหมด
เถอะก็ต้องปลอบใจเราไทยนี้
เป็นสถานเทพสถิตที่สมควร
ที่ทรงบำเพ็ญเสมอมาไม่ราลด
กราบลงที่ตรงรอยพระบาท
อยู่ที่เหนือทุกถิ่นแผ่นดินไทย
ไปข้างหน้าไม่มีเวลาจะสิ้นสูญ
พระเกียรติจะตรึงตราอยู่ถาวร
ทุกใบหน้าทุกท่าทีไม่แตกต่าง
คิดถึงพระคุณที่กลางกระหม่อมมา
ที่จะพบดวงแก้วจำรัสค่า
พึ่งเมตตาพระสรรเพชญเจ็ดสิบปี
หัวอกจึงรันทดอยู่เต็มที่
พระภูมีเสด็จสวรรค์อย่ารันทด
กับความดีทั้งมวลถ้วนทั้งหมด
และปรากฏอยู่แท้แน่วแน่ใน
อันโอภาสประภัสสร์จำรัสไข
และทุกที่ทุกดวงใจพสกนิกร
มีแต่จะเพิ่มพูนยิ่งกว่าก่อน
ตราบกัปกัลป์พุทธันดรไม่รอนรา

ธงทอง จันทรางศุ

กราบพระบาททูลกระหม่อมแก้ว ใจระทม
เสียงร่ำทุกข์ดังระงม สุดเศร้า
ธ เสด็จสู่แดนภิรมย์ ฤๅกลับ
สถิตแต่รักเหนือเกล้า แนบเกล้ากลางใจ
รัชสมัยอาจผ่านพ้น ตามกาล
แต่พระเกียรติราษฎร์จาร จรดหล้า
“ภูมิพล” พระอภิบาล สยามชาติ
รวมภักดิ์ชนประกาศกล้า ตราบฟ้าดินสลาย

ธิติภัทร จรูญชัยกุลเจริญ

พระบรมฉายาลักษณ์สลักจิต

พระบรมฉายาลักษณ์สลักจิต เพียงพินิจทุกคราน้ำตาไหล
หากเป็นเพียงฝันร้ายแล้วหายไป แลกสิ่งใดก็พร้อมจักยอมพลี
แต่เพราะรู้ว่ามิได้ดั่งใจคิด ขอตั้งจิตเปี่ยมรักเป็นสักขี
รำลึกพระเมตตาทรงปรานี สืบความดีราโชวาทพระราชทาน
สองพระเนตรเปี่ยมประกายเคยฉายชัด สองพระหัตถ์ชี้ทางเด่นเป็นแก่นสาร
สองพระบาทยาตรามาทรงงาน แดนกันดารเสด็จยังจำฝังทรวง
อัญเชิญเหล่าเทพไท้ในสวรรค์ รับเสด็จฯ พระทรงธรรม์เป็นขวัญสรวง
สถิตฟ้ามาป้องภัยไทยทั้งปวง สถิตใจไทยทุกดวงโชติช่วงเทอญ

ธีรวัฒน์ กล่าวเกลี้ยง

บุญเวช แซ่เตียว

ศิลปิน ศิษย์เก่า และนักศึกษา คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ร่วมวาดภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ เพื่อแสดงในงาน “ศิลปากร...รวมใจถวายพ่อหลวง”
ณ ลานอนุสาวรีย์ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

สิ้นแสงแห่งแผ่นดิน พระภูมินทร์ภูมิพล
จรดฟ้าธราดล ล้วนโศกศัลย์ทุกขวัญผอง
ฝนรินดั่งน้ำตา ปวงประชาล้วนเศร้าหมอง
ทูลเชิญสู่ทิพย์ทอง ณ สวรรค์พิมานเทอญ

ธัชษิต สกุลพอง

บัวกลางใจ

บัวดอกไหนคลี่บานหวานฉะนี้ สวยส่งสีให้เห็นเป็นแบบอย่าง
ผ่านแดดจ้ากล้าผจญลมฝนคราง บนเส้นทางยืดยาวผ่านหนาวร้อน
ไม่ลืมตมหล่มลึกสำนึกมั่น ทุกคืนวันครองธรรมตามทรงสอน
บารมีคลี่ห่มเป็นร่มพร ฉายสะท้อนลึกซึ้งในบึงไทย
เจ็ดสิบปีมีแนวดวงแก้วเกิด สิ่งประเสริฐสารพันทรงสรรค์ให้
ทุกหยาดเหงื่อเจือรักเป็นหลักชัย เป็นดวงใจดวงตาประชาชน
ที่สิบสามตุลาฯ ปีห้าเก้า วันโลกเศร้ามืดดับอกสับสน
ฟ้าทวงบัวเรื่อเรืองสู่เมืองบน น้ำตาคนรินไหลใจร้าวราน
ทุกตัวอย่างบัวบาทประกาศกล้า ทุกธรรมะพระราชาทรงกล่าวขาน
จักเผยแพร่สืบสายขยายบาน เพื่อสร้างบ้าน “เพียงพอ” สืบต่อบัว

นงลักษณ์ ทองล้วน

น้ำตาแผ่นดิน

โอ้ว่ามหากษัตริย์ทรงฉัตรแก้ว
ในวันนี้ไม่มีแล้วแก้วดวงนั้น
หยาดน้ำตาบ่าไหลมิได้สิ้น
เสียงสะอึกสะอื้นดังทั้งไผท
เจ็ดสิบปีที่ไทยมีในหลวง
ทุกทุกสิ่งทุกอย่างทรงวางแนว
ทรงเดินทางทั่วไทยไม่ท้อถอย
เย็นทั่วไทยไกลทั่วถิ่นยินทั่วคน
พระบาทสมเด็จพระภูมิพลมหาราช
สำนึกในพระกรุณาทรงปรานี
เสด็จแล้วเสด็จลับกลับสวรรค์
ประชานันต์วิปโยคโศกอาลัย
แทบแผ่นดินรองรับซับไม่ไหว
โอ้หัวใจข้าพระบาทจะขาดแล้ว
เป็นมิ่งทรวงเป็นกษัตริย์เป็นฉัตรแก้ว
ทุกเถื่อนแถวเสด็จหาประชาชน
ทุกร่องรอยแห่งพระบาทคือหยาดฝน
จึงท่วมท้นความรักความภักดี
เกิดกี่ชาติขอเทิดองค์พระทรงศรี
พระภูมีสถิตใจไทยนิรันดร์

นภาลัย สุวรรณธาดา

ดั่งตะวันฉายแสงทุกแหล่งหล้า
คือความอุ่นอาบห้วงดวงหทัย
ธ ทรงเป็นสุริยันอันยิ่งใหญ่
ธ ทรงเป็นดั่งโพธิ์ไทรหนึ่งในทรวง
ณ วันนี้ดวงตะวันพลันลาจาก
น้ำตาฟ้าท่วมดวงใจไทยทุกคน
ขอส่งองค์เทิดไท้สู่สวรรค์
ขอพระองค์ทรงสถิตบริบูรณ์
อรุณฉายทาบฟ้าสว่างไสว
ด้วยการณ์กิจโอบดวงใจไทยทุกดวง
ธ ทรงเป็นหลักชัยในแดนสรวง
ธ ทรงเป็นหนึ่งในหลวงแห่งปวงชน
ดั่งใครพรากดวงหทัยในทุกหน
ทุกกมลทั่วหล้าล้วนอาดูร
ดวงตะวัน ณ ดวงใจไม่ดับสูญ
จักเทิดทูนประทับในใจนิรันดร์

น้องแสนดี

สินีรัชต์ สุริยาวุฒิธรรม

บ่ายวันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
ท้องฟ้าหมองหม่น ปวงชนหมองเศร้า
รับเสด็จขบวนพระบรมศพ

สายัณห์ ชื่นอุดมสวัสดิ์

KBO Photo team

ทหารปืนใหญ่ ป.พัน ๑ รอ. ยิงสลุตถวายพระเกียรติพระราชพิธีอัญเชิญพระบรมศพ เสียงสลุตแต่ละนัดสะท้านหัวใจไทยยิ่งนัก

สูญสิ้นแล้วพระภูมิพลมหาราช ไทยทั้งชาติแสนวิโยคดั่งโลกสิ้น
เพราะทรงเป็นแสงทองส่องชีวิน เป็นพลังแห่งถิ่นแผ่นดินไทย
ขอพระองค์เสด็จในพิมานแก้ว จงเพริศแพร้วบารมีอดิศัย
สถิตเหนือองค์ราชะกษัตริย์ใด สถิตในหัวใจมั่นนิรันดร์กาล

นันทา ทองทวีวัฒนะ

หยาดอาลัยไหลหยดทุกหย่อมย่าน เป็นสายธารน้ำตารินบ่าไหล
รอยโศกเศร้าทุกข์ระทมทั่วถิ่นไทย เหมือนสั่นคลอนหวั่นไหวทุกใจชน
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์ เจ็ดสิบปีคนในชาติไร้หมองหม่น
ใต้ร่มพระบารมีองค์ภูมิพล เราทุกคนสำนึกในพระเมตตา
แม้วันนี้ในหลวงสวรรคต เหลือปรากฏคำสอนไว้ศึกษา
ขอตามรอยก้าวพระบาทที่ยาตรา ด้วยศรัทธาซึ่งแนวทางการสร้างไทย
กราบพระองค์ด้วยจงรักและภักดี ทั้งวันนี้และวันหน้าหรือวันไหน
ขอเป็นข้าพระบาททุกชาติไป เพื่ออยู่ใต้พระบรมโพธิสมภาร

นิพล รัตนพันธ์

หนึ่งเดือนเหมือนหนึ่งกัป พระลาลับสู่สรวงสวรรค์
ราษฎร์ร่ำซ้ำจาบัลย์ ตันเต็มตื้นฝืนอาลัย
หนึ่งเดือนเหมือนหนึ่งวัน ราษฎร์มิทันเตรียมหัวใจ
กราบกรานอยู่ไกลไกล น้ำตาไหลอยู่นอกวัง

นิภา ทองถาวร (บางยี่ขัน)

สิ้นแสง

เหมือนเวลาหยุดนับมิขับเคลื่อน
วันเดือนสงบนิ่งไม่ติงไหว
หม่นฟ้าหมองดินสิ้นแรงใจ
มองหนใดก็ไร้แสงแห่งแผ่นดิน

นายเงา

ฟ้าสะเทือนดินสะท้านน้ำหวั่นไหว
เสียงร่ำไห้สะอึกสะอื้นทุกมวลชน
เคยเห็นข่าวทุกเช้าค่ำทรงทำกิจ
ทรงลุยน้ำลุยโคลนทุกทุกวัน
แนะให้จำทำให้ดูอยู่ให้เห็น
ทรงช่วยให้ลูกหลานไทยใฝ่เจริญ
ให้ขยันประหยัดซื่อสัตย์ยิ่ง
เศรษฐกิจพอเพียงอยู่เคียงใจ
ให้ปรองดองสมานฉันท์วันยังค่ำ
เปลี่ยนฝิ่นกัญชาเป็นกาแฟสตรอว์เบอร์รี
ทรงช่วยให้ชาวไทยไม่จนยาก
ทำไร่นาสวนผสมเจริญไว
นับแต่นี้จะไม่มีพระองค์อยู่
เหลือคำสอนเป็นมรดกไว้ทดแทน
ในหลวงสวรรคาลัยใจหมองหม่น
แทบขาดใจไปทุกคนพร้อมพร้อมกัน
ทั่วทุกทิศเมืองไทยใจสุขสันต์
เขาสูงชันป่าดงดอยเสด็จดำเนิน
ทรงทำเป็นสามัญชนคนสรรเสริญ
อย่าหลงเพลินอบายมุขลูกหลานไทย
ให้พูดจริงทำจริงยิ่งสดใส
อยู่ที่ไหนกับใครสามัคคี
ทุกโครงการที่ทำนำวิถี
สวนผลไม้ผักมากมีกำรี้กำไร
ถ้ามีมากให้แบ่งปันช่วยกันได้
พออยู่กินพอใช้ไม่ขาดแคลน
ให้เราดูทางทีวีที่สุขแสน
จำให้แม่นสืบสานก่อสู้ต่อไป

นิ่ม-แก้ว-กวาง-โจ้-บิว โรงเรียนวัดสระแก้ว (รุ่งโรจน์ธนกุล อุปถัมภ์)

วิศณุรักษ์ หอมละออ

ปฐมพล พรานป่า

นวลพรรณ นาคปรีชา

ในหลวงรัชกาลที่ ๙

ท้องฟ้าหม่นลมนิ่งทุกสิ่งหยุด
พระเสด็จสู่สวรรค์ราษฎร์อาลัย
คงเหลือแต่ความดีที่ท่านให้
ประชาชนคนไทยมีธรรมครอง
แต่จิตใจแสนสุดจะหวั่นไหว
น้ำตาคลอตกในน้ำตานอง
ยังคงอยู่คู่ไทยไม่มีหมอง
สืบสนองทำตามคงความดี

นิราศ ครองระวะ

พระเสด็จดับขันธ์

แผ่นดินแผ่นฟ้ามืด
ปางพระเสด็จดับขันธ์
สามโลกวิโยคกัน–
โอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว
ดับตะวัน
นิราศแล้ว
แสงโศก
ยะเยียบน้ำตาหนาว

หนาวเหน็บตระหนกพระธรณี
โอ้ว่าประชาอุระระร้าว
น้ำตาดอกไม้ร่วง
ปานใจจะขาดใจ...
โอ้ว่า พระทูลกระหม่อมแก้ว
ร่มฟ้าประชาชาติ...ราษฎร
พลังแห่งแผ่นดิน...เสด็จแล้ว
ฟ้าจะมืดดินจะหม่นก่นระกำ
ปฐพีสะทกหาว
พระเสด็จ ณ แดนใด
พิลาปร่ำระงมไพร
จะขาดแล้วอยู่รอนรอน...
นิราศแล้วจากแท่นบรรจถรณ์
มหิธรธำรงพระทศธรรม
พญาโศกโศกแว่วิเวกย่ำ
ยะเยียบย้ำร่ำร้าว...หนาวน้ำตา

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

น้ำตายังชุ่มหมอนตอนเช้าตื่น
ข่าวร้ายเมื่อวานวันเหมือนฝันไป
แม้นใจหนึ่งดีใจทรงได้พัก
แต่อีกใจแหลกยับลงกับตา
ไม่มีพระองค์ที่ลุยฝ่าป่าทุกผืน
ไม่ต้องพึ่งบุญญาหรือฤทธี
เจ็ดสิบปีที่สร้างไทยไม่หยุดพัก
ทรงทศพิธราชธรรม์มั่นน้อมนำ
เทวดาต้องไม่ตายใช่ไหมหนอ
ไม่ครบร้อยยี่สิบปีที่สัญญา
เศร้ายิ่งกว่าทุกเศร้าในโลกนี้
สิ้นแสงเทียนเล่มสว่างส่องทางไกล
คลื่นผู้คนเดินเท้าต่อก้าวต่อ
คนรักพระองค์มากมายแค่ไหนกัน
น้ำตาคงชุ่มหมอนตอนเช้าตื่น
ข่าวร้ายเมื่อวานวันใช่ฝันไป

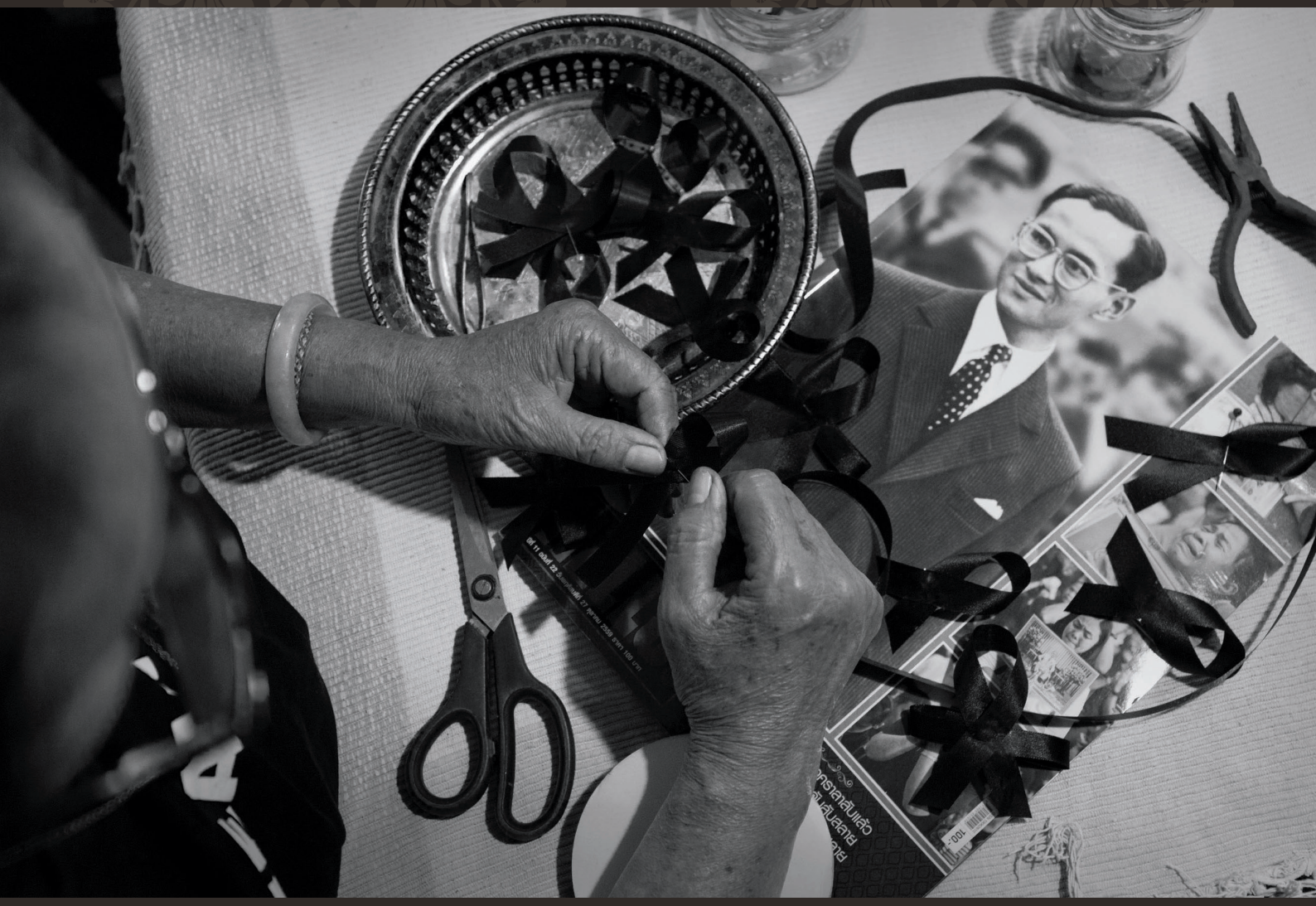
ในอกยังร้าวรื้นสะอื้นไห้
น้ำตาเริ่มรินไหลอีกครั้งครา
เปลื้องภาระเหนื่อยหนักจากสองบ่า
เมื่อพบว่าต่อนี้ไปจะไม่มี
กายชุ่มเหงื่อเพื่อพลิกฟื้นทุกพื้นที่
เรารักจากสิ่งดีที่ทรงทำ
ทรงตรากตรำกรำงานหนักเช้าจรดค่ำ
ในหัวใจอันงามล้ำเสมอมา
ทรงแค่เดินทางต่อสู่เวหา
แต่คงถึงเวลาจำต้องไป
มืดยิ่งกว่าทุกมืดที่เคยมีได้
เหมือนเคว้งคว้างร้างไร้ในฉับพลัน
พวกเขาขอมาเพื่อส่งสู่สวรรค์
นับหยดน้ำตานั้นจะเข้าใจ
พรุ่งนี้ยังร้าวรื้นสะอื้นไห้
สวรรค์ขอ “หัวใจไทย” คืนไปแล้ว

บั๋ง สุทธิพงษ์ สมบัติจินดา

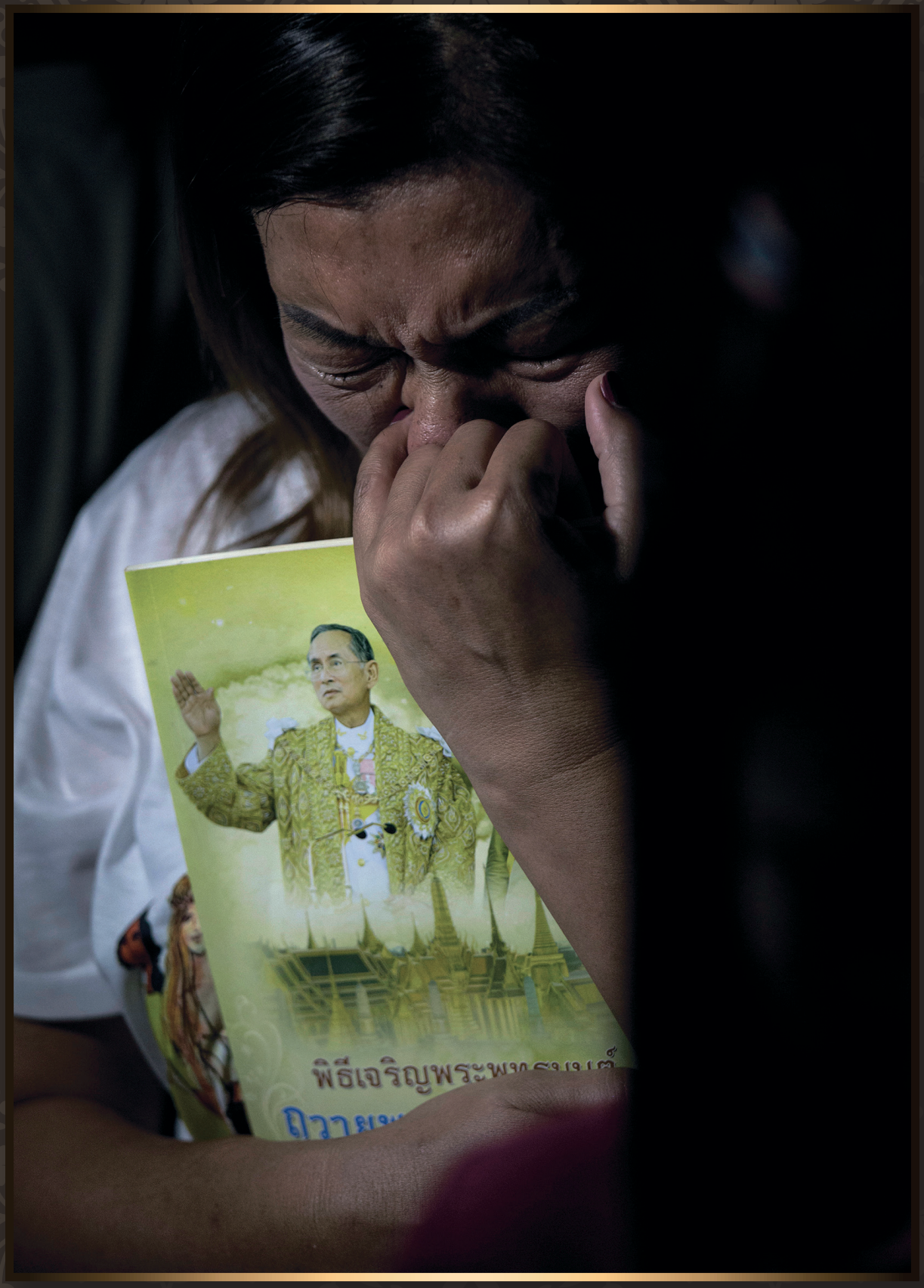
ธ สถิตในดวงใจผองไทยนิรันดร์

ดุจตะวันดับแล้ว ลับไป
เดือนดุจหมดแสงไข มืดฟ้า
สิบสามตุลาไทย วิปโยค
พระภูมิพลนิราศหล้า เสด็จด้าวแดนสวรรค์
ผองไทยพลันเทวษแท้ ทุกข์คณนา
พระมิ่งขวัญประชา นิราศแล้ว
พระทรงฉัตรเทียบบิดา รักบุตร
ดุจดั่งขาดดวงแก้ว เลิศล้ำสูญสลาย
ทุกทิศกลายร่ำไห้ กำสรวล
หมองหม่นระคนครวญ ทั่วหน้า
วิปโยคโศกจิตหวน ถึงพระ องค์เฮย
แลสุดไกลในหล้า เหล่าล้วนครวญถวิล
สยามินทร์ธิราชผู้ ผดุงไทย
เสด็จสู่สุราลัย ฟากฟ้า
ทรงสถิตดวงใจ สำนึก
พระกรุณาปวงข้าฯ เปี่ยมล้นศิระกราน

บางม่วง และครอบครัว

เตชทัต ธรรมนิตย์

ณรงค์ฤทธิ์ ตระการวิจิตร

พระด่วนเสด็จสู่ด้าว แดนสรวง

พระด่วนเสด็จสู่ด้าว แดนสรวง
ราษฎร์ระส่ำระสายทรวง โศกซ้ำ
ตรอมวิตกอกตวง เต็มเทวษ
เมืองจักเย็นเป็นน้ำ ย่อมน้ำตาไทย
ไย ธ ปองโปรดแล้ว ลาจร จากฤๅ
ขวัญมิ่งเมืองนาคร ไพร่ฟ้า
สะเทือนสะทกอาทร ถวิลราช
หลัดหลัดพระร่มหล้า จากร้าวอาลัย
ใบบุญทูลกระหม่อมแก้ว จักรพรรดิ
ผืนแผ่นดินธรรมรัฐ แหล่งแคว้น
ประจวบจากวิบากวิบัติ วิโยคยิ่ง
นับแต่นี้จักแม้น แม่นเมื้อเมืองระทม
ตรมเติมพูนเพิ่มพร้อม ภักดี
จงรักกราบกัตเวที เทิดเกล้า
ทุกข์ถมท่วมทับทวี ไทยเทวษ
วิกฤตระกำค่ำเช้า สะอื้นอาดูร

บุญเตือน ศรีวรพจน์

พระองค์ท่านคือ “ความฝันอันสูงสุด”
เปรียบประดุจ “แสงเดือน” พร่างกลาง “สายฝน”
ใกล้ ธ แล้วทุกดวงใจ “ไกลกังวล”
ดั่ง “แสงเทียน” มิ่งมงคลของคนไทย

ประจวบ สัญโญชน์วิทย์

อัญเชิญเพลงพระราชนิพนธ์
มาบรรเลงถวายเป็นราชสักการะ
ถวายแด่พระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ

กิตติ กิตติพงษ์สถาพร

ส่งเสด็จพระยาตรฟ้า แดนสรวง
ส่งเสด็จตะวันเดือน กลับฟ้า
ส่งเสด็จเด็ดแดดวง ใจราษฎร์
ส่งเสด็จพระแก้วหล้า ก่ำสรวล
วรรณาเทวษวาทไว้ เปนพยาน
ร้อยหมื่นคำร่ำครวญ ร่ำร้อง
น้ำตาท่วมทุกธาร ในถิ่น สยามนา
วานเทพสดับร้องก้อง ส่งไท้คืนเมือง

ประพจน์ อัศววิรุฬหการ

ตะวันเดือนดับสิ้น อนธการ
ชลเนตรนองสถาน ราษฎร์ไห้
พ่างโพธิ์พฤกษ์พลันราน หักโค่น
โอ้ ธ ล่วงลับไชร้ เสด็จด้าวแดนสรวง

ประพนธ์ เรืองณรงค์

ศิริวรรณ ทิพย์สวัสดิ์

ศิริวรรณ ทิพย์สวัสดิ์

ราวชีวีแหลกสลายก่อนกายลับ

วสันต์ วณิชชากร

ศักย์ศรณ์ เพ็ชรศิริ

ศุภรัตน์ แก่นจันทร์

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
ชาวอำเภออัมพวา ร่วมจัดงาน “อัมพวาอาลัย”
หนึ่งเดือนนับแต่วันเสด็จสู่สวรรคาลัย

น้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

ย้อนรำลึกแรกพระองค์ทรงครองราชย์ บรมนาถนวมินทร์ปิ่นสยาม
ปฐมราชโองการประศาสน์พระนาม เพื่อสร้างความสุขปกพสกไทย
บรรลุเจ็ดสิบปีที่ครองฉัตร เปล่งพระราชจริยาวัตรนิรัติศัย
พระเสโทท่วมทั้งองค์พระทรงชัย โลกซึ้งในผองพระราชกรณีย์
กว่าสี่พันสี่ร้อยโครงการหลวง ไทยทั้งปวงประสบสุขทุกถิ่นที่
ทศพิธราชธรรมนำชีวี ด้วยพระปรีชาชาญมองการณ์ไกล
ทรงเป็นนักปกครองกรองธรรมนิติ ยุติธรรมดับวิกฤตพิชิตพิสัย
เลิศกษัตริย์รัฐประชาธิปไตย ธำรงไทยเทิดธรรมเด่นดำรง
พระทรงญาณชาญเกษตรเศรษฐกิจ ทรงสัมฤทธิ์ทฤษฎีที่สูงส่ง
เฉก “เกษตรผสมผสาน” อันยืนยง เกษตรคงคู่ถิ่นแผ่นดินไทย
ทรงเป็นนักธรณีที่เชี่ยวชาญ ประเมินการณ์ดินน้ำล้ำวิสัย
ทั้งลมฟ้าอากาศธาตุวิจัย ลบแล้งได้ด้วยฝนหลวงร่วงเมฆา
พระทรงเป็นยิ่งปราชญ์ทุกศาสตร์ศิลป์ โลกระบิลวิสัยทัศน์วิวัฒน์หล้า
จึงรางวัลสิทธิบัตรหลากอัตรา เหรียญ “สูงสุดการพัฒนาฯ” เหนือค่าใด
ยิ่งเนิ่นนานปีทองทรงครองรัฐ พระครองธรรมนำพิพัฒน์จรัสสมัย
เป็น “พลังแห่งแผ่นดิน” ปิ่นฉัตรไชย พระรักไทยเหนือชีวิตจิตวิญญาณ

ประยอม ซองทอง

๑๓ ตุลาฯ วันฟ้าหม่น...

พระผู้ชับน้ำตาประชาราษฎร์ ใต้เบื้องพระยุคลบาทรับรู้ได้
ชนทั้งผองครองสุขสิ้นทุกข์ใด นบฤทัยน้อมเกล้าเฝ้าจดจำ
หากวันนี้สิ้นแล้วดังแก้วดับ แซ่เสียงศัพท์กำสรวลโศกครวญคร่ำ
พระผู้ครองภพเพี้ยงโดยเที่ยงธรรม ชาวไทยกล้ำกลืนอกโศกน้ำตา
ร่มใบโศกคงครองจิตหมองเศร้า พระผ่านเผ้าเสด็จไกลสุดไห้หา
ปฐพีสั่นสะทกเทวษอุรา ทั่วแผ่นดินแผ่นฟ้าทุกข์ทวี

ปลาย อักษร

จนวันนี้ยังคิดว่าฝ่าพระบาท ประทับอยู่ศิริราชดังกาลก่อน
ทอดสายพระเนตรเปี่ยมอาทร ยังมวลหมู่นิกรดังก่อนมา
เพียงทรงพระประชวรทรงพระประชวร รู้แก่ใจยังครวญยังหวนหา
สะท้านสะทกอกร้าวหนาวน้ำตา ได้แต่เฝ้าภาวนาว่าไม่จริง
แหงนหน้ามองชั้นสิบหกอกสะท้าน ประจักษ์แน่แก่ดวงมานในทุกสิ่ง
เสียงสะอื้นในทรวงคอยท้วงติง พระขวัญมิ่งเสด็จสวรรค์ครรไลลับ
น้ำตารินไหลจากในทรวง ทุกข์หลายหลวงราวดวงตะวันดับ
ร้อยพันทุกข์รุกโหมจู่โจมทับ คณานับยังไม่ทุกข์เท่าวันนี้
วันที่เราไม่มีพระฉัตรแก้ว ดังชีวีไร้แล้วซึ่งสุขศรี
คำหนึ่งซึ่งได้ยินนานเต็มที “จะขาดใจ” เพิ่งรู้ดีเป็นอย่างไร
พระเสด็จคืนสวรรค์พิมานพรหม อินทร์ยมพรหมฟ้าสุธาไหว
จักสถิตเป็นราชันในดวงใจ พสกนิกรชาวไทยนิรันดร์กาล

ป้าเชี่ยน เฮี้ยนภาษา

ปิลันธ์ อำไพรัตน์

นคเรศ ธีระคำศรี

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

สุรีย์ลับดับแล้วดวงแก้วเอ๋ย
แผ่นดินร้อนผ่อนหายกลายเป็นเย็น
กราบพระบาทปาดน้ำตาทูลลาแล้ว
จะจารึกนึกพระคุณตลอดไป

พระบาทเคยประทับลงคงไม่เห็น
ก็ด้วยเป็นพระบารมีที่ห่มไทย
พระฉัตรแก้วต่อแต่นี้จะมีไหน
น้อมหัวใจไปหมอบราบกราบทูลลา

หม่อมราชวงศ์ปิยฉัตร ฉัตรชัย

สิบสามตุลาพระองค์ทรงลาจาก
น้ำตาหลากไหลแรงทุกแห่งหน
สถิตอยู่ในใจไทยทุกคน
ขอทำตนเป็นคนดีมีคุณธรรม

ปิยวัตร เฉิดกระโทก

มืดเหมือนโลกสิ้นแสงสุริย์ศรี
ธ เสด็จคืนสู่สวรรคาลัย
แผ่นดินรายด้วยสีดำร่ำจารึก
กราบพระบาทส่งเสด็จด้วยภักดี

ทั้งธานีมีเพียงเสียงร่ำไห้
ผืนไผทก็ถึงวันเทวษทวี
ความรู้สึกแห่งหัวใจวาบไหวถี่
ขอจงรักพระจักรีนิรันดร์กาล

ปิยะพันธ์ จำปาสุต

โศกศัลย์สถิตเศร้า ไอศูรย์
ทวีเทวษดลอาดูร ร่ำไห้
ปวงราษฎร์ทุกข์ทวีคูณ ครวญคร่ำ
น้อมส่งเสด็จไท้ สถิตห้วงสรวงสถาน
ดวงมานประณตน้อม พระกรุณา
ถวายชีวิตเพื่อบูชา ธิราชเจ้า
น้อมพระราชดำรัสพา สว่างส่อง ไผทเทอญ
รำลึกสำนึกเกล้า กอปรไว้มิคลายเสมอ

พงษ์ชัย เพชรสังหาร

ประจักษ์แล้วคำว่าพระบารมี ประจักษ์ทุกข์ท้นทวีพระอาสัญ
ประจักษ์ชัดกว่าสองหมื่นห้าพันวัน ประจักษ์ความมหัศจรรย์ ธ ทรงงาน
ประทับในดวงใจเนานานเนื่อง ประทับเรื่องรุ่งเรืองสมัยพิศาล
ประทับพิมพ์พระบาทเยี่ยมแดนกันดาร ประทับการครองธรรมนำครองใจ
ประนมกรศิระกรานพระผ่านฟ้า ประลุ่มน้ำตาหลั่งรินไหล
ประจงน้อมส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย ประโคมก้องดวงหทัยไทยอาดูร

พรทิพย์ คำดี

รชฎ วิสราญกุล

แผ่นดินไทยอาดูรสูญสิ้นแล้ว
ต้องมาพรากจากไปไม่เหลือเงา
พระบารมีความหลังครั้งทรงอยู่
แสนยาวนานกาลพระองค์ทรงปกครอง
โอ้โอหนอต่อไปนี้ไม่มีพระองค์
ร้องระงมเข่าทรุดสุดอาลัย

ราชาแก้วผู้ยิ่งใหญ่หาใดเล่า
ชาวไทยเราถึงคราวร่ำน้ำตานอง
ได้พรั่งพรูล้นใจไทยทั้งผอง
ทรงปกป้องครองแผ่นดินบนถิ่นไทย
ต่างงวยงงสับสนหม่นหมองไหม้
น้ำตาไหลรินหยดรดแผ่นดิน

พระมหาทองสมุทร ธมฺมาทโร

ทรงเป็นเทพที่จุติมาบนโลก
จอมกษัตริย์แห่งด้าวแผ่นดินทอง
วันสิบสามตุลาปีห้าเก้า
ทรงกลับสู่เมืองฟ้าแดนเทวัญ

เพื่อคลายโศกทุกข์ให้ไทยทั้งผอง
ธ ทรงครองใจไทยนิจนิรันดร์
ไทยทุกเหล่ากำสรวลและโศกศัลย์
ดินแดนอันที่ทรงนิราศมา

พลกฤต สุนทรพล

วันสิบสามตุลาคมวันวิปโยค
วันแห่งฝนน้ำตามาหล่นราย
เสียงเพลงสรรเสริญพระบารมี
ต่อแต่นี้คงจะร้องทั้งน้ำตา

วันแห่งความทุกข์โศกหัวใจสลาย
วันคล้ายคล้ายฟ้าดับลงลับลา
จะร้องอีกกี่ทีมีคุณค่า
เพราะประชาสามิภักดิ์รักสุดใจ

พิทักษ์ บุณยะโอภาส

ทวยไทยทุกข์ท่วมท้น ระทมทวี
ถวิลเทวษพระจักรี นิวัตฟ้า
ประดุจดั่งผืนปฐพี ทลายถล่ม
ขวัญแผ่นดินจากหล้า เหล่าหล้าอาลัย
ชนไทยเคยชื่นด้วย พระบารมี
ดุจร่มโพธิ์ไทยขจี ปกคุ้ม
กรณียกิจเกื้อทวี ทุกหมู่
ดุจแผ่นดินโอบอุ้ม พฤกษ์ไว้ไทยธำรง
สิ้นพระองค์ดุจสิ้น มหาธาร
สิ้นแหล่งทะนุบันดาล หล่อเลี้ยง
น้ำตาราษฎร์นองปาน ประมวลโศก
รำลึกพระองค์เพี้ยง ชีพม้วยอาวรณ์

พิทักษ์พงศ์ เก้าเอี้ยน

ธ มาร้างห่างไกลลูกไปลิบ ไปสู่ทิพย์วิมานสถานไหน
ยินเสียงร่ำคร่ำครวญหวนอาลัย แผ่นดินไทยถ้วนทุกย่านธารน้ำตา
จะใกล้ไกลใจก็มาสวามิภักดิ์ แจ้งประจักษ์พระวรคุณอุ่นเกศา
ถวายบังคมบรมบาทราษฎร์บูชา ซึ้งซ่านใจในมหากรุณาธิคุณ

พิสมัย จันทวิมล

โอ้ปกเกศเทวษพูนอาดูรเศร้า โอ้ปกเกล้าสิ้นแล้วพระสุรเสียง
เหลือรอยบาทราชนิพนธ์มนต์จำเรียง รอยสำเนียงเปี่ยมล้นมนต์จำราย
พิมานรัตน์จรัสฟ้าอ่าองอาจ พิมานราชบรรเลงรับพระฤๅสาย
สู่สรวงทิพย์พริบพร่างสว่างพราย บัลลังก์ฉายสงบสร้างสว่างภพ

พี.พูนสุข

นพคุณ กุลสุจริต

ชมผกา รอดภัย

อยากจะทำจิตใจให้เข้มแข็ง
แต่ทำไมบ่อน้ำใสรินไหลนอง
ไหลมาเองเมื่อยินเพลงบรรเลงแว่ว
รู้ทุกคนต้องเวียนว่ายเจ็บตายรอ
มืดสลัวทั่วขวานทองเมื่อมองฟ้า
ถึงเศร้านักรักไม่จางไม่ร้างไกล
จะ “จุดเทียนบวงสรวงปวงเทพเจ้า”
ไร้แสงเทียนรู้เรียนได้ไม่มืดมน
เพื่อส่งแรงกำลังใจให้เพื่อนผอง
ไม่อยากร้องแต่น้ำตามันมาออ
สิ้นแสงเทียนลงแล้วใจแป้วหนอ
แต่อยากขอให้เป็นวันที่ฝันไป
แหงนเงยหน้ากลั้นน้ำตาไม่ให้ไหล
รักคงอยู่ในใจไทยทุกคน
จะสวดมนต์ค่ำเช้าทุกแห่งหน
ได้ฟังเพลงพระราชนิพนธ์นำหนทาง

พี่คนดี

บุญไพร่ฟ้าอาณาประชาราษฎร์
พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย
อุทกท้นน้ำตาข้าแผ่นดิน
ทรงสถิตเหนือดวงจิตนิจนิรันดร์
ทันภพชาติเศวตฉัตรรัชสมัย
ขาดแล้วใจกราบก้มบังคมคัล
เทวษฟ้าธานินทร์สิ้นสวรรค์
เป็นมิ่งขวัญข้าพระบาททุกชาติเทอญ

พีระวิศว์ พูลเขตรวิทย์

แม้เข้าใจในกฎบทไตรลักษณ์
ยามพลัดพรากจากรักจากผูกพัน
ยิ่งเมื่อรู้ ‘ในหลวงฯ สวรรคต’
หยดหยาดนั้นย่อมมีซึ่งที่มา
มหาราชหนึ่งในดวงใจราษฎร์
ความทรงจำย้ำกมลอยู่ยลยิน
กราบพระองค์จงรักภักดีแล้ว
สืบคุณงามความดีที่ดวงใจ

แม้เข้าใจตามหลักโลกเปลี่ยนผัน
ยังมิอาจจักกลั้นหยาดน้ำตา
หยาดอาลัยยิ่งหยดรดหย่อมหญ้า
จากความรักศรัทธาต่อฟ้าดิน
กราบพระบาทสุดท้ายไม่สุดสิ้น
สถิตถิ่นธรณีที่ชื่อไทย
สำนึกแน่วที่สุดหยุดร้องไห้
ภาคภูมิในพระองค์ผู้ ‘ภูมิพล’

ไพวรินทร์ ขาวงาม

สโรชา หวังดี

ฤๅสิ้นทศพิธราชธรรม

พระเสด็จสู่สวรรคาลัย แผ่นดินสั่นไหว
ประดุจจะดับดวงตะวัน
ใจไทยทุกใจจาบัลย์ อาลัยโศกศัลย์
ใจบ้านใจเมืองหม่นมัว
ฟ้ามืดเมฆหมองดูสลัว ดั่งม่านมัวชัว
คลุมครอบขอบขัณฑ์สีมา
พระเสด็จคือเด็ดชีวา ทวยราษฎร์นานา
ครวญคร่ำอาดูรบ่มิวาย
เหมือนสิ้นแสงธรรมนำฉาย ส่องทางพร่างพราย
ชี้ชอบมรรคาการุณย์
สิ้นองค์ทรงธรรมค้ำจุน สิ้นเนื้อนาบุญ
ฤๅสิ้นทศพิธราชธรรม
ปวงข้ายินยอมน้อมนำ รู้จดรู้จำ
แบบอย่าง ธ สร้างสืบไป
น้อมเกล้าน้อมถวายอาลัย ขอองค์ทรงชัย
เสด็จสู่ห้วงสวรรยา

ไพฑูรย์ ธัญญา (ธัญญา สังขพันธานนท์)

วสันต์ วณิชชากร

น้อมส่งไท้สู่สถานพิมานทอง

แม้ไม่อยากให้มาถึงซึ่งวันนี้ คือวันที่ประชาไทยโหยไห้หา
เมื่อพระด่วนคืนสวรรค์ครรไลลา กลับสู่ฟ้าทิพย์สถานพิมานพรหม
ขอน้อมเกล้าสดุดีชุลีพระบาท มิ่งขวัญชาติบุญไทยโพธิ์ไทรร่ม
เจ็ดสิบปีก่อนวันลาไพร่ฟ้าชม ต่างนิยมสรรเสริญเยินยอนาม
อัญเชิญคำนำพระราชกรณียกิจ เพื่อบูชิตฉลองบาทมิอาจข้าม
เรื่อง “แกล้งดิน” “ชั่งหัวมัน” นั้นงดงาม แก้น้ำตามคลองคูรู้พอเพียง
มีคำสอนพระราชทานมานานเนิ่น “มหาชนก” ชนสรรเสริญแซ่ซ้องเสียง
เพลงดนตรีสุดประเสริฐเลิศสำเนียง เขื่อนป่าเคียงฝนหลวงเพื่อปวงไทย
ณ คาบนี้พระเสด็จเสวยสวรรค์ โลกกำสรดเศร้าศัลย์สุดกลั้นได้
ปวงประชาคลาคล่ำย่ำเท้าไป น้อมส่งไท้สู่สถานพิมานทอง

ภราดร ศรปัญญา

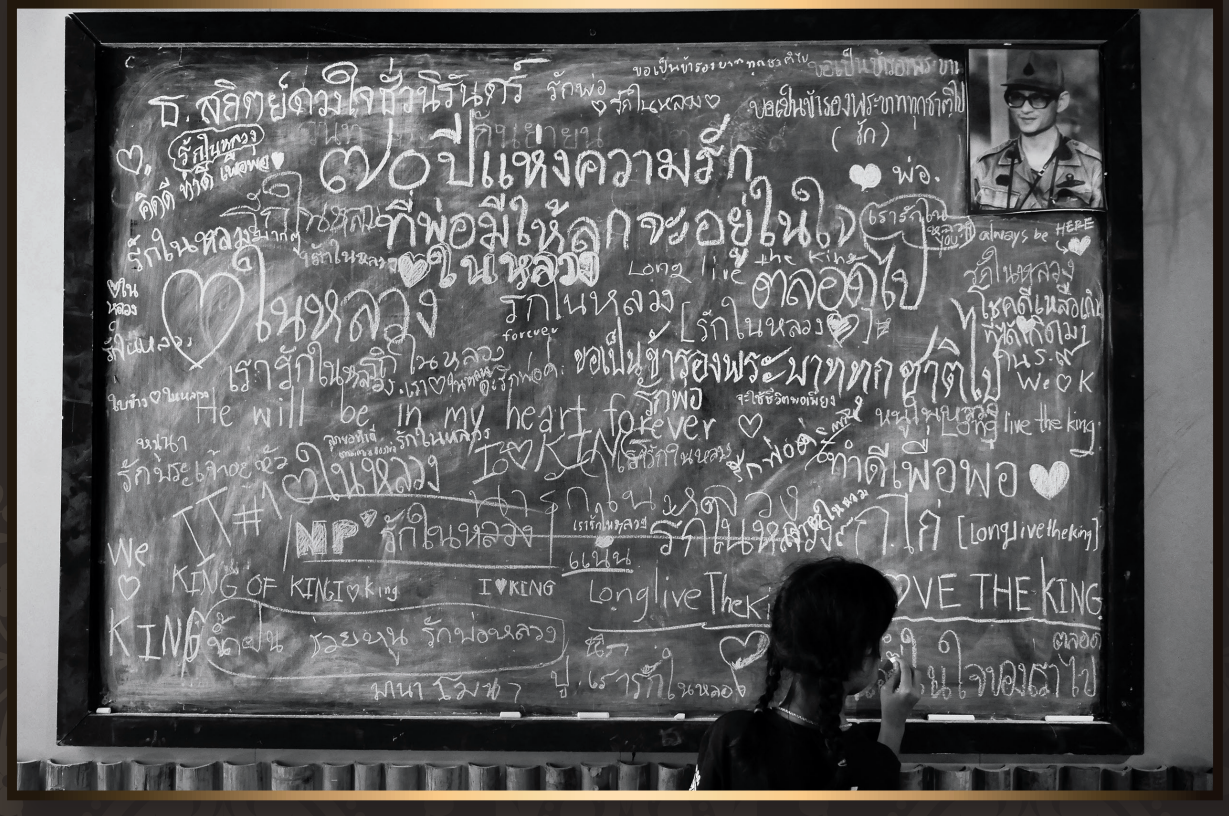

ดั่งเดือนดับลับโลกโศกสลด แสนกำสรดสุดเศร้าฝืนสะอื้นไห้
ธ ดับขันธ์สู่สวรรคาลัย ดุจหัวใจไทยทั้งชาติขาดลงพลัน
โอ้ว่าพระทูลกระหม่อมแก้ว ต่อแต่นี้ไม่มีแล้วพระจอมขวัญ
รำลึกมหากรุณาธิคุณตราบนิรันดร์ ทั้งชีวันขอรองบาททุกชาติเทอญ

ภัทริยา สุมะโน

ปูรณ์ภัสสร กิจจินดารักษ์

ณรงค์ศักดิ์ สุริยาวรกุล

บทกวีที่เขียนทั้งน้ำตา

จะข่มตาหลับได้อย่างไรเล่า
จริงหรือฝันฝันหรือจริงกริ่งหัวใจ
ลืมตามาเคยภิรมย์ในร่มฉัตร
ลืมตามาพรุ่งเช้าคงร้าวราน
เคยได้เห็นเจนใจจะไม่เห็น
สยามเอ๋ยจะชอกช้ำอาบน้ำตา
ดอกเอ๋ยดอกพุทธรักษา
ทิ้งกลิ่นแห่งอดีตกาลหวานรัญจวน
พระเสด็จสู่ดุสิตสถิตเสถียร
เมื่อทุกข์โศกของเรานั้นเบาบาง
ข้าวรพุทธเจ้า
ธ ดำรัสสิ่งไรให้ดำรง
เมื่อรุ่งเช้าขาดตะวันอันไสว
เหมือนถูกไฟคลอกสิ้นทั้งวิญญาณ
อิ่มมนัสร่มเย็นเป็นสุขศานต์
พระภูบาลครรไลไปเมืองฟ้า
หัวใจเต้นตีบตกอกผวา
ทุกหย่อมหญ้าวิปโยคเฝ้าโศกครวญ
เฉาอำลาลับไปไม่คืนหวน
ให้กำสรวลถึงอยู่ไม่รู้จาง
ให้จำเนียรสุขอยู่ไม่รู้สร่าง
เราจะย่างตามพระบาทอย่างอาจอง
จักยึดเอาพระปณิธานอันสูงส่ง
สถิตคงกลางใจมั่นนิรันดร

ภูริทัต หงษ์วิวัฒน์

สิบสามตุลาโศก
สิ้นสูญอาดูรมาน
พิรุณหล่นโปรยมา
ทั่วพื้นผืนธรณิน
วิปโยคดวงใจลาญ
ทั้งแผ่นฟ้าทั่วแผ่นดิน
คือน้ำตาจากดวงจินต์
ทั่วอาณาฟากฟ้าไทย

ม่อนจัง

ภูมิพัฒน์ ลิ้มสมบัติตระการ

พระทรงเป็นยิ่งกว่าพระมหากษัตริย์

ที่บนหิ้งแต่ก่อนที่นอนพ่อ
เห็นพ่อยกมือไหว้หลายเพลา
ก็ยังคิดกังขาประสาเด็ก
ชื่อในหลวงรูปนี้ภูมิพล
เมื่อโตขึ้นก็จำคำในหลวง
จึงได้รู้ได้เห็นความเป็นใคร
ธ รู้สิ้นดินฟ้าน้ำอากาศ
ราษฎร์มีสุขพระองค์ทรงเปรมปรีดิ์
จะมีองค์กษัตริย์ใดในโลกหล้า
ภูมิแผ่นดินพระนามนี้ภูมิพล
รูปในหลวงแขวนวางที่ข้างฝา
พระมหากรุณาพระภูมินทร์
คนรูปหล่อสวมแว่นแขวนข้างฝา
พ่อบอกว่ารูปในหลวงของปวงชน
เพราะยังเล็กไม่รู้ใครใจสับสน
ไทยทุกคนเทิดทูนศูนย์รวมใจ
วัยก้าวล่วงก็คลายหายสงสัย
น้ำพระทัยพระองค์ท่านปานปฐพี
ปรับแปรธาตุได้สมส่วนงามถ้วนถี่
แผ่นดินนี้จึงร่มเย็นเป็นมงคล
ที่ได้รับสมัญญาทุกแห่งหน
ความสุขล้นจึงได้รับกับแผ่นดิน
ราษฎร์บูชาด้วยดวงใจไทยทั่วถิ่น
ทั่วธานินทร์รอยพระบาทพระราชดำเนิน

มนตรี คงแก้ว

กิ่งแก้ว ภคภาสน์วิวัฒน์

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

เสียงโหยเสียงร่ำไห้ โหกหวน
เสียงคร่ำเสียงเครงครวญ หม่นเศร้า
สิบสามตุลารวน ลาญโศก สมัยเอย
เรือนราษฎร์ปกคลุมเคล้า ท่วมน้ำตานอง
ผองไทยทศทิศโอ้ อาดูร
ภูมิแผ่นดินดับสูญ เสด็จแล้ว
รอนรอนอกเพียงพูน เพียบเทวษ ทวีนา
วันพระทูลกระหม่อมแก้ว เสด็จด้าวแดนสวรรค์
กันแสงโศกส่งน้อม พิมาน
ดลเสด็จโดยสถาน ทิพย์ฟ้า
จำหลักจิตตลอดกาล สมัยหนึ่ง เสมอนา
จอมกษัตริย์แห่งโลกหล้า ร่มเกล้าชาวสยาม

มยุรธุชบูรพา

สู่สรวงสวรรคาลัย

รัชกาลนานกว่าบรรดากษัตริย์ ทรงครองฉัตรด้วยธรรมล้ำสมัย
พระดำริตริทางสร้างสรรค์ไทย พระวิสัยทัศน์เอื้อเพื่อประชา
ลับดวงแล้วแก้วใจไทยทั้งชาติ เหลือรักบาดหัวใจอาลัยหา
ทุกหัวใจไหววาบอาบน้ำตา พระสู่ฟ้าไทยกราบตราบนิรันดร์

มะเนาะ ยูเด็น

ณัฐวดี พงษ์เจี่ย

ข้าวพอเพียง และภาพพระราชทานแก่ประชาชนผู้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพ

ข้าวพอเพียง

กระสอบน้อยค่อยวางอิงบนหิ้งพระ
“ลูก...นี่คือข้าวพอเพียง เลี้ยงพวกเรา
ข้าวถุงนี้เพื่อครอบครัวและตัวตน
ข้าววิเศษล้วนแฝงนัยให้ยลยิน
เพราะทุกเม็ดเปี่ยมธรรมบำรุงจิต
ประเมินการประมาณอยู่รู้เท่าทัน
ข้าวของพ่อดั่งบทเรียนลูกเรียนรู้
สองพ่อลูกต่างสบตาประสาใจ
ก่อนพ่อจะยกมือไหว้จบเหนือเกล้า
พ่อได้มาหลังกราบเฝ้าพระเจ้าแผ่นดิน”
ข้าวมงคลมีค่ากว่าทรัพย์สิน
แม้ไม่กินก็อิ่มใจไปนิรันดร์
ใคร่ครวญคิดพอเพียงเลี่ยงโศกศัลย์
คือความฝันอันสูงสุดผุดทางชัย
ชีพเชิดชูชื่นนิยามความยิ่งใหญ่
น้ำตาไหลเกินที่จะสาธยาย

แมน คล้ายสุวรรณ

แสนอาลัย

ธรณินถิ่นหมองนองน้ำเนตร
วนาพฤกษ์พานจะทิ้งทั้งกิ่งใบ
ภูกระเพื่อมเลื่อมไหวซบใจโลก
น้อมถวายอาลัยในภูมี
เทิดพระคุณจอมชาติราษฎร์จงรัก
ชีพพิทักษ์จักรีวงศ์มิ่งมงคล
ทุกข์เทวษยินเพียงเสียงร่ำไห้
เพียงลมไกวบอกข่าวร้าวฤดี
สายน้ำโศกสงบนิ่งทิ้งหน้าที่
นับแต่นี้รอยพระบาทมิอาจยล
แปรทุกข์หนักเป็นพลังฝั่งกุศล
พร้อมกมลระลึกรู้อยู่พอเพียง

รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล

ในหลวงของปวงไทย

องค์สมเด็จภูมิพลองค์ล้นเกล้า
น้ำพระทัยใสสดแสนงดงาม
เกิดวิกฤตทิศใดห่วงใยแก้
บรรเทาทุกข์สุขใจไม่ลำเค็ญ
สองบาทย่ำกรำไปในทุกทิศ
เสด็จในไพรพงดงกันดาร
เศรษฐกิจพอเพียงเสียงในหลวง
ห่วงที่หนึ่งรู้ประมาณอย่าซ่านใจ
ห่วงที่สองมองเหตุอาจส่งผล
ห่วงที่สามตามมาน่าจะมี
เงื่อนไขแรกเริ่มที่มีความรู้
เงื่อนไขสองต้องดีมีคุณธรรม์
ธ เสด็จกลับสวรรค์สู่ชั้นฟ้า
ขอตั้งสัตย์ปฏิญาณและบานบน
เป็นพระเจ้าแผ่นดินถิ่นสยาม
ทั่วเขตคามไกลใกล้ได้ร่มเย็น
ทรงดูแลหนักเบาเราได้เห็น
ธ ทรงเป็นเทวดามาประทาน
ทศพิธราชธรรมล้ำกล้าหาญ
ท่านทรงงานสานสุขทุกถิ่นไทย
หลักสามห่วงเกี่ยวข้องสองเงื่อนไข
ทำการใดยึดตามความพอดี
อย่าร้อนรนรีบคิดผิดวิถี
สร้างสิ่งที่โอบอุ้มภูมิคุ้มกัน
ใช้ควบคู่การงานเพื่อสานฝัน
การแบ่งปันสุจริตคิดอดทน
ชาวประชาเศร้าใจไปทุกหน
ขอพลีตนเป็นข้าบาททุกชาติไป

ยุทธภพ คชโกษัย

โอ้..พระทูลกระหม่อมแก้ว
สู่สวรรค์ครรไลแล้วจริงหรือนี่
นานนับวันนับเดือนเลื่อนเป็นปี
ทุกนาทีไยถวิลไม่สิ้นทรวง

ระพี พชระ

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

โลกกำสรดทั่วทั้ง ธรณิน
สดับข่าวพระภูมินทร์ ลับแล้ว
ดวงใจราษฎร์ปานภินท์ พับพ่าย สลายแล
รอยร่มพระโพธิ์แก้ว ดับสิ้นมลายสูญ
พสกพูนเทวษเศร้า โศกฤดี
ชลเนตรนองนที ท่วมท้น
แรงวายุทบทวี หมองหม่น สยามเฮย
ปานอัคคีผลาญปล้น ปลิดฟ้าพสกไทย
มาลัยรองบาทไท้ ทรงธรรม์
พระเสด็จสู่สวรรค์ ทิพย์ฟ้า
คำสอนยิ่งชีวัน ยังอยู่ ยงเทอญ
ธ สถิตเป็นขวัญหล้า ประทับห้องหทัยชน

รดากานต์ นิรัติศัยกุล

สิ้นแล้วในหลวงของปวงราษฎร์ ใจสลายกราบพระบาทสะอื้นไห้
โทมนัสน้ำตานองผองทวยไทย น้อมเกล้าฯ ถวายความอาลัยพระราชา
พระทรงเป็นยิ่งกว่ามหากษัตริย์ ที่ร้อยรัดดวงใจไทยทั่วหล้า
เป็นแบบอย่างความดีงามความศรัทธา ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป

รักษเกชา แฉ่ฉาย

ผมเขียนกลอนบทนี้ด้วยศรีสง่า
ระลึกถึงกระแสดำรัสพระตรัสไว้
ที่เหนื่อยอยู่ที่ท้อใหญ่หายรันทด
พระราชทานน้ำสังข์ให้ชุ่มใจเรา
ภาพนี้ถ่ายเมื่อผมครบเจ็ดรอบ
ว่าทำงานถวายชีวิตไม่คิดสิ่งใด
ใครอยากได้ภาพนี้โปรดชี้บอก
ด้วยใจสุขทุกครั้งที่หวังมา
ยังมีงานชิ้นใหญ่ถวายท่าน
ถวายองค์ราชันฉันอาทร
จากหัวใจที่เหนื่อยล้าครั้งใหญ่
“ให้กำลังใจอาจารย์” พลันผ่อนเบา
จิตหมดจดสุขนักหนาคราได้เฝ้า
ขอได้โปรดดูเอาสุขเพียงไร
ถวายสัตย์ไว้เป็นกรอบอย่างยิ่งใหญ่
เก้าสิบห้าสุขล้นใจในเมตตา
จะส่งออกมาให้ไม่กังขา
พูดยิ่งพาน้ำตาไหลใจอาวรณ์
อายุขัยไม่สำคัญไม่ผันผ่อน
โน้มเศียรรอนรองพระบาททุกชาติไป

ระพี สาคริก

มาด้วยหัวใจแห่งรักษ์
มาทั้งหม่นหมองนองน้ำตา
มาตามหัวใจร่ำร้อง
มาตามสำนึกแห่งคนไทย
สายฝนจะหนักเพียงใด
สายฝนมากล้นเต็มฟ้า
มาด้วยว่าภักดิ์หนักหนา
มาเพื่ออำลาอาลัย
มาตามจิตตรองหมองไหม้
มาทูนเทิดไท้องค์ราชา
หัวใจคนไทยยิ่งกว่า
ไม่มากเท่าน้ำตาประชาไทย

รักษ์อักษร

สภาวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี

วสันต์ วณิชชากร

พรชัย เอกโกศล

นิสากร ปิตุยะ

พรชัย เอกโกศล

พรชัย เอกโกศล

สดับเสียงผืนแผ่นดินขับขาน

สดับเสียงหัวใจจึงได้ยิน
ที่เธอฝันที่ฉันใฝ่ไปทั้งมวล
ผู้หลอมรวมยากเข็ญขึ้นเป็นมรรค
เอาโดยรอบครอบคลุมทุ่มอุทิศ
ผู้มิเคยบ่ายเบี่ยงเคียงบ่าไหล่
ร่วมงานหนักถักทอต่อคืนวัน
ผู้แปรเปลี่ยนเวิ้งว้างอันร้างแล้ง
ต่อวิถีที่มีจากที่มา
ผู้ตระหนักครรลองอย่างถ่องแท้
จึงประจักษ์ตรรกะอันตระการ
ผู้เป็นหลักหยัดยามระส่ำยุค
ทุกศาสตร์ศิลป์แวดล้อมนั้นน้อมนำ
สดับเสียงหัวใจจึงได้ยิน
มิห่างหายไพศาลบันดาลดล

ผืนแผ่นดินในเราเศร้ากำสรวล
จึงใคร่ครวญหวนไห้ในชีวิต
บนแผ่นดินแน่นหนักแสนศักดิ์สิทธิ์
ทีละนิดละอณูสู่อนันต์
ร่วมสมัยร่วมทางร่วมสร้างสรรค์
ฟ้ามิกั้นฝันมิไกลเกินไขว่คว้า
เป็นนาแปลงปรับปรุงเป็นทุ่งท่า
จากรากหญ้าเป็นป่าใหญ่เป็นสายธาร
อย่างแน่วแน่ทุกขณะเฝ้าประสาน
ถ้วนทุกด้านทุกประเด็นโดยเป็นธรรม
เฝ้าขานปลุกในอกห้วงตกต่ำ
ทุกทุกโศกนาฏกรรมจึงข้ามพ้น
ผืนแผ่นดินแผ่ผายไปทุกหน
เช็ดน้ำตาแล้วเริ่มต้นหนทางชีวิต

เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์

และแล้ว...สิบสามตุลาวันฟ้าหม่น
เสียงสะอื้นเสียงร่ำไห้สั่นระรัว
อยู่ต่อไปสู้ต่อไปไทยทั้งผอง
ทุกโครงการพระราชดำรินานา

บรรยากาศมืดมนเลือนลางสลัว
องค์เหนือหัวจากไปลับไม่กลับมา
น้ำตานองแต่ใจสู้กันเถิดหนา
จงพร้อมใจจงเดินหน้าทำต่อไป

ล้วน วัฒนาเดช

สวรรคาลัย

สิบสามตุลามหาวิปโยค
น้ำตาร่วงรินไหลใจอ่อนเพลีย
บรมนาถพระปรมินทร์สิ้นลงแล้ว
เป็นที่พึ่งของประชามาลาไกล
พระนครกำแพงวังยังต้องทุกข์
เงียบสงัดมีเพียงเสียงเชิญชวน
เสาหลักเมืองจำหลักอยู่หนักแน่น
ประวัติศาสตร์ชาติไทยได้ยืนยาว
มีเพียงแนวปราสาทราชฐาน
เสียงประโคมโหมโรงมโหรี
น้ำตาไทยไหลหลั่งกันทั้งชาติ
พวงมาลามาวางต่างพลัง
ไทยทั่วโลกอาดูรยามสูญเสีย
ระโหยละเหี่ยสิ้นหวังกำลังใจ
ร่มโพธิ์แก้วฉัตรทองเคยผ่องใส
สะเทือนไหวในใจไทยคร่ำครวญ
เกษมสุขก็มาร้างต่างกำสรวล
ลมพัดหวนบอกกล่าวเล่าเรื่องราว
คอยเป็นแกนตำนานผ่านร้อนหนาว
พระแก้วพราวเพริศธรรมาบารมี
อันโอพารจำรัสรัศมี
ฟ้าเปลี่ยนสีเทารอบขอบเวียงวัง
รินรดหยาดแผ่นดินคล้ายสิ้นหวัง
อัญเชิญยังฟากฟ้าสุราลัย

ลัดดาวัลย์

แผ่นดินสิ้นฉัตรแก้ว
แสนหยาดน้ำตาริน
สะอื้นอกธรณิน
ธ เสด็จนิราศด้าว
ดังสุริยะเร้นซ่อน
ดังศศิธรกระต่ายหาย
ดังดาวดับรัศมิคลาย
เพราะแผ่นปฐพีร้าง
ภูมินทร์
ราษฎร์ร้าว
วิเวก
นิวัตแคว้นแดนสวรรค์
แสงฉาย
ว่างว้าง
คืนเปล่า
แก่นไท้ราชัน

วกุล มิตรพระพันธ์

ธ ทรงเป็นนิรันตรา

พระโพธิสัตว์กลับสู่ฟ้าประชาหมอง
ต่างน้ำตาพร่างพรมล้มทั้งยืน
นับจากนี้ตราบสิ้นใจไม่สิ้นเจ็บ
ล้วนวิโยคโศกซมทุกโมงยาม
กราบราชันพระภูมิพลบนสวรรค์
ขอประกาศมอบใจกายถวายบังคม
ด้วยครรลองกฎไตรลักษณ์ใครจักฝืน
กลั้นสะอื้นใจแหลกแทบตายตาม
คงหนาวเหน็บทั้งพิภพจบโลกสาม
จอมสยามคืนนภานาครตรม
นิจนิรันดร์ร่ำไห้ไทยขื่นขม
น้อมกราบก้มแทบพระบาททุกชาติไป

วงศ์กวี กรองกานท์ (อภิญญา ขาวสุทธิ์)

เคยรวมใจไทยทุกดวงของปวงราษฎร์
เคยจุดเทียนเปล่งประกายถวายพระพร
เคยสวมใส่เสื้อสีเหลืองดูเรืองเรื่อ
เคยชโยแซ่ซ้องกึกก้องไกล
มาปีนี้ทุกมณฑลดูหม่นหมอง
มีแต่เสียงสะอื้นร่ำตาฉ่ำชล
ต่อแต่นี้ไม่มีแล้วพระแก้วขวัญ
กราบพระโกศพระองค์พระทรงชัย
ปฏิญาณต่อเบื้องพระบรมศพ
จะรวมใจรู้รักสามัคคี
เคยหมอบราบกราบพระบาทอดิศร
เคยร้อยเรียงร่ำคำกลอนถวายชัย
เคยแต่งแสงงามเหลือทุกสมัย
เคยยิ้มแย้มแจ่มใสทั่วทุกตัวตน
สีดำมืดถ้วนทั้งผองทั่วทุกหน
แทบทุกคนเงียบเหงาซึมเศร้าใจ
ทวยไทยทั้งนั้นสะอื้นไห้
บูชาด้วยดวงหทัยภักดีพลี
จะน้อมนบคำสอนสั่งอย่างถ้วนถี่
เป็นคนดีของแผ่นดินจวบสิ้นใจ

วทัญญู ปรัชญานนท์

แผ่นดินนี้ไม่พอจดจารึก

พระเสด็จนิราศด้าว แดนสวรรค์
ประดุจดับสุริยจันทร์ จรัสหล้า
ราษฎร์ทุกข์ราษฎร์จาบัลย์ ระบมจิต
พระมิ่งพระขวัญฟ้า พสกพร้อมภิวันท์ถวาย
แสงเทียนฉายทั่วพื้น ไผทสยาม
แสงแห่งดวงหทัยงาม ทั่วด้าว
แสงโศกส่องเขตตาม ภพหม่น หมองแล
แสงพระเกียรติเอกอะคร้าว ธิราชเจ้านวมินทร์
ปฐพินไทยรุ่งเรื้อง เรืองสกล
พลังแห่ง “พระภูมิพล” แผ่เกื้อ
มลายทุกข์นิกรชน ชูชาติ รุ่งแล
เพ็ญพระเมตตาเอื้อ โอบหล้านราศัย
อาลัยภูวนาถทั้ง ธรณี
ทูนเทิดพระบารมี ปกเกล้า
“คำสอน” พระถ่องทวี สว่างภพ
ปวงประชาราษฎร์เฝ้า ใฝ่น้อมนำกมล
มงคลศรีสวัสดิ์ไท้ ทรงธรรม์
พระมหากรุณาสรรพ์ เสกพร้อม
ธ สถิตสรวงสวรรค์ พิมานมาศ
เทียนธูปบุษปะน้อม นอบเบื้องบทมาลย์
อักษรสารสุดสิ้น จารึก
ผืนแผ่นดินบันทึก ไปได้
กี่โศกกี่ศัลย์ผนึก เนาแนบ จิตนา
จารพระคุณสถิตไว้ ตราบฟ้าดินสลาย

วรวุฒิ ภักดีบุรุษ

ใจสลายสิ้นสุดแล้ว รัชกาล
ไม่อยากเห็นภูบาล นิราศร้าง
อยากให้พระชนมาน ลุศต วรรษนา
ธ สู่สวรรค์อ้างว้าง เหว่ว้าอาลัย
ร้อยดวงใจประณตน้อม ศิระกราน
ส่งเสด็จสู่วิมาน พิสุทธิ์ไชร้
ธ สถิตนิรันดร์กาล เสวยสุข พระเอย
ประวัติศาสตร์จารึกไว้ พระผู้ทรงคุณ
กรุณเถิดเกิดชาติหน้า ฉันใด
ขอพบพานภูวไนย ฉัตรแก้ว
รองบาททุกชาติไป จงรัก ยิ่งแฮ
น้อมจิตอย่าคลาดแคล้ว ชิดใกล้พระทรงธรรม

วนิดา พูลสวัสดิ์

วันที่สิบสามตุลามหาวิปโยค แสนเศร้าโศกกำสรวลหวนไห้หา
วันไร้สุขทุกข์เศร้าหมองนองน้ำตา สิบสามตุลาห้าสิบเก้าปวดร้าวใจ
ยามโพล้เพล้แสงรำไรใจจะขาด อาทิตย์สาดแสงอ่อนรอนรอนไหว
แล้วงูบดับลับโลกโศกอาลัย เหลือทิ้งไว้ยามค่ำคืนสะอื้นครวญ
ต่อแต่นี้ไม่เห็นแล้วแก้วใจราษฎร์ เห็นปราสาทก็จะหมองร้องไห้หวน
ที่บัญชรเคยโบกหัตถ์ตรัสนุ่มนวล รอยแย้มสรวลยังตราตรึงซึ้งกมล
ส.ค.ส. ปีใหม่คงไม่เห็น หยาดน้ำตาหยดกระเซ็นเช่นฝอยฝน
ส.ค.ส. พระราชทานไทยทุกคน จะเก็บบนหิ้งกลางใจไทยประชา
ที่สิบสามตุลาห้าสิบเก้า ไทยปวดร้าวโศกศัลย์สิ้นหรรษา
แม้จะนานเนิ่นผ่านกาลเวลา แต่น้ำตาผ่านม่านใจยังไหลริน
พฤหัสที่สิบสามตามกำหนด พระทรงยศลาไกลไทยสูญสิ้น
ส่งเสด็จประนมน้อมจอมบดินทร์ พระภูมินทร์สถิตกลางใจไทยนิรันดร์

วลัชณัฏฐ์ ทวีวุฒิชุติวัต

ชาลินี ถิระศุภะ

นพสิทธิ์ วงศ์แวงประเสริฐ

นพสิทธิ์ วงศ์แววประเสริฐ

นพสิทธิ์ วงศ์แววประเสริฐ

ขอเป็นข้ารองพระบาท

ไม่อยากเชื่อไม่อยากเห็นใจเต้นหวิว ราวใจปลิวเคว้งคว้างอย่างเลือนหลง
ราวตะวันเมื่อขณะอัสดง ความมืดคงคืบคลานผ่านหมุนเวียน
น้ำตาไหลหลายครั้งยังเศร้าหมอง เกินหยิบคำคล้องจองผูกเรื่องเขียน
เหมือนขาดแสงสว่างไสวทั้งไร้เทียน ใจจวนเจียนล่มล้าด้วยอาดูร

วัชรินทร์

โอ้สยามยามสิ้นพระปิ่นเกศ ทั้งประเทศใจสลายดุจทรายผง
แต่นี้มิได้เห็นพระองค์ เหลือเพียงภาพฉายลงตรงกลางใจ
น้ำตาหลั่งนองทุกผองหน้า ทั่วพาราเงียบงันสุดหวั่นไหว
ธ เสด็จสู่ฟ้าสุราลัย ประทีปแห่งประเทศไทยก็ดับพลัน
กว่าเจ็ดสิบปีที่ครองราชย์ ไทยทั้งชาติร่มเย็นเป็นสุขสันต์
“คำพ่อสอน” พรศักดิ์สิทธิ์นิจนิรันดร์ จักยึดมั่นตามรอยบาทที่ยาตรา

วันทนา วิเศษกุลศักดิ์

ดวงใจของแผ่นดิน

โอ้ผ่านฟ้าร่มเกล้าร่มฉัตรแก้ว
จากพสกนิกรไทยไปนิรันดร์
กราบบังคมส่งเสด็จสุดวิปโยค
พิลาปร่ำน้ำตาวอนฟ้าฟื้น
พระสถิตสรวงสวรรค์อันไกลลิบ
อธิษฐานมั่นคงดำรงใจ
ทรงละแล้วเสด็จสู่สรวงสวรรค์
กำโศกศัลย์คร่ำครวญขอทรงคืน
จะหมุนโลกตามหาองค์ก็คงฝืน
มิอาจขืนสัจธรรมพร่ำอาลัย
พิมานทิพย์พระองค์อยู่ตรงไหน
ขอตามไปเป็นข้าบาททุกชาติเทอญ

วันเพ็ญ ณ เชียงใหม่

ฉัตรชัย สุขาภิมัณฑ์

สุกิจ เจริญมุขยนันท์

แม้ยังมิได้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ
แต่ขอปฏิบัติหน้าที่เต็มกำลังเพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นราชสักการะ

นพคุณ กุลสุจริต

สิบสามตุลาฟ้าสิ้นยินข่าวร้าย
น้ำตาไหลไม่หยุดทรุดกายลง
ทุกคนร้องนองน้ำตาปีห้าเก้า
แสงเรืองรองส่องไทยในแผ่นดิน
เจ็ดสิบปีที่ครองผองทวยราษฎร์
แม้เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าฟ้ามืดมน
ศูนย์รวมรักภักดีที่ยึดมั่น
ข้าทั้งผองรองพระบาททุกชาติไป
จิตสลายหายลับดับผุยผง
สวรรค์คงส่งกลับรับภูมินทร์
แสนโศกเศร้าเฝ้าคิดจิตถวิล
ทั่วทุกถิ่นอาลัยพระภูมิพล
ย่างพระบาทก้าวไกลไปทุกหน
ทรงลุยฝนทนร้อนไปผ่อนภัย
จอมราชันสวรรคตหมดสมัย
จอมไผททรงสถิตจิตทุกดวง

วัลลภ มากมี และครอบครัว

ฟ้าหมองดั่งร้องไห้
ทวยราษฎร์ร้าวรวดกมล
โอ้ทูลกระหม่อมแก้ว
เกิดมาใต้พระบารมี
ปกเกล้าปกกระหม่อม
สยามชาติสิ้นทั้งผอง
แม้ตรากตรำพระวรกาย
ทรงนึกและตรึกใน
ข้าพระบาทร่วมตั้งจิต
ประกอบกิจการงาน
แผ่นไผทนองอัสสุชล
โศกเศร้าจนสิ้นสมประดี
สู่สวรรค์แล้วจริงหรือนี่
เจ็ดสิบปีทรงคุ้มครอง
พระจอมขวัญทรงปกป้อง
ล้วนผาสุกหมดทุกข์ใจ
ไม่เคยหน่ายประชาไทย
ราชกิจเป็นนิจกาล
ขออุทิศทั้งวิญญาณ
ทุกวันวารเพื่อแผ่นดิน

วิชา – นวลพรรณ มหาคุณ

ธรรมาธิกราชเจ้า จอมไผท
เสด็จสู่สวรรคาลัย ลับแล้ว
หากประทับแทบดวงใจ ทวยราษฎร์
ดุจดั่งดวงประทีปแก้ว ก่องหล้าเลือนหาย

วันเนาว์ ยูเด็น

๑๓ ตุลา...หน้าศิริราช

เหมือนเสียงครืนฝืนสะทกฝันสะท้าน เสียงของคำแถลงการณ์ปานฟ้าไหม้
กล่าวว่าสิ้นแผ่นดินทองของปวงไทย สะทกใจสะเทือนฟ้าสะท้านดิน
น้อมลงแนบแทบพระบาทกราบลงก้ม พุ่มพนมพลันชุ่มเปียกกระแสสินธุ์
สุดสะกดสกัดกล้ำน้ำตาริน สะอื้นพลางสะอึกสิ้นสะท้อนกาย
เคยสว่างที่หน้าต่างชั้นสิบหก ใจพสกศิริราชขาดสลาย
ไฟดับแล้วโอ้ดวงแก้วดับพรรณราย ดูคล้ายคล้ายโลกดับด้วยระทวยระทก
ไม่อยากลุกอยากกราบราบอยู่เบื้องหน้า ภาวนาว่าถ้าเงยชั้นสิบหก
จะไสวสว่างคืนพระภูมิชนก จิตวูบตกไม่กลับผันสั่นปฐพี
กราบอีกครั้งบังคมลาข้าพระพุทธเจ้า แม้นเมื่อเฝ้าเป็นข้าบาทบทศรี
ขอชาติหน้าเสมออีกเสมือนมี สิทธิ์ขอพลีร่างรองบาททุกชาติไป

วิทวัจน์ สุนทรวิเนตร์

ชูศักดิ์ วรพิทักษ์

หรรษา ตั้งมั่นภูวดล

ในสามโลกหาไม่มีเช่นนี้แล้ว
ปกป้องปวงประชามหานิกร
ทูลอำลาอาลัยใจจะขาด
ส่งเสด็จครวญคร่ำทั้งน้ำตา
พระผู้เป็นฉัตรแก้วสโมสร
ให้คลายร้อนผ่อนเย็นเป็นนิจมา
ข้าพระบาทกราบลงที่ตรงหน้า
เมื่อพระสู่ชั้นฟ้ามหานิพพาน

คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์

๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

น้ำตานองหลากล้นท่วมท้นแผ่นดิน
ตะวันเดือนดาวมืดมิดจาบัลย์
“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม”
พระบริสุทธิคุณแห่งองค์นฤบาล
ทรงธำรงแห่งกษัตริย์เหนือกษัตริย์
ทรงโอบอุ้มเชิดชูชีวิตปวงชน
พระปรีชาญาณแซ่ซ้องทั่วโลกหล้า
พระตำนานแห่งสติปัญญาทุกคมคำ
เอกองค์ภูมินทร์เสด็จสู่สรวงสวรรค์
ทุกข์เศร้าโศกศัลย์นิรันดร์กาล
พระกรุณาธิคุณเลิศเลอล้ำแผ่ไพศาล
พระราชทานศานติสุขแก่ทุกคน
ทรงขจัดทุกข์โพยภัยปรากฏผล
ทรงเปี่ยมล้นด้วยทศพิธราชธรรม
พระอัจฉริยภาพเกริกเกียรติฟ้านานฉนำ
จักน้อมนำชั่วชีวิตนิจนิรันดร์

วิรุณ ตั้งเจริญ

พุฒิธร หรหมดวง

ณัฐวุฒิ ใจอุ่น

พุฒิธร พรหมดวง

คชสารมงคลงางาม ๑๑ เชือก จากวังช้างแลเพนียด จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมถวายบังคมพระบรมศพ
วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

รัตติพร ล้วนรัตน์

รัตติพร ล้วนรัตน์

แสนดอยแดเดือดดิ้น โหยหน
ห้วยหมื่นลำอาบฝน ฝาดเศร้า
ล้านนาชุตัวตน สยบโศก ฟังเนอ
ยินข่าว**พ่อหลวง**เจ้า จากแล้วลาไกล
เสียงไห้หับห่อนหื้อ คนหัน
เหมือนบิดเบ้าใจขวัญ ขาดขว้ำ
ทุกข์ใดจักเท่าวัน ยินข่าว ฟังเนอ
เจ็บดั่งแสนดอยย้ำ หนีบแหน้นแกนใจ

วิลักษณ์ ศรีป่าซาง

น้อมประณตกราบลงตรงพระบาท มหาราชในหลวงปวงสยาม
พระเสื้อเมืองทรงเมืองกระเดื่องนาม ทั่วเขตคามร่มเย็นเป็นสุขมา
พระทรงเป็นยิ่งกว่ามหากษัตริย์ พระทรงเป็นนักปฏิบัติสืบค้นหา
พระทรงเป็นนักคิดเพื่อประชา พระทรงเป็นนักพัฒนาคู่ฟ้าไทย
พระทรงเป็นผู้น้อมนำธรรมชาติ พระทรงเป็นผู้เปรื่องปราดทุกสมัย
พระทรงเป็นผู้นำทางลูกหลานไทย พระทรงเป็นผู้ครองใจในทุกกาล
เจ็ดสิบปีชนชาวไทยน้อมใจภักดิ์ เจ็ดสิบปีร้อยรวมรักสมัครสมาน
มาบัดนี้พระองค์ถึงซึ่งวิมาน พระวิญญาณเสด็จสู่สวรรคาลัย

วิลาวัณย์ อำไพพันธุ์

เลอสม ล่วงพ้น

พิธีถวายความอาลัย วัดในไร่ จังหวัดระยอง

เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์ เสโทหยาดวรกายไปทุกหน
ทั้งกลางเหนืออีสานใต้ทุกตำบล เพื่อหาค้นหนทางฟื้นผืนแผ่นดิน
ที่กันดารให้ฉ่ำเย็นเป็นชุ่มน้ำ ทุกอาณาสุขล้ำมีทรัพย์สิน
ทุกครอบครัวมีพออยู่มีพอกิน ทุกท้องถิ่นสุขสดใสไร้ลำเค็ญ
แต่บัดนี้เสด็จฯ กลับสวรรค์แล้ว ไร้วี่แววหาไหนก็ไม่เห็น
เคยติดตามถามข่าวทุกเช้าเย็น ต่อนี้เป็นต้องก้มหน้าสุดจาบัลย์

วิทิต ไชยวงศ์คต

๑ พฤศจิกา ข้าบดินทร์...แทบสิ้นใจ

จะกี่วันที่ขวัญแคว้นสู่แดนสรวง แต่ทุกทรวงพสกไทยยังไห้หา
ดินยังหม่นฟ้ายังหมองคลองน้ำตา ไฟก็พร่าแสงเร้นไม่เห็นทาง
เพราะพระองค์ทรงธรรมอำรุงชาติ ประเทืองราษฎร์ประทานสุขถ้วนทุกอย่าง
พระหัตถ์ป้องครองรัฐเป็นฉัตรกาง พระบาทย่างทางใดไผทเย็น
ธ จึงเป็นขวัญประชามหาชนก เหล่าพสกสุดเขตแดนแม้นยากเข็ญ
พระเมตตาแผ่ปกให้คลายลำเค็ญ พระทรงเป็นปิ่นปราชญ์เปรื่องปรัชญา
“ขอเดชะองค์พระประมุขภูมิพล” คำขึ้นต้นบทเพลงหนึ่งซึ้งคุณค่า
ร่วมกันร้องซ้องขับขานเนิ่นนานมา “สดุดีมหาราชา” ทั่วเขตคาม
สายสีเหลืองเกี่ยวก่ายสายสีฟ้า แทนราชาราชินีศรีสยาม
สิ่งสุดท้ายเตือนใจไว้ทุกยาม ว่าพระนามสองพระองค์อยู่ตรงนั้น
แม้นสิ้นองค์ภูบดินทร์ใช่สิ้นภักดิ์ สัญลักษณ์จักเทิดไว้ไม่แปรผัน
สายข้อมือกระหวัดรัดสายสัมพันธ์ สานมือมั่นกระหวัดรักสามัคคี

วิไลรัตน์ ปัญญาสงค์

ขอพระองค์เสด็จสู่สวรรคาลัย

พระเอยพระภูมิพล ธ ครองชนครองไผท
ทศพิธราชธรรมสมัย น้อมกายใจนบสักการ
พระเอยพระภูมิพล ราษฎร์ทุกคนรักภูบาล
ร่มฉัตรปกป้องสถาน คุ้มภัยรานสบสุขศรี
พระเอยพระภูมิพล พระทัยดลสมานไมตรี
ไพรัชประเทศทวี พระบารมีเด่นอดุล
ในหลวงของปวงราษฎร์ ไทยทั้งชาติสำนึกคุณ
บารมี ธ เกื้อหนุน แสนอบอุ่นสุนทรสนอง
สิ้นแล้วร่มบารมี ทุกข์ทวีเทวษครอง
น้ำตาไทยหลั่งนอง ท่วมท้นจิตคิดเทิดทูน
จารึกกลางหทัย สุดอาลัยราษฎร์อาดูร
ส่งเสด็จ ธ จำรูญ สู่สรวงสวรรค์ชั้นพิมาน

วิวัฒน์ บัตรเจริญ

จรูญ ทองนวล

ณ ริมแม่น้ำปัตตานี ระหว่างสะพานเดชานุชิตกับสะพานศักดิ์เสนี อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี
คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียน ๑๘ แห่ง ร่วมกันบรรเลงดนตรี
และขับร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี เพื่อน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายความอาลัย

มนตรี ธีระตระกูล

นักเรียนโรงเรียนลัวะ บ้านป่ากำ แปรอักษรถวายอาลัย แม้ไม่ยิ่งใหญ่แต่มาจากใจทุกดวง

มนตรี ธีระตระกูล

เด็กน้อยชาวม้ง บ้านปางกบ กับรูปที่มีทุกบ้าน

สิบสามตุลาโลกสิ้น แสงสูรย์
เดือนดับด้วยอาดูร โศกเศร้า
วังเวงวิปโยคพูน พระจาก ราษฎร์เอย
รอยพระบาทล้นเกล้า ปกป้องผองไทย
เหมือนสายฟ้าฟาดเปรี้ยง กลางใจ
ใจสลายสุดสายใย ขาดดิ้น
วังเวงสุดห่างไกล สุดโลก นี้เอย
เหลือซากใจขาดหวิ้น ร่ำไห้ขวัญหาย
โอ้เหตุมีเรื่องเศร้า อาดูร
พระเสด็จสรวงไอศูรย์ สู่ฟ้า
ทิ้งปวงราษฎร์เพิ่มพูน ว้าเหว่
รอยบาทพระเลิศหล้า ปกเกล้าชาวสยาม
พระโพธิสัตว์เสด็จด้าว แดนสยาม
ดับทุกข์ทั่วเขตคาม ถิ่นด้าว
ไขประทีปตื่นตาม พุทธพจน์ ตรัสเอย
ใจสงบทุกย่างก้าว สติพร้อมคลองธรรม

วิวัฒน์ บุรทัต

ด้วยจงรักภักดียิ่งชีวิต ขออุทิศแด่ราชันมิ่งขวัญหล้า
ประจงจีบดอกไม้จันทน์ไว้วันทา ส่งเสด็จสู่ฟ้าท้นอาลัย
จัดกลีบใบดอกตูมบานใส่ก้านช่อ น้ำตาคลอตื้นตันและหวั่นไหว
หวนคิดถึงฝ่าพระบาทแทบขาดใจ จะซ่อนโศกได้ปานใดในวันลา
ดอกไม้จันทน์ดอกน้อยร้อยล้านดอก ต่างคำบอกทุกวลีที่สรรหา
เป็นดอกไม้ไทยทุกผู้น้อมบูชา ขอเกิดใต้เบื้องบุญญาทุกชาติไป

ทันตแพทย์วีระวัฒน์ สัตยานุรักษ์

เกินคำกรอง...

ต่อให้น้ำทุกสายหายจากโลก
ธารระทมจมหทัยในธรณิน
ร่างพระเมรุเรียงรอบประกอบหลัก
กาลที่ล่วงกลืนเวลาดุจยาพิษ
กี่ร้อยกัลป์พันกัปกี่ดับตื่น
ได้เกิดใต้ร่มบุญอันอุ่นอวล
ยอดพระเมรุเห็นพร่าน้ำตาพร่าง
จะเรียงกลอนเทิดบุญญาจอมราชัย
น้ำตาโศกฤๅจะหายมลายสิ้น
คิดถึงปิ่นจักรีเจ้าชีวิต
เพียงเสาปักฤดีไทยไม่แผกผิด
ยิ่งออกฤทธิ์กร่อนใจให้ไทยครวญ
จะได้ยืนบนแผ่นดินถิ่นไทยถ้วน
ประชาล้วนสุขสวัสดิ์ปราศโพยภัย
คำก็ค้างกลางอกเกินยกไหว
ก็แปลบใจสะอื้นร่ำเกินคำกรอง

วิษณุ พุ่มสว่าง

เสวยสวรรค์ในชั้นฟ้า

แผ่นดินร่ำระรัวร้องก้องทั่วทิศ
กราบแทบบาทเช้าค่ำทุกวันคืน
แผ่นฟ้าปิดปาดน้ำตาสะอึกอื้น
มิเป็นอื่นข้ารองบาททุกชาติไป

วุฒินันท์ กันทะเตียน

วรรนธนี อภิวัฒนเสวี

เพลงนี้เพื่อพ่อ ณ คลองลัดโพธิ์ จังหวัดสมุทรปราการ

สมศักดิ์ ลำพงศ์พันธ์

นายธนวิน ปีนะภา หนุ่มขาพิการจากจังหวัดมหาสารคาม
ปั่นจักรยานด้วยมือระยะทางกว่า ๕๐๐ กิโลเมตร
เพื่อถวายบังคมพระบรมศพ

อดุล ตัณฑโกศัย นครพนม

บุณฐไชย ไชยวิรุณเจริญ

ในดวงใจนิรันดร์

สายลม สงบเงียบเยียบเย็น ***ใกล้รุ่ง*** ลำเค็ญ
ยามเย็น อาวรณ์อ่อนระโหย
ยามค่ำ ร่ำไห้ใจโรย ***สายฝน*** ปรายโปรย
แผ่นดินของเราเคล้าน้ำตา
น้อมรำลึกพระกรุณา ทรงเกื้อประชา
ทรงวาด***ชะตาชีวิต*** ชน
พอเพียงเลี้ยงไทย***ไกลกังวล*** ***ยิ้มสู้*** อดทน
สุขใจใต้ร่มพระบารมี
ดวงใจกับความรัก พลี เพื่อ***รัก*** ภักดี
ต่อองค์ภูมินทร์ปิ่นไผท
ทุกความทรงจำ***เตือนใจ*** แม้นานเพียงใด
พระสถิต***ในดวงใจนิรันดร์***

วีณา วุฒิจำนงค์

พันรำพัน

พระเสด็จกลับห้วงสรวงสวรรค์ ราษฎร์เสียขวัญหวั่นไหวเกินใจห้าม
หมดแรงกายแรงใจอยากตายตาม จากเขตคามมาถึงวังด้วยตั้งใจ
“ถึงหน้าวังดังหนึ่งใจจะขาด” ใจมิอาจห้ามน้ำตาคารินไหล
ใจนั้นบอกใจว่าแสนอาลัย ยามร้องไห้ใจสลดรันทดท้อ

ศรีวิชัย ทรงสุวรรณ

กราบถวายบังคมลาฝ่าพระบาท
ทิ้งปวงราษฎร์โศกสะอื้นทุกคืนวัน
พระราชกิจทรงไว้เพื่อไทยทุกผู้
ส่งเสด็จสู่ทิพย์วิมานสถานไกล
ทรงลินลาศลับล่วงสู่สรวงสวรรค์
ดับสุริยันชรอุ่มฟ้าแสนอาลัย
รำลึกอยู่ตราบชีพจะหาไม่
สุขพระทัยโสตถิกสานติ์กาลนิรันดร์

ศศิธร ธัญลักษณานันท์

พลังพระองค์สถิตในใจไทยนิรันดร์

ขณะเราเศร้าโศกโลกยังหมุน
ผีเสื้อยังเฉิดฉันพรรณราย
สายธารยังขัดเกลาซึ่งโขดหิน
ร่ำบรรเลงวารีดุริยางค์
สายลมยังโลมลูบจูบใบหญ้า
ทุ่งร้างทางรกนกยังร้อง
หิ่งห้อยยังพราวพริบวะวิบวับ
ช่อฟ้ายังเชิดฟ้าทิวาวาร
ไก่ยังขันรับอรุณอุ่นอุษา
งอกเงยผลิใบงามยามเช้าเยือน
ซึ่งบัวขาวพราวพรายอยู่ชายน้ำ
กลีบละมุนปทุมาพาตะลึง
ขณะเราเศร้าโศกโลกยังหมุน
ชุบพลังกายชื่นฟื้นใจนำ
ปลุกพลังขลังกล้าทั่วหล้าแหล่ง
วิญญาณพ่ออยู่สวรรคาลัย
เช้ายังอวลละอองอุ่นอรุณฉาย
ดูสิร่ายเริงร่อนฟ้อนปีกบาง
ระเรื่อยรินหล่อเลี้ยงไพรสล้าง
พื้นทรายเบื้องล่างดูเรืองรอง
เมฆยังลอยข้ามฟ้าอยู่ฟูฟ่อง
ดาวยังทอแสงส่องรัตติกาล
แวววังยังระยับทุกหย่อมย่าน
หน้าบันโบสถ์วิหารอาบแสงเดือน
เมล็ดพันธุ์แกร่งกล้าขยับเขยื้อน
หมอกขาวเคลื่อนคลี่คลายระบายบึง
งามล้ำเย้ายวนมวลภู่ผึ้ง
เร้ารู้สึกลึกซึ้งถึงโลกธรรม
สีแสงแห่งอรุณยังอบร่ำ
บัวแย้มย้ำสติตั้งพลังใจ
ปลุกศรัทธาส่องแสงสว่างไสว
พลังพ่ออยู่ในใจไทยนิรันดร์

ศักดิ์สิริ มีสมสืบ

พระเสด็จสู่สวรรค์ครรไลแล้ว

ณ ครานี้ใจทุกดวงของปวงราษฎร์
สรวมชีพน้อมถวายราชสดุดี
ข่าวพระสิ้นไทยโศกวิโยคทั่ว
น้ำตาราษฎร์อาบหน้าคราได้ยิน
พระเสด็จสู่สวรรค์ครรไลแล้ว
จะเดินตามครรลองสนองพระองค์
เชิญเทวานิรมิตปราสาทแก้ว
ปุยเมฆเป็นบรรจถรณ์อ่อนละไม
เจียนจะขาดด้วยสูญสิ้นพระปิ่นศรี
ส่งเสด็จพระจักรีนฤบดินทร์
ฟ้าสลัวหม่นไหม้ดวงใจถวิล
ธรณินโศกสลดแทบปลดปลง
ยังแน่แน่วสิ่งใดเป็นพระประสงค์
ที่พระทรงกอปรเกื้อเพื่อปวงไทย
เดือนดาวแพร้วต่างโคมทองส่องไสว
รับเสด็จพระทรงชัยภูมิพล

ศิริวรรณ์ อินทรกำแหง

ท่าวกราบศิระกราน ใต้ฝุ่นธุลีสวรรคาลัย

ฝนพรำแต่เมื่อคืน
แหงนดูคัคนานต์
แดดจางตะวันจม
ลมผ่านสะท้านใจ
นกกามิร่าเริง
สะทกเฟ้าสะเทือนฟัง
เพียงไข้จนบ่ายค่ำ
ชั่วยามแห่งย้ำยิน
...เงียบนิ่งมิติงไหว
ท่าวกราบศิระกราน
ฟ้าสะอื้นแต่เมื่อวาน
ก็เหว่ว้าอุษาสมัย
ในอารมณ์โลกห่มไห้
ดังเปล่าไร้รำพายพลัง
ในเพิงไม้ว่ายเวิ้งหวัง
บางข่าวฟ้าบางข่าวดิน
ฟ้ายังร่ำฝนยังริน
'สิ้นแล้วโพธิสมภาร'
น้ำตาไหลอยู่ร้าวราน
ใต้ฝุ่นธุลีสวรรคาลัย

ศิวกานท์ ปทุมสูติ

ธ เสด็จสวรรคตรันทดทุกข์
มวลแห่งสุขแหลกมลายสลายสิ้น
ขวัญเจ้าหายซ้ำโศกโบกโบยบิน
ยิ่งยลยินเรื่องราวยิ่งร้าวทรวง

ศิวพรรณ โตเชื้อ

เจ็ดทศวรรษใต้ร่มพระบารมี

ใต้ร่มพระบารมีศรีกษัตริย์
ทศพิธราชธรรมล้ำเลิศงาม
พระเสโทหยาดหยดรินรดหลั่ง
สี่พันกว่าโครงการบันดาลดล
นครนายกอุดมสมบูรณ์เลิศ
พระเมตตาคราเกิดอุทกภัย
น้ำจากห้วงหฤทัยใสสะอาด
ยามหน้าแล้งน้ำชุ่มชื้นชื่นกมล
สิบสามตุลาวันฟ้าดับ
พระผู้ทรงห่วงชาติราษฎร
เจ็ดทศวรรษเหนือแดนดินถิ่นสยาม
ทุกเขตคามมีในหลวงของปวงชน
ด้วยทรงหวังไทยร่มเย็นเป็นกุศล
“ภูมิพล” นามล้นเกล้าของชาวไทย
ธ ก่อเกิดแหล่งน้ำเลี้ยงระเรื่อยไหล
ประทานให้เขื่อนขุนด่านปราการชล
ประชาราษฎร์เป็นสุขทุกแห่งหน
ทั่วมณฑลครอบคลุมเขตเกษตรกร
พระลาลับราษฎร์อาลัยมิถ่ายถอน
ทุกคำสอนคือพลังสร้างแผ่นดิน

ศุภวรรณ โชควิวัฒน

ชาลินี ถิระศุภะ

วันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙
พิธีปักหมุดการก่อสร้างพระเมรุมาศ หมุดแต่ละหลักนั้นดังตอกตรึงเข้ากลางใจปวงชน

สมศักดิ์ ลำพงศ์พันธ์

ก่อนฟ้าสาง แม้จะเป็นเช้าวันฝนพรำ
แต่ประชาชนยังคงเดินทางมาถวายบังคมพระบรมศพ
ด้วยหัวใจจงรักภักดี

ชนินทร์ แซ่ฟุ้ง

ชาวจังหวัดลำปาง ร่วมจุดเทียนและขับร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี
ห้าแยกหอนาฬิกาข่วงนครลำปาง จังหวัดลำปาง วันที่ ๓๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

อริศรา เจษฎาพงศ์ภักดี

ไม่ประสงค์ให้วันนั้นวันมาถึง
เมื่อวันนั้นมาถึงจริงยิ่งงงงัน
เจ้าประคุณทูลกระหม่อมพระจอมปราชญ์
พระด่วนมาลาลับพระกรัชกาย

แต่ถูกตรึงกฎธรรมชาติไม่อาจหัน
ดุจดวงใจแหลกสะบั้นชีวันมลาย
เหมือนชีพขาดที่ยึดเหนี่ยวเปลี่ยวใจสลาย
จวบวันวายจะตรองตรึกสำนึกพระคุณ

สนอง จุลกะทัพพะ

กษัตริยาลัย “พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช มหาราช”

ยินข่าวร้ายกระจายมาวันฟ้าหม่น
ข่าว “พระเจ้าอยู่หัวสวรรคต”
น้ำตาหลั่งมิขาดสิ้นเมื่อยินข่าว
พระสุเมรุเอนเอียงมิเที่ยงไย
โลกทั้งโลกแหลกลงที่ตรงหน้า
ไม่อยากรู้ความเป็นไปในเรื่องราว

หยุดผู้คนให้วิโยคโศกสลด
เกณฑ์กำหนดตามสงสารผลาญหัวใจ
รู้สึกราวโลกสะเทือนเลื่อนไถล
ชมพูไกวจิตแกว่งแสลงร้าว
ปวงประชาอาลัยใจเหน็บหนาว
อยากให้ข่าวที่รู้เห็นไม่เป็นจริง

สมเกียรติ รักษ์มณี

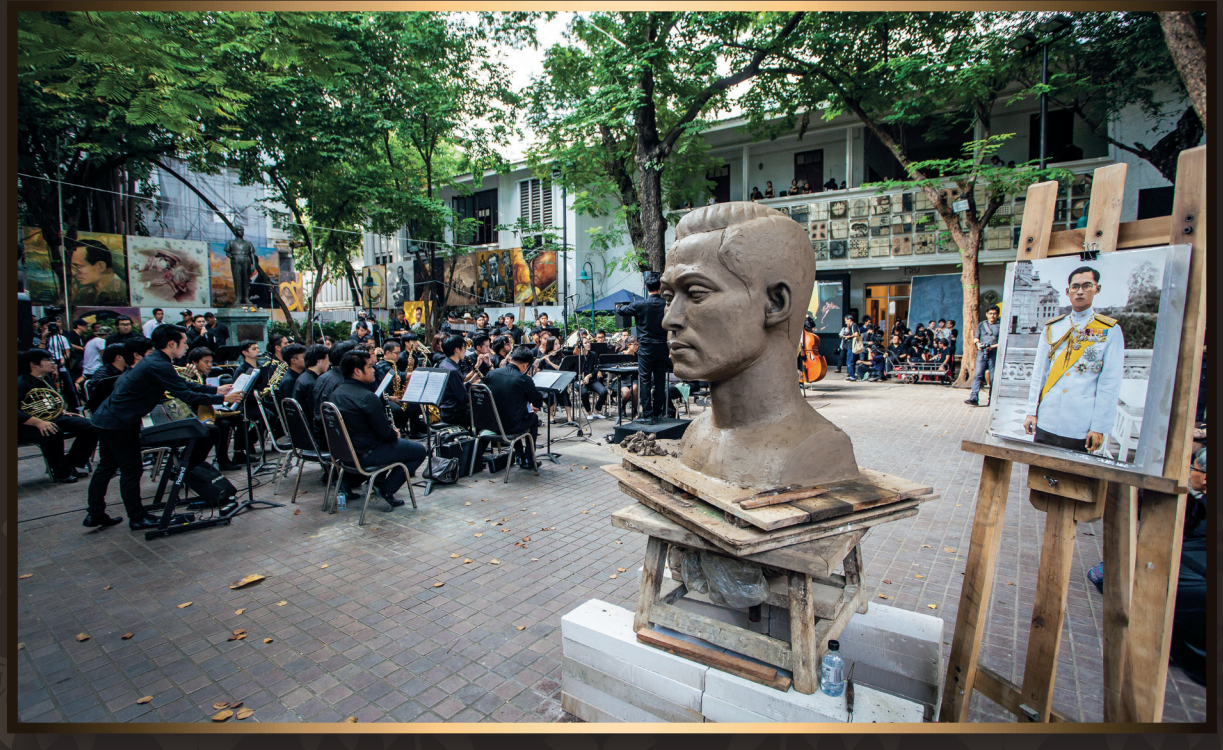
แสนโศกเศร้าน้ำตารินถิ่นไทยแล้ว
พระเสโททรงงานหนักอยู่กลางใจ
พระราชดำริพระองค์ทรงสอนไว้
ให้รู้รักสามัคคีดีต่อกัน

ภูมินทร์แก้วสวรรคตจรดสมัย
สวรรคาลัยทรงสถิตนิจนิรันดร์
พนมไหว้ปฏิบัติด้วยสร้างสรรค์
จำยึดมั่นคำจอมปราชญ์ศาสตร์ราชา

สมยศ แสงสุวรรณ

มาลี ฤกษ์พรพิพัฒน์

กิจจา ปรัชญาธรรมกร

สามารถ ปิติเลิศปัญญา

บุญเวช แซ่เตียว

องค์ภูมินทร์สวรรคตกำสรดแสน

ดั่งดวงใจไทยทั้งชาติจะขาดสิ้น
แม้ชีวิตราษฎร์พร้อมจะสละแทน
กี่ร้อยปีกี่ร้อยวันนานเพียงไหน
น้อมรำลึกพระมหากรุณา
วิปโยคโศกถวิลปิ่นกษัตริย์
ทรงงานหนักประโยชน์เกื้อเพื่อปวงไทย
ต่อนี้ไปไม่มีแล้วแก้วโกสินทร์
น้อมถวายอาลัยใจรำพัน

องค์ภูมินทร์สวรรคตกำสรดแสน
ทั่วดินแดนสะอื้นร่ำนองน้ำตา
พระสถิต ณ ดวงใจไทยทั่วหล้า
ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป
พระครองไทยเจ็ดสิบวรรษพิพัฒน์สมัย
พระคือมิ่งขวัญใจไทยนิรันดร์
ทั่วแผ่นดินเงียบเหงาเฝ้าโศกศัลย์
พระเสด็จสู่สวรรค์นิรันดร์เทอญ

สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์

พระผ่านฟ้ามาเสด็จสู่สวรรค์
เหมือนราตรีที่ไร้ดวงจันทรา
มองเบื้องบนมืดมิดสนิททั่ว
ทั่วทั้งโลกมืดมัวไปทั่วแนว
ใจสลายสูญสิ้นปิ่นนเรศ
ทรงไปแล้วไปลับไม่กลับมา
ความเมตตาปรานีที่ทรงให้
ประทับอยู่กลางใจลืมไม่ลง

เหมือนกลางวันขาดสุรีย์ที่เยือนหล้า
ท้องนภาไร้ดาวแสงพราวแพรว
ช่างน่ากลัวจิตใจไม่ผ่องแผ้ว
ไร้วี่แววความแจ่มใสในท้องฟ้า
แสนเทวษเศร้าสร้อยละห้อยหา
ชาวประชาแสนห่วงใยในพระองค์
เหล่าทวยราษฎร์จดจำไว้ไม่ลืมหลง
พระผู้ทรงกรุณาข้าฯ ปวงไทย

สมพงศ์ ชูสุวรรณ และครอบครัว

ราชาเหนือราชัน

ทั่วโลกาพาวิโยคโศกสลด
องค์ภูมิพลราชาเหนือราชัน
ที่สิบสามตุลาปีห้าสิบเก้า
อาภรณ์ดำอาภรณ์ครองของผู้คน
“ยุคกาขาว” ก้าวผ่านกาลลิขิต
เพราะพื้นฐาน ธ พัฒนามามากมี
แสนอาดูรทูลละอองธุลีพระบาท
“ทศพิธราชธรรม” พระดำรง
ต่างจำจดโครงการงานสร้างสรรค์
งาน ธ นั้นคือตำรามหาชน
แผ่นดินเราแผ่นดินทองสุดหมองหม่น
สร้างกุศลถวายจงรักสุดภักดี
สู่นิมิต “ชาวศิวิไลซ์” ได้เต็มที่
เจ็ดสิบปีราชภาระแห่งพระองค์
ภูวนาถผู้ประเสริฐเลิศสูงส่ง
ควรคู่คงองค์เทวราชคุ้มชาติเทอญ

สมมาศ เทียมกีรกุล (ม่วงใหญ่)

...ถวายอาลัย...

ชะลอองค์ลงมาจากฟ้ากว้าง
เป็น ร. เก้า ล้นเกล้าของชาวไทย
เจ็ดสิบปีที่พระองค์ทรงครองราชย์
ให้พอเพียงพออยู่ตามภูมินทร์
เหมือนนารายณ์ลอยฟ้ามาดับเข็ญ
เหมือนพระเวสสันดรลงมาทรงทาน
พระเสด็จคืนสวรรค์ ณ วันนี้
น้ำตาราษฎร์หลั่งอำลาสุดอาลัย
มาร่วมสร้างร่วมสุขร่วมยุคสมัย
เป็นหัวใจเป็นความหวังทั้งแผ่นดิน
นำประชาสร้างชาติด้วยศาสตร์ศิลป์
พระเสโทหยาดรินจนสิ้นกาล
ไทยร่มเย็นด้วยพระบาทพระยาตรผ่าน
ด้วยภูบาลทรงธรรมบำรุงไทย
ปฐพีฉับพลันก็หวั่นไหว
เกิดชาติใหม่ขอรองบาททุกชาติเอย

สมศักดิ์ ศรีเอี่ยมกูล

ฟ้าสาดแสงสั่งสียังหม่น
ผู้คนยังครวญใจหวนไห้
อกดินสิ้นแรงแฝงอาลัย
วันเดือนเคลื่อนใจยังระทม

สมาชิกพันทิป หมายเลข ๗๒๖๖๔๙

นภาไซร้ไร้ซึ่งเสียงวิหค
พระสมุทรไร้เสียงคลื่นซัดครืนไคล
ดั่งปวงราษฎร์ไร้ซึ่งแสงสว่าง
ธ ดุจแสงประทีปในดวงมาน
พระเสด็จสู่สวรรค์ครรไลล่วง
สุริยันจันทราก็อาลัย
ธ เสด็จสู่พระสุเมรุแล้ว
มหาราชที่รักและเทิดทูน
ลุเข้าร้อยทิวาและราตรี
ทุกวันคืนกลืนกล้ำด้วยน้ำตา
เจ็ดสิบปีพระองค์ทรงครองราชย์
มิเคยเหนื่อยแม้นยากพระวรกาย
ร่วมสี่พันโครงการทรงสรรค์สร้าง
วางแนวคิดเศรษฐกิจวางปรัชญา
“ภูมิพล” นามนี้ก้องทั่วหล้า
โลกแซ่ซ้องสรรเสริญทั่วปฐพิน
“คำพ่อสอน” ราษฎร์จะขอรับใส่เกล้า
ปวงพสกน้อมถวายบังคมลา
ธารอุทกไร้ซึ่งเสียงน้ำไหล
ภูวไนยทรงล่วงลับดับนิพพาน
คอยนำทางให้เห็นเป็นแก่นสาร
พระภูบาลเปรียบดั่งพ่อของผองไทย
ผืนแผ่นดินทั้งปวงสะเทือนไหว
แม้นเทพไท้บนชั้นฟ้ายังอาดูร
ดั่งดวงแก้วกลางใจมลายสูญ
ทวีคูณอาลัยไม่คลายคลา
มิเคยมีวันใดไม่โหยหา
สุดวาจาสุดคำมาบรรยาย
เสโทหยาดรินรดหยดเป็นสาย
มิเว้นวายแม้นวันเดือนจะเคลื่อนคลา
วางแนวทางวางรากฐานการศึกษา
ทรงค้นหาทางพลิกฟื้นผืนแผ่นดิน
เกริกนภาขจรไกลไปทุกถิ่น
พระภูมินทร์องค์บรมจักรา
ที่ ธ เฝ้าสั่งสอนด้วยอุตส่าห์
ขอเป็นข้ารองพระบาททุกชาติไป

สวิตต์ ก่อมงคลกูล

สงกรานต์ วีระพงษ์

ชูศักดิ์ วรพิทักษ์

เอกรินทร์ เอกอัจฉริยะวงศ์

ชาวดอย ๙ ชนเผ่า ๙๙๙ คน เดินทางมาถวายราชสักการะ วันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ราวอยู่อยู่ตะวันมาพลันดับ
ดาราวับวูบหายไปเสียสิ้น
เสียงโหยเสียงไห้ในแผ่นดิน
ดั่งยลยินยันสรวงด้วยปวงไทย

สัจภูมิ ละออ

สรวิษณุ

เหลียวหามิเหนองค์
เพื่อไท้คระไลสถาน
กระนั้นวิษณุนาม
แท้สถิตนิจสิน
ในหลักพระจักระพาฬ
สมุทรสุดอาณา
ในมหานภากาศ
ในแสงพระสุริย์ศรี
เถื่อนถ้ำล้ำพรรฦก
ในเขตรเกษตรทรง
ในทุกชนบท
ในใจในชีวิน
ในสัทท์โศกาลัย
ไรไรให้แลเหน
ภุชพงษ์พระอวตาร
ธารกษีระศายิน
รามราชจักรินทร์
สิ้นทุกสรรพสิ่งสา
สุธาธารทวีปา
สาคเรศเขตรวารี
ทิวภาศแลราษตรี
ศศิรัศมิ์ดารารงค์
ผกาพฤกษะไพรพง
อีกศิลาแลศิขริน
ย่อมปรากฏอยู่อาจิณ
ข้าแผ่นดินดังเดิมเปน
ในชลนัยน์อันเยือกเยน
พระพิษณุ์นารถข้าบาทเอย

สายป่าน ปุริวรรณชนะ

พัทธ์รวินทร์ วานิชย์สถาพร

สะพานทอดสู่ฟ้า นำทาง
เสด็จสู่สวรรค์ปาง เทพไท้
ฝากตะวันเดือนวาง ประคับ ประคองนา
ส่ง ธ สู่สงบไร้ หมดสิ้นทุกข์ตรม

ส่องแสงตะวันฉาย

แผนที่ประเทศไทยของในหลวง ใหญ่กว่าปวงแผนที่อันมีอยู่
ทรงขยายหมายประสงค์จะทรงรู้ พื้นที่ผู้ทุกข์ท้นอยู่หนใด
แต่ถนนสายหนึ่งถึงวังหลวง ไทยทั้งปวงในชุดดำต่างร่ำไห้
หนึ่งบันทึกแผนที่ประเทศไทย ธ คงได้ทอดพระเนตรเหตุยุบล
วันนั้นเมฆก่อตัวกันทั่วฟ้า วันวัสสาพร่างพรายทุกสายถนน
วันสวรรคตไท้หทัยชน วันนั้นฝนน้ำตาประชาไทย

สายพร แจ่มขำ

พระทรงงานเหนื่อยหนักด้วยรักราษฎร์ ที่ยังด้อยโอกาสไร้ความหวัง
เจ็บและจนโดนเอาเปรียบไร้พลัง ต้องโดดเดี่ยวตามลำพังแสนลำเค็ญ
ทุกปัญหาทรงศึกษาและแก้ไข ให้เป็นไปด้วยดีไม่ยากเข็ญ
เรื่องร้อนร้ายก็กลับกลายให้ร่มเย็น พระทรงเน้นแก้ปัญหาอย่างถาวร
ณ วันนี้ไม่มีพระองค์แล้ว ระลึกถึงพระโพธิ์แก้วและคำสอน
เคารพรักอาลัยเกินคำกลอน จะทำตามพระภูธรตลอดไป

สิทธิพงศ์ ทองวัฒนา

กลุ่มรถมอเตอร์ไซค์ใหญ่ (ระยอง)

กฐินพระราชทานกษัตริย์ในหัวใจชาวไทย

ชูศักดิ์ อุทัยภานุมาศ

พระมหากรุณาธิคุณยังอุ่นเกล้า
พระสถิตแดนฟ้านภาลัย

ทุกค่ำเช้าน้อมรำลึกสว่างไสว
ทุกดวงใจในวันนี้มีแต่ตรม

สิทธิสม มุทธานุกูลวงศ์, เอกพงษ์ นพสกุล

ดังขาดขวัญแห่งเมืองที่เรืองรุ่ง
แต่น้ำมากคราวนี้ที่ชลนา
อนิจจังโลกนี้มิเที่ยงแท้
เห็นภาพ ธ ครั้งใดให้อาวรณ์
น้ำตาหยดรดแต้มแก้มเคยยิ้ม
เจ็บปวดใดไหนเล่าปวดเศร้าปน

น้ำท่วมกรุงก่อนเอยเคยรักษา
กลั่นร่ำลาความพรากความจากจร
เพราะเกิดแก่ตายดับลับไปก่อน
มรณานุสรณ์มิผ่อนปรน
หนังสือพิมพ์ยิ่งอ่านมานยิ่งหล่น
ทุกข์จึงท้นทับอยู่มิรู้คลาย

สิริวดี

สมศักดิ์ ล่ำพงศ์พันธ์

วันที่ ๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
ชาวกะเหรี่ยงจากจังหวัดอุทัยธานีกับเหรียญชาวเขาซึ่ง
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานต่างบัตรประชาชน

น้อมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณ
ทุกเขตคามใกล้ไกลในธานี
ขอน้อมเกล้าฯ ถวายอาลัยรัก
กราบพระบาทส่งพระองค์ผู้ทรงนาม
ทรงแผ่บุญหนุนประชาพาสุขศรี
ธ ทรงมีน้ำพระทัยให้ทุกยาม
พระทรงศักดิ์จักรินทร์ปิ่นสยาม
สู่เขตคามสวรรคาลัยไปนิรันดร์

สุกัลยา ปริญโญกุล

หยาดน้ำตาที่ไหลหลั่งทั้งแผ่นดิน
ตระหนักในสำนึกอย่างลึกซึ้ง
กี่ร้อยกี่พันหยดที่รดริน
ทุกรินทุกหลั่งยังปวงประชา
ทรงลำบากพระวรกายมากมายนัก
ตลอดพระชนม์ชีพพระทรงชัย
ทุกรอยละอองธุลีพระบาท
ทุกพระราชประสงค์พระทรงธรรม
พระมหากรุณาธิคุณคุ้มเกล้า
ทุกคำตอบแจ้งแก่ตัวแก่หัวใจ
หยาดน้ำตาที่ไหลหลั่งทั้งแผ่นดิน
ปรับเศร้าเป็นพลังรุกทุกอณู
คือรอยรินอาลัยร่ำรำลึกถึง
ผนึกแน่นทุกคำนึงติดตรึงตรา
พระเสโทพระภูมินทร์รินมากกว่า
ให้เป็นสุขสืบมาทุกหน้าไทย
ล้วนประจักษ์แก่ทวยราษฎร์ทั้งรัชสมัย
ทรงงานหนักเพียงใดทุกใจจำ
พระทรงชัยดำรงชาติให้ชื่นฉ่ำ
ลือเลื่องเลิศล้ำดำรงไทย
ทวยราษฎร์ทุกหมู่เหล่ามากเท่าไหน
คิดว่าไม่มีใครไม่รับรู้
ทุกรอยรินที่บัดนี้ยังมีอยู่
เข้าค้ำชูชาติไทยไว้ชั่วกาล

สุชิน ประพันธ์พจน์

น้ำพระทัยใสพิสุทธิ์ดุจน้ำค้าง
บรรเทาทุกข์สุขประเสริฐเลิศครรลอง
แปดสิบเก้าพรรษามหาราช
พระมหากรุณาธิคุณอุ่นดวงมาน
ที่พราวพร่างพรายพรมสมสนอง
ร่มโพธิ์ทองปกเกล้ามาเนานาน
เจ็ดสิบปีนำชาติราษฎร์สุขศานต์
น้อมสักการเทิดบูชาด้วยอาลัย

สุทัศน์ อยู่รอด

เลอสม ล่วงพ้น

ปวงประชาอาลัยไม่รู้สิ้น
ทุกหนแห่งความเศร้าเข้าครอบครอง
ดุจทุกสิ่งสูญสิ้นวิญญาณ์ดับ
ทั้งแผ่นดินครวญคร่ำร่ำอำลา
ถวายบังคมศิระราบกราบพระบาท
ขอเสด็จสู่ฟากฟ้าสุราลัย

เสียงได้ยินทั่วถ้วนล้วนหม่นหมอง
ดวงใจไทยทั้งผองนองน้ำตา
ยะเยือกเย็นวูบวับอาวรณ์หา
ทั่วทิศาอุราร้าวเหน็บหนาวใจ
ชนทั้งชาติกำสรวลและหวนไห้
ผองชาวไทยล้วนจงรักและภักดี

สุปัญญา ชมจินดา

ราวสายฟ้าฟาดลงตรงทรวงราษฎร์
พระภูมิพลดุจชนกปกชีวัน
ธ เสด็จสู่สรวงสวรรยา
รำลึกพระการุณย์อุ่นใจกาย

ไทยทั้งชาติเทวษถวิลสิ้นมิ่งขวัญ
ทรงครองธรรมนำสุขสันต์นิรันตราย
ปวงประชาน้ำตารินไม่สิ้นสาย
ไม่เคลื่อนคลายจงรักภักดิ์นิรันดร์

สุปาณี พัดทอง

สิบนิ้วน้อมประนมก้มลงกราบ
ขัตติยะราชวงศ์องค์จักรี
น้ำตาท่วมดวงใจไทยทั่วหล้า
สายพิรุณครวญคร่ำสุดกล้ำกลืน
ทรงโอบเอื้อเกื้อหนุนอบอุ่นจิต
หลายโครงการทรงเกื้อเอื้ออนันต์
ขอพระวิญญาณเสวยสวรรค์ในชั้นฟ้า
ทรงเกษมสัมปรายภพจบแดนไตร

ศิโรราบบาทบงสุ์พระทรงศรี
พระภูมีลาลับไม่กลับคืน
ท้องนภาร่วมอาลัยมิได้ฝืน
โศกสะอื้นถึงองค์พระทรงธรรม์
ทรงนำคิดผดุงไทยให้สุขสันต์
เพื่อสร้างสรรค์พัฒนาประชาไทย
แสงบุญญานำทางสว่างไสว
สุคติสำราญในสวรรยา

สุพิชา เพิ่มสิน, ดารณี ขาวโต, กิตติโชติ นันตา

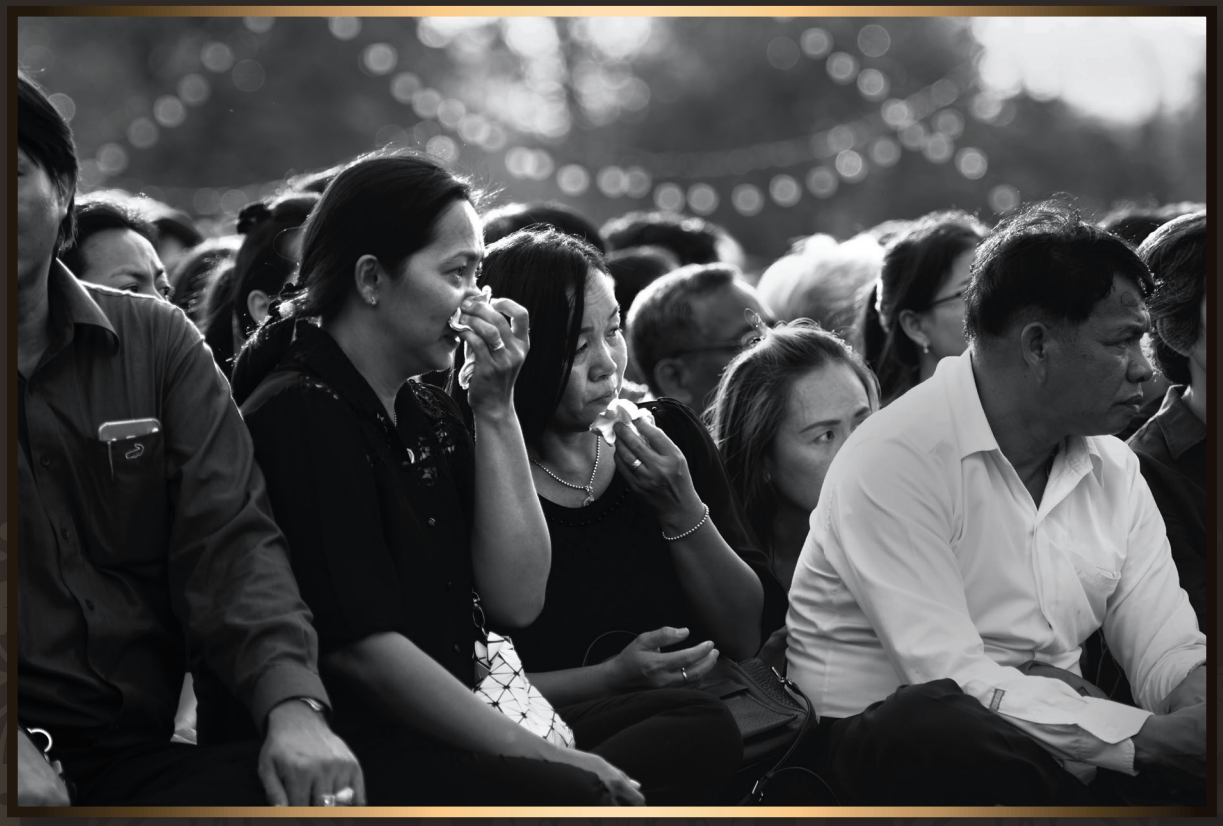
ห้าธันวา มหาราช หนาวน้ำตา สุดอาลัย

อ้างว้างอยู่กลางอกสะทกสะท้อน
เสียงแซ่ซ้องสรรเสริญไปทั่วแดน
ราชดำเนินซุ้มวิมานปานแดนสรวง
เฉลิมพระเกียรติยิ่งใหญ่ราษฎร์เที่ยวเดิน
พระรูปประดับวับวาวดาวพราวพร้อย
น้ำพระทัยมั่นคงองค์อิศรา
เคยเฝ้าคอยจุดเทียนชัยสนามหลวง
แทนหัวใจคนไทยทุกดวงมาน
พระราชดำรัสวันที่ ๕ ธันวา
ไม่มีแล้วพระเมตตาทรงปรานี
เคยคุ้นอุ่นพระพักตร์เสด็จฯ ด้าว
สองพระหัตถ์หยัดชูสู้เนิ่นนาน
จะกี่แล้งกี่หนาวกี่ฟ้าถล่ม
รอยพระสรวลไพร่ฟ้าเฝ้าคอยดู
กางแผนที่ขึ้นเขาเข้าลุยป่า
ปักหมุดหยุดทุกข์ทุกประการ
ทดน้ำมาทำฝายเป็นอ่างน้ำ
หอมหวานความอุดมได้ทำกิน
“ทฤษฎีใหม่” รู้พอเพียงเลี้ยงชีวิต
น้ำพระทัยใหญ่ยิ่งพระบารมี
หนาว...ร้าวหัวอกตระหนกตระหนัก
ขอจารึกพระนามไว้กลางทรวง
ฤดูหนาวคราวก่อนยังเฝ้าแหน
พระเจ้าแผ่นดินจง “ทรงพระเจริญ”
ไฟล้านดวงประดับมานานเนิ่น
เพลินสวรรค์ชั้นดุสิตสวนจิตรลดา
รอยพระบาทประทับรอยกลางใจข้าฯ
พระเมตตาไม่สิ้นสุดดุจสายธาร
ไฟประทีปทุกดวงในห้วงผ่าน
พลุกังวานกึกก้องสดุดี
นำทางปวงประชาไทยทุกที่
พระภูมีหมดแผ่นดินสิ้นรัชกาล
พระเสโทหยาดพราวทุกทางผ่าน
พระราชทานฝนหลั่งมาพรั่งพรู
พระบาทจมตมโคลนประทับอยู่
ไทยทุกหมู่สุขด้วยพระปณิธาน
สะพายกล้องทายท้าทุกทางผ่าน
ให้อยู่ดีกินหวานทั่วธรณิน
ล่าเมฆทำเป็นฝนโปรยทั่วถิ่น
พระเจ้าแผ่นดินนำทางสร้างความดี
มืดมิดสว่างด้วยพระทรงศรี
บัดนี้ทินกรมาลับดวง
รัก...ไม่สิ้นรักแม้สิ้นสรวง
ไทยทั้งปวงหนาวน้ำตาสุดอาลัย

สุมิตรา จันทร์เงา

วุฒิกร สินธุวาทิน

วุฒิกร สินธุวาทิน

พีระพงษ์ ประจวบแท่น

ดิลก ตามใจเพื่อน

รู้ว่ามาจะลำบากก็อยากมา
ตากแดดตากฝนก็ทนเอา
ฉากหน้าคือมหาราชวัง
นั่งยองยองมองแสงไฟสาดแสงดวง
โบกรถโบกรามานอนเฝ้า
ทิ้งเรือนทิ้งเหย้าทิ้งทั้งปวง
ฉากหลังคือท้องสนามหลวง
น้ำตาร่วงคิดถึงแต่พระองค์

สุภาพ คลี่ขจาย

ไทยร่ำน้ำเนตรล้น
พระภัทรมหาราชา
อกดินสั่นสะเทือนอา
เผือดพักตร์ทุกจิตแคล้ว
ระทมพฤกษ์หยุดแกว่งก้าน
มวลวิหคสงบเสียงใด
สรรพสิ่งโศกอาลัย
ปวงพสกฤทัยร้าว
รวมแขนชูพระผู้
รวมจิตส่งพระขวัญ
ภักดีพระทรงธรรม์
ตรมยิ่งตรมทุกหน้า
โลกา
ลับแล้ว
ลัยยิ่ง พระเอย
คลาดหวังสุขารมณ์
ไกวใบ
เงียบด้าว
แทบดับ ด้วยเอย
ระร่ำร้องระงมแดน
เสวยสวรรค์
สู่ฟ้า
ทวีเทวษ
ทั่วหน้าตาหมอง

สุวนีย์ พระแก้ว

ณัฐวุฒิ ใจอุ่น

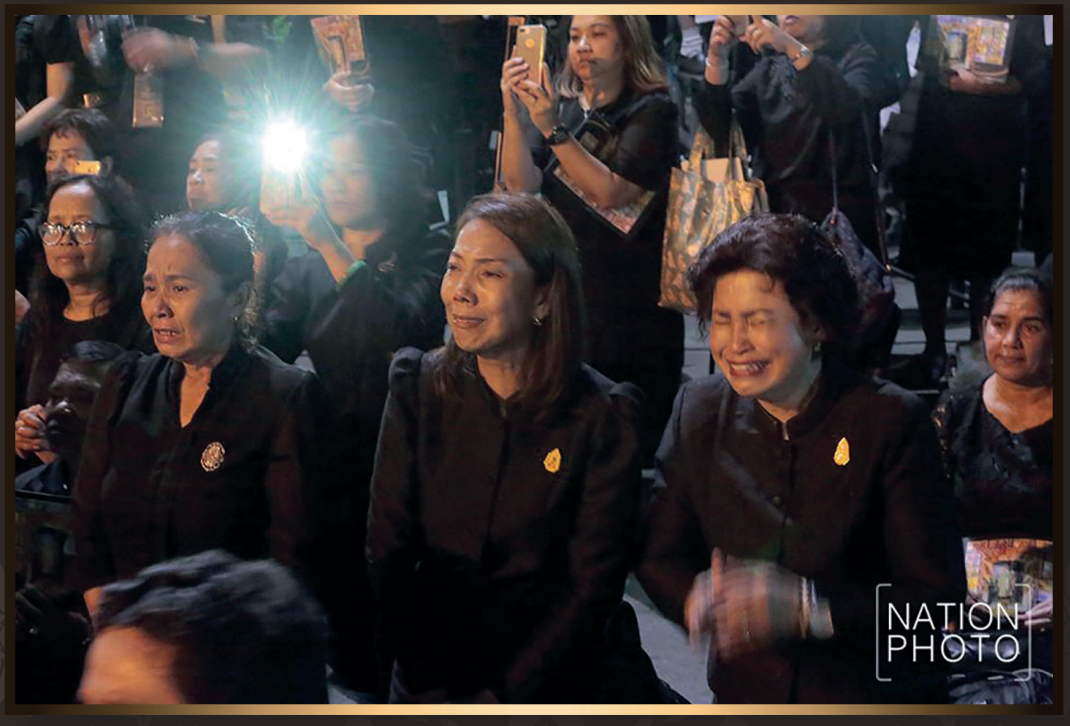

ศุภลักษณ์ จันทร์พิทักษ์

วสันต์ วาณิชชกร

“ร่ำไห้เพียงขาดใจ”
หลังเที่ยงคืนวันที่ ๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐
อันเป็นวันสุดท้ายที่ประชาชนได้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพ

ชาลินี ถิระศุภะ

ทวยราษฎร์เทวษล้ำ ฤทัยสลาย
วิโยคยากจักคลาย ข่มสะอื้น
วารสมเด็จพระฤๅสาย เสด็จสู่ สรวงเอย
กราบพระบาทแทบพื้น พักตร์ชื้นชลนัยน์
วอนเทพไททั่วฟ้า ฟากสวรรค์
จัดพิมานพรายพรรณ เพริศแพร้ว
รับองค์พระทรงธรรม์ สถิตทิพย์ สถานเนอ
ทุกชาติอธิษฐานแล้ว อยู่ใต้บาทบงสุ์

สุวัฒน์ ไวจรรยา และครอบครัว

อาภรณ์ บำรุงสุข

งาน “ประตูเชื่อมสุข สะพานเชื่อมใจ”
วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙
ณ ประตูกั้นน้ำคลองลัดโพธิ์

พฤหัสสิบสามตุลาปีห้าเก้า
พระเสด็จสู่สวรรค์สุราลัย
ข้าพระพุทธเจ้าถวายบังคมสามิภักดิ์
วรดิลกชนกนาถราชจักรี
น้อมรำลึก ธ ทรงงานราชกิจ
ยากลำบากตรากตรำตามสกล
ทรงห่วงใยความผาสุกชนชาติ
แม้นแสนเข็ญลำเค็ญคอยติดตาม
คณานับโครงการพระราชดำริ
พระบารมีเกียรติกำจายเกริกกำจร
ปรัชญาแนวทางดำเนินชีวิต
ประกอบสัมมาชีพวิถีไทย
ภัทรมหาราชธรณิศ
พระโพธิสัตว์อัจจิมาแต่ปางบรรพ์
ด้วยสำนึกพระมหากรุณาธิคุณ
ขอตั้งจิตเจตน์มั่นปณิธาน
วิปโยคโศกเศร้าสะอื้นไห้
เผ่าพงศ์ไทยตรอมตรมทั้งบุรี
เอกอัครกษัตริย์ประเสริฐศรี
พระภูมีภูมินทร์ภูมิพล
มหาบพิตรเสด็จเยือนทุกแห่งหน
จรดลยลยินทั่วถิ่นคาม
เหล่าทวยราษฎร์ประชาชาวสยาม
ธ ตรัสถามช่วยเหลือเอื้ออาทร
มูลนิธิแหล่งเรียนรู้หลักคำสอน
พสกนิกรถ้วนหล้าเฉลิมชัย
เศรษฐกิจพอเพียงอดิศัย
ปวงชนเทิดไท้องค์ราชัน
เสด็จสถิตทิพย์พิมานมไหศวรรย์
เถลิงถวัลย์บรมโพธิสมภาร
ธ การุญน้ำพระทัยแผ่ไพศาล
บริวารเฉกบาทมูลิกากร

เสกสรร มีธรรม

ธ สถิตในดวงใจไทยทั้งชาติ
พระเสโทไหลรินทั่วเขตคาม
พระทรงเหนื่อยเมื่อยล้ามามากแล้ว
“คำพ่อสอน” จงสถิตนิจนิรันดร์
กำเนิดศาสตร์พอเพียงหล่อเลี้ยงสยาม
เทิดพระนามเกริกฟ้าจอมราชัน
ประทีปแก้วทรงลาลับกลับสวรรค์
เป็นมิ่งขวัญชาวไทยตลอดกาล

ไหลเย็น

พระทูลกระหม่อมแก้ว
แผ่นดินรายด้วยภาพคราบน้ำตา
พระราชกระแสที่รับสั่งครั้งเข้าเฝ้า
ให้คงเที่ยงให้เป็นธรรมทุกกรณี
จำราวรอยจารึกบนหินผา
ยึดพระองค์เป็นต้นแบบธรรมาภิบาล
วันพระเสด็จคืนสู่สวรรคาลัย
ด้วยสำนึกในทศพิธธรรมราชา
โลกหล้ารายด้วยสีดำทั้งแผ่นดิน
ขอน้อมเกล้ากราบพระบาทด้วยบทกวี
พระนิราศลับแล้วจากโลกหล้า
แห่งไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินผู้ภักดี
รับใส่เกล้าก่อนมารับหน้าที่
ต้องไม่มีอคติในตุลาการ
ในทุกคำพิพากษาทุกชั้นศาล
เมื่อทำงานเพื่อบ้านเมืองตลอดมา
ทุกดวงใจมีแต่ทุกข์โทมนัสา
ที่ครองเมืองด้วยมหาบารมี
สิ้นพระองค์เหมือนสิ้นสุริย์ศรี
ถวายใจรักพระจักรีนิรันดร์กาล

อดุล จันทรศักดิ์

งดงามในความทรงจำ

เป็นกษัตริย์ผู้มีครีเอทีฟ
เป็นครูของแผ่นดินแคว้นนคร
เป็นต้นคิดต้นเขียนมากมายเหลือ
เป็นพระองค์ที่อยู่เหนือกาลเวลา
เป็นแม่แบบจนเกินจะกำหนด
เป็นในหลวงที่อยู่เหนือสิ่งใด
เป็นประทีปสว่างล้ำนำคำสอน
เป็นทุกบททุกตอนที่ผ่านมา
เป็นหยาดเหงื่อทุ่มเททั่วทิศา
เป็นแผ่นดินแผ่นฟ้าคุ้มครองภัย
เป็นแบบที่งามงดสุดโปร่งใส
เป็นศูนย์รวมน้ำใจผองไทยเอย

อนุสรณ์ จังกาจิตต์

ถามจันทร์

คนแล้วคนเล่าจันทร์เจ้าขา
แม่คงคารายรอบปลอบประโลม
วันแล้ววันเล่าจันทร์เจ้าขา
ระยะทางเสด็จเยี่ยมพสกไทย
คืนแล้วคืนเล่าจันทร์เจ้าขา
ด้วยอาลัยในพระองค์ผู้ทรงธรรม์
มองจันทร์เห็นกระต่ายยายกับตา
ยินคำตอบลอยมาจากฟ้าไกล
หลั่งน้ำตาร้องไห้ใต้เงาโสม
ยินประโคมย่ำยามครั่นคร้ามใจ
รู้ไหมว่าทรงงานหนักเพียงไหน
นั้นยาวไกลกว่าโลกถึงดวงจันทร์
รู้ไหมว่าดาวโลกยังโศกศัลย์
กี่คืนวันยากนักจักทำใจ
จึงถามว่าในหลวงท่านอยู่ไหน
ทรงอยู่ในใจทุกดวงของปวงชน

อภิชาติ ดำดี

มหาราชาลัย

หนึ่งมหาราชาอัจฉริยะ
ครองใจครองชนครองชีวิน
เป็นประทีปไทยประเทศวิเศษสว่าง
ส่งอาวุธวิสุทธิ์สรรค์คือปัญญา
วันนี้ดวงประทีปดับลับสลาย
น้ำตาไทยไหลรดทุกหยดเรียง
ขององค์พระภูมิพลมหาราช
ยังสวรรค์วิมานดุสิตา
ทรงพละพลังทั้งศาสตร์ศิลป์
ครองแผ่นดินโดยธรรมตามสัจจา
ส่องนำทางสร้างคนดลทั่วหล้า
ให้ประชาเติมต่อความพอเพียง
ลมแผ่วพายไฟดินน้ำงำเงียบเสียง
แทนสำเนียงถวายไท้อาลัยลา
บรมนาถบพิตรสถิตสถา
แผ่บุญญาเย็นฟ้ามาคืนดิน

อภิรมย์ กาญจนพิมาย

ชาวไทยในนครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ร่วมถวายความอาลัย

ชาวไทยในนครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา
ร่วมถวายความอาลัย

ชาวไทยในกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ร่วมถวายความอาลัย

ณกฤช จรูญศรีรักษ์

ณธีวัชร์ วงศ์จริยวัตร

เสด็จสู่สวรรคาลัยไกลปวงราษฎร์
กราบพระบาทด้วยดวงใจไทยทั้งผอง
แม้เทวษทุกข์หนักหนาน้ำตานอง
จักครองธรรมตามครรลองพระราชา

อภิโชค พิพัฒน์ลาภา

โอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว
สรวมชีพบังคมลา
น้ำใสจากใจหลั่ง
สะอื้นอกสะทกมาน
หาใดเสมอเหมือน
เกิดชาติสถานใด
พระกรุณายังปกแผ่
ถวายสัจจวาที
พระลับแล้วจากโลกา
เพียงชีวาจะวายปราณ
ความทุกข์ขังอยู่เนิ่นนาน
ความซาบซ่านสู่ภายใน
สะท้านสะเทือนทั้งหัวใจ
ขอเป็นข้าฝ่าธุลีฯ
ยิ่งพ่อแม่ก่อชีวี
จะทำดีตลอดกาล

หม่อมราชวงศ์อรฉัตร (สุขสวัสดิ์) ซองทอง

สายลมยังหยุดพร้อม
มวลเมฆบังสุริยัน
นภดลดุจสวรรค์
ไทยทั่วสังคมไซร้
ฉันหัวใจหยุดเต้น
ธ ดุจดวงหทัย
ศูนย์กลางเหล่าชาวไทย
รวมชีพชนเพื่อก้าว
พัดผัน
ร่ำไห้
ทลายถล่ม
โศกเศร้าเสียขวัญ
ตามไฉน
ปกด้าว
รวมจิต
อย่างพร้อมเพรียงกัน

อวิชฺชาภิกขุ

นริศ เกตุอำพันธ์

เสด็จสู่ฟากฟ้าสุราลัย

โลกจารึกเกียรติแก้ว
ครองราชย์เจ็ดสิบปี
ประเสริฐสุดสดุดี
ทศพิธราชธรรมท้น
อัญเชิญ ธ สถิตด้าว
ภาพพิลาปโศกทรวง
สักการะบำบวง
ประณตทูนเหนือเกล้า
กษัตริย์ศรี
เปี่ยมล้น
ดิลกเลื่อง ลือนา
ทั่วหล้าสรรเสริญ
แดนสรวง
หม่นเศร้า
บุญส่ง เสด็จเฮย
สู่ฟ้าดุสิตสวรรค์

อโศกน้ำ พลอยไพลิน

แผ่นดินไทยสิ้นกษัตริย์ขัตติยราช แผ่นดินไทยไร้พระยุคลบาทโศกสมัย
แผ่นดินไทยขาดพระองค์ขาดหลักชัย น้ำตาไทยถะถั่งท้นล้นแผ่นดิน
น้อมบังคมศิระกรานกราบพระบาท สิ้นบรมนาถพระกรุณาธิคุณมิสูญสิ้น
น้อมส่งเสด็จภัทรมหาราชองค์ภูมินทร์ สถิตนครินทร์เสวยสวรรค์นิรันดร

อาภรณ์ ปรีดาเกษมสุข

พระผู้เสด็จสู่สวรรคาลัย

ภุชงคประยาตฉันท์

ตระหนกนึกตระหนักหน่วง สะอึกทรวงสะอื้นโอย
สะท้านดวงฤดีโดย สดับข่าวพระทรงธรรม์
โพยมมืดพยับมัว ยะเยือกทั่วระรัวพลัน
มิเว้นคน ฤ ชนชั้น ชโลมด้วยกะน้ำตา
มหาราชเสด็จจร นิวัตย้อนคระไลลา
สถิตอยู่ ณ ชั้นฟ้า ประทับทอดพระเนตรไทย
ก็ก่อนนี้พระเป็นเจ้า ธ ปกเกล้าพสกไว้
ก็บัดนี้จะหาไหน จะอุ่นอกพสกมี
ผดุงชาติผจงรักษ์ พระศาสน์ศักดิ์กษัตริย์พลี
ณ เหนือเศียรและชีวี ประพฤติชอบระบอบธรรม

อิสรภัทร วารีสอาด

ธ เป็นครูของแผ่นดินในทุกด้าน
เจ็ดสิบปีทรงงานหนักตลอดมา
มิแบ่งเชื้อแบ่งชาติศาสนา
ดังฝนทิพย์ชื่นผ่อนดับร้อนไป
วันสิบสามตุลาฯ ปีห้าเก้า
พระบรมนาถจอมไผทในปฐพี
ขอกราบแทบพระบาทด้วยดวงจิต
ลาลับแล้วร่มโพธิ์ทองของชาวไทย

ธ ทรงงานเป็นแบบอย่างทางศึกษา
เพื่อประชาอยู่เย็นเป็นสุขใจ
ทรงเมตตาไม่มีแม้เงื่อนไข
ให้ผองไทยเป็นสุขสวัสดี
ผองประชาไทยเราเศร้าเหลือที่
ลับชีวีสู่สวรรคาลัย
สำนึกคิดในพระคุณอันยิ่งใหญ่
ขอตามไปรองพระบาททุกชาติเทอญ

อุดม คำขาด

หนึ่งสัปดาห์ผ่านไปใจยังโศก
เช้าเหมือนค่ำ-ค่ำใจล้าทุกราตรี
ใครเอ่ยถึงอ่านที่ไหนในแหล่งข่าว
เพลงสรรเสริญพระบารมีที่ได้ยิน
โอ้พระทูลกระหม่อมแก้ว
ประชาชนยังไหลหลั่งยังมั่นคง
ฝนโปรยสายโรยละอองของหยาดฝน
ในแถวยาวคนรอต่อกันมา
ดอกไม้ขาวมะลิซ้อนซ่อซ่อนกลิ่น
ประโคมค่ำย่ำแล้วแก้วพิกุล

เหมือนทั้งโลกมืด, แล้งสิ้นแสงสี
ตายังมีน้ำตามารินริน
ตายังผ่าวน้ำตาพรูมิรู้สิ้น
“พระสยามินทร์ พระยศยิ่งยง..”
ทุกเพลงสวดหวานแว่วถวายส่ง
ทั่วทุกทิศเทิดพระองค์ส่งคำลา
หยาดลงบนดวงใจบนใบหน้า
นบบูชาวันสุดท้ายใต้ร่มบุญ
หอมระรินอยู่ตรงหน้าน้ำตาอุ่น
จวบอรุณโศกนี้มิสร่างเลย

อุบล สรรพัชญพงษ์

วิรัช สวัสดี

ประมาณมวลมหรรณพห้วง สี่มหา สมุทรเอย
ห้วงแห่งน้ำโทมนัสคณา นับนั้น
ตาน้ำแห่งน้ำตา รินตลอด
ชั่วกัปกัลปาใช่สั้น สุดสิ้นสังสาร

อังคาร จันทาทิพย์

สิบสามตุลา ระงมรำพัน

พระภูมิพลล้นเกล้าของชาวไทย ศูนย์รวมใจนำไพร่ฟ้าฝ่าทุกข์เข็ญ
แผ่เผื่อเกื้อพสกนิกรผ่อนลำเค็ญ อย่างที่เห็นเป็นอยู่ในหมู่ชน
ด้วยพระองค์คือพลังของแผ่นดิน แผ่ทั่วถิ่นแดนไทยในทุกหน
สุดชายแดนแสนไกลใส่กมล พระภูมิพลท้นทศพิธราชธรรม
ฟ้าสิบสามตุลาคมระทมเศร้า ผืนดินเฝ้าร้าวสะทกอกครวญคร่ำ
ตะวันดับอับแสงแรงระกำ ดาวเดือนร่ำร้องไห้พรายน้ำตา
ด้วยสมเด็จภูมิพลองค์ล้นเกล้า กลับคืนเข้าสู่สรวงห้วงเวหา
ดับสิ้นแล้วยอดดวงแก้วหมู่ประชา เหลือเพียงรอยพระกรุณาและปรานี
เหมือนดวงใจจะขาดรอนในตอนนั้น ร้องรำพันโหยไห้ในทุกที่
สะอื้นร่ำคร่ำครวญใดใหญ่เพียงนี้ ทั่วปฐพีล้วนตรอมตรมจมน้ำตา
ข้าใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทุกภพชาติขอรับใช้ใฝ่ปรารถนา
เพื่อสนองพระจริยวัตรด้วยศรัทธา เป็นบุญญาของข้าฯ ยิ่งกว่าสิ่งใด

เอกลักษณ์ บุญท้าว

นายแพทย์พนม อาชาฤทธิ์

พิธีถวายความอาลัยของชาวไทยมุสลิมที่มัสยิดกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช
วันที่ ๒๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

เพลินพิศ หันหาบุญ

โอ้องค์จอมกษัตรามหาราช
ธ เสด็จสู่สวรรค์อันอำไพ
อัญเชิญถ้วนมวลอมรอัปสรศรี
ผองพรหมินทร์ปิ่นศักดิ์อัครแดน
ให้ดำรงทรงศักดิ์อัครสิทธิ์
ณ ดุสิตสวรรค์เลื่องเรืองโสภิณ
สมบุญญาบารมีที่ล้ำเลิศ
บังเกิดมีศรีสวัสดิ์พิพัฒน์ดล
เพื่อบำเพ็ญบริบูรณ์พูนสำเร็จ
เปี่ยมบารมีวิมุตติโพธิญาณ
โปรดคุ้มครองป้องภัยทั้งใหญ่น้อย
ให้ทวยราษฎร์สยามรัฐวิวัฒนา
ให้อยู่เย็นเป็นสุขทุกย่านเหย้า
เช่นครั้งจอมนฤบดีที่ดำรง
ขอ ธ ทรงสถิตเสถียร “มณเฑียรทิพย์”
เสวยอุดมบรมสุขทุกคราครัน
บ่มิอาจดำรงคงวิสัย
ประทับในทิพย์สถานวิมานแมน
เทวบดีมฆวานพิศาลแสน
ทุกท่านแม้นเสริมส่งองค์ภูมินทร์
นำสถิตมนูญยิ่งมิ่งมหินทร์
ประทับถิ่นโพธิสัตว์พัฒน์มงคล
แสนประเสริฐวัฒน์วิศิษฏ์มหิทธิผล
ณ ห้วงหนทิพย์บุรีที่โอฬาร
คุณธรรมพระสรรเพชญเดชไพศาล
สมแก่การดำรงพงศ์พุทธา
โปรดจงคอยปกปักและรักษา
ด้วยบุญญาบารมีของพระองค์
ใต้ร่มเงาบุญฤทธิ์ประสิทธิ์ส่ง
จนมั่นคงสุขสวัสดิ์พัฒนาพลัน
สมบูรณ์สิบบารมีพิเศษสรรพ์
สู่สรวงสวรรค์ดำรงพงศ์พุทธภูมิ

ฮกกงจื้อ (นกมีหูหนูมีปีก)

ธ เสด็จจากด้าว
แปดสิบเก้าวัสสันต์
สิบสามตุลาวัน
คืนสถิตแดนฟ้า
มัวหมอกธุมเกตุเคล้า
ทวยราษฎร์เทวษอาวรณ์
เทพไท้ท่านอาทร
หยุดระวิระงับไว้
แดนสวรรค์
สถิตหล้า
ธ เสด็จ
โลกน้ำตานอง
คลุมนคร
ร่ำไห้
โปรดเถิด
ค่ำนี้นิจนิรันดร์

cristopherrobins

น้อมกายจิตเทิดไท้ ราชัน
เชิญเทพไท้เทวัญ ทั่วฟ้า
ส่งเสด็จสู่สวรรค์ เสวยสุข
ทรงสถิตหทัยข้าฯ จบสิ้นนิตย์นิรันดร์

Crystal Ball

ราตรีนี้เงียบงันสุดรันทด
ดั่งถูกมนต์สะกดเกินทนไหว
เป็นคืนวันอันแสนเศร้าของชาวไทย
จากนี้ไปไม่มีพระภูมิพล

Hort39

โอ้ลับแล้วดวงใจไทยประเทศ
หมอกธุมเกตุคลุมโลกดูโศกศัลย์
ทั้งดินฟ้าเย็นเยียบและเงียบงัน
อาลัยวันสิ้นมหาพระบารมี

ruennara

พยนต์ รัตนกุล

ภูมิพัฒน์ ลิ้มสมบัติตระการ

ดั่งโพธิ์ใหญ่ไทรร่มล้มต่อหน้า
เหล่านกกาก็ครวญคร่ำน้ำตาไหล

ใจก็แหลกปีกก็ล้าอ่อนอาลัย
แทบจะลืมหายใจเสียบัดนั้น

เหมือนท้องฟ้าไร้ตะวันพลันมืดมิด
เหมือนชีวิตไร้หลักจักสร้างสรรค์

เหลือแต่ร่างที่ ‘ใจหาย’ ไปด้วยกัน
เหมือนคืนวันหยุดนิ่งดำดิ่งลง

ฝนน้ำตาพร่าพรายถึงปลายฟ้า
เสียงสะอื้นสะท้านหล้าดั่งลูกหลง

ไร้ทิศทางจะเดินไปใจพะวง
ปีกน้อยคงไม่มีใครนำไปแล้ว

เมื่อโพธิ์ร้างไทรไร้ใจก็ล่ม
เฝ้าจ่อมจมถึงแต่ทูลกระหม่อมแก้ว

เหล่านกกาเหลือแต่ตาที่ไร้แวว
ใจเคยแผ้วพังภินท์แทบสิ้นลม

S.GUY II Nelumbo nucifera

พระภูมินทร์เอกกษัตริย์องค์ฉัตรแก้ว
นิราศแล้วสู่สรวงห้วงสวรรค์

พระบุญญาอานิสงส์องค์ราชัน
ขอสุขสันต์แห่งทิพย์พระนิพพาน

ธ ทรงครองหทัยของไพร่ฟ้า
ปวงประชาทุกข์เทวษเขตสถาน

พระขวัญราษฎร์ขวัญแคว้นแดนกันดาร
ขอภูมีทรงพิมานสวรรคาลัยเทอญ

Sasi

กราบพระบาทอำลาพระโพธิสัตว์
เสด็จมาขจัดภัยในโลกหล้า

สู่ภพใหม่เพื่อประกาศศาสดา
แห่งมหาห้วงมหรรณพ์นิรันดร์กาล

“ขอเป็นข้ารองบาททุกชาติไป”
ขออยู่ใต้บารมีที่สืบสาน

ทรงเหน็ดเหนื่อยกายามาแสนนาน
แสนร้าวรานดวงใจไทยทั้งปวง

Siriwanna Jill

ไพโรจน์ จำนาญศิลป์

รัตติพร ล้วนรัตน์

ดร.ชวาล คูรัพิพัฒน์

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ ชาวศิริราช กองทัพเรือ และประชาชน
ร่วมงาน “น้อมดวงใจชาวศิริราช ตามรอยพระราชปณิธานพระภูมิพล”

แม้คืนนี้

แม้คืนนี้ดวงดาวยังพราวฟ้า
หากลึกในดวงมานรานร้าวทรวง
แม้คืนนี้แสงนวลยังอวลอุ่น
หากแสงจันทร์ยวนเย้ากลับเศร้าซม
แม้คืนนี้หริ่งหรีดเรไรร้อง
หากผองไทยคลาคล่ำด้วยน้ำตา
แม้คืนนี้เชลงกลอนอักษรศิลป์
ความโหยหาอาลัยให้เพิ่มพูน
ทั่วนภาพริบพร่างกระจ่างสรวง
ไทยทั้งปวงสะอื้นขื่นระทม
ไล้ละมุนราตรีฤดีสม
ดั่งหน้าชื่นอกตรมขมอุรา
ยังแซ่ซ้องระงมงำส่ำภาษา
เปล่งวาจาเทิดไท้ใจอาดูร
หากแต่จินตนาการพาลสิ้นสูญ
ทวีคูณมิด้อยถอยลงเอย

Soul Searcher

มนตรี ด่านวิรุฬหวณิช

เหล่าพสกนิกรร่วมใจสวดอิติปิโส ๘๙ จบ
และจุดเทียนเจริญภาวนาน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นพระราชกุศล
ณ มณฑลท้องสนามหลวง ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ชาลินี ถิระศุภะ

๐๒.๐๐ น. วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐
กลุ่มจักรยานจิตอาสาสายตรวจวัฒนธรรมกราบถวายบังคมลา
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ในการปฏิบัติหน้าที่คืนสุดท้าย

วสันต์ วณิชชากร

เหล่าเจ้าหน้าที่จิตอาสาทุกหมู่เหล่า กราบถวายบังคมลา
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ในวันสุดท้ายที่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ เมื่อเวลา ๐๒.๐๐ น. ของวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

วสันต์ วณิชชากร

๐๑.๓๐ น. ของเช้าวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประตูพระบรมมหาราชวังได้ปิดลง
แม้จะได้เป็นประชาชนกลุ่มสุดท้ายที่ได้เข้ากราบถวายบังคมพระบรมศพพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งแล้ว
แต่ทุกคนยังคงเฝ้าอยู่เช่นนั้นด้วยความอาดูรอาลัยยิ่ง

Copyright : wason wanichakorn
FanPage:facebook.com/ช่างภาพบ้านนอก

ภาคผนวก

รายนามผู้ประพันธ์บทร้อยกรอง “พระเสด็จสู่ฟ้า ราษฎร์ล้วนอาลัย”

กชกร สิริกัญญกุล
กวีตีสาม
กังเอง
กุณฑลี รื่นรมย์
เกศราพร พรหมนิมิตกุล
เกียรตินคร
ขนิษฐา ธรรมทัต
ขวัญชนก ทองล้วน
ขวัญเรือน สาสังข์, ธนสาร สาสังข์
และ สิรินยา นภาพร
ครอบครัวรัตนบรรเทิง
และครอบครัวสุภาพันธุ์
ครูไผ่ เมืองคอน
คีตากะ
จรีรัตน์ สาครินทร์
จักรินทร์ สร้อยสูงเนิน
จันทร์เพ็ญ จันทนา
จำนงค์ สมจริง
จำเริญลักษณ์ ทองล้วน
จินตนา กล้ายประยงค์
จิรวัฒน์ มโนสารกิจ
จิระนันท์ พิตรปรีชา
จุฬา ยิ่งดำนุ่น
เจน สงสมพันธุ์
ใจ กัลหะรัตน์
ชมพร เพชรอนันต์กุล
ชมัยภร บางคมบาง
ชวิน พงษ์ผจญ
แพทย์หญิงชัญวลี ศรีสุโข
ชัยณรงค์ วีระมโนกุล
ชัยพร ทับพวาธินท์
ชัยวัฒน์ สีแก้ว
ชาติ หงส์เทียมจันทร์
ชำนาญ ทองดี
ชำนาญ รอดเหตุภัย
ชินกร ไกรลาศ
ชุติมา แสนทวีสุข และครอบครัว
เชิดพล สาธิตภัทร
โชคชัย บัณฑิต
ไชยเชษฐ์
ญาดา อารัมภีร
ฐาปกรณ์ จิตติเลิศวุฒิ
ณรงค์ จันทร์พุ่ม
ณรงค์ชัย ปิฎกรัชต์
ดาราวรรณ มีศรี
ต้นตระกรานต์
ตวงรัตน์ กมลวาทิน
ต่อเกียรติ เงินกอง
ตุ๊กตา ลิ้มตระกูล
ตุลยา ตัณฑ์กำเนิด
ทองแถม นาถจำนง
ทัญพิสิษฐ์ โสตถิเสวี
ธงทอง จันทรางศุ
ธัชชิต สกุลพอง
ธิติภัทร จรูญชัยกุลเจริญ
ธีรวัฒน์ กล่าวเกลี้ยง
นงลักษณ์ ทองล้วน
นภาลัย สุวรรณธาดา
น้องแสนดี
นันทา ทองทวีวัฒนะ
นายเงา
นิพล รัตนพันธ์
นิภา ทองถาวร (บางยี่ขัน)
นิ่ม-แก้ว-กวาง-โจ้-บิว โรงเรียนวัดสระแก้ว
(รุ่งโรจน์ธนกุล อุปถัมภ์)
นิราศ ครองระวะ
เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
บั๋ง สุทธิพงษ์ สมบัติจินดา
บางม่วง และครอบครัว
บุญเตือน ศรีวรพจน์
ประจวบ สัญโญชน์วิทย์
ประพจน์ อัศวิรุฬหการ
ประพนธ์ เรืองณรงค์
ประยอม ซองทอง
ปลาย อักษร
ป้าเชี่ยน เฮี้ยนภาษา
หม่อมราชวงศ์ปิยฉัตร ฉัตรชัย
ปิยวัตร เฉิดกระโทก
ปิยะพันธ์ จำปาสุต
พงษ์ชัย เพชรสังหาร
พรทิพย์ คำดี
พระมหาทองสมุทร ธมฺมาทโร
พลกฤต สุนทรพล
พิทักษ์ บุณยะโอภาส
พิทักษ์พงศ์ เก้าเอี้ยน
พิสมัย จันทวิมล
พี.พูนสุข
พี่คนดี
พีระวิศว์ พูลเขตรวิทย์
ไพฑูรย์ ธัญญา (ธัญญา สังขพันธานนท์)
ไพวรินทร์ ขาวงาม
ภราดร ศรปัญญา
ภัทริยา สุมะโน
ภูริทัต หงษ์วิวัฒน์
มนตรี คงแก้ว
มยุรธุชบูรพา
ม่อนจัง
มะเนาะ ยูเด็น
แมน คล้ายสุวรรณ
ยุทธภพ คชโกษัย
รดากานต์ นิรัติศัยกุล
รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล

ระพี พชระ
ระพี สาคริก
รักษเกชา แฉ่ฉาย
รักษ์อักษร
เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์
ล้วน วัฒนาเดช
ลัดดาวัลย์
วกุล มิตรพระพันธ์
วงศ์กวี กรองกานท์ (อภิญญา ขาวสุทธิ์)
วทัญญู ปรัชญานนท์
วนิดา พูลสวัสดิ์
วรวุฒิ ภักดีบุรุษ
วลัชณัฏฐ์ ทวีวุฒิชุติวัต
วัชรินทร์
วันทนา วิเศษสกุลศักดิ์
วันเนาว์ ยูเด็น
วันเพ็ญ ณ เชียงใหม่
วัลลภ มากมี และครอบครัว
วิชา – นวลพรรณ มหาคุณ
วิทวัจน์ สุนทรวิเนตร์
วิทิต ไชยวงศ์คต
คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์
วิรุณ ตั้งเจริญ
วิลักษณ์ ศรีป่าซาง
วิลาวัณย์ อำไพพันธุ์
วิไลรัตน์ ปัญญาสงค์
วิวัฒน์ บัตรเจริญ
วิวัฒน์ บุรทัต
วิษณุ พุ่มสว่าง
วีณา วุฒิจำนงค์
ทันตแพทย์วีระวัฒน์ สัตยานุรักษ์
วุฒินันท์ กันทะเตียน
ศรีวิชัย ทรงสุวรรณ
ศศิธร ธัญลักษณานันท์
ศักดิ์สิริ มีสมสืบ
ศิริวรรณ์ อินทรกำแหง
ศิวกานท์ ปทุมสูติ
ศิวพรรณ โตเชื้อ
ศุภวรรณ โชควิวัฒน
สนอง จุลกะทัพพะ
สมเกียรติ รักษ์มณี
สมบัติ กิ่งกาญจนวงศ์
สมพงศ์ ชูสุวรรณ และครอบครัว
สมมาศ เทียมกีรกุล (ม่วงใหญ่)
สมยศ แสงสุวรรณ
สมศักดิ์ ศรีเอี่ยมกูล
สมาชิกพันทิปหมายเลข ๗๒๖๖๔๙
สวิตต์ ก่อมงคลกูล
ส่องแสงตะวันฉาย
สัจภูมิ ละออ
สายป่าน ปุริวรรณชนะ
สายพร แจ่มขำ
สิทธิพงศ์ ทองวัฒนา
สิทธิสม มุทธานุกูลวงศ์,
เอกพงษ์ นพสกุล
สิริวดี
สุกัลยา ปริญโญกุล
สุชิน ประพันธ์พจน์
สุทัศน์ อยู่รอด
สุปัญญา ชมจินดา
สุปาณี พัดทอง
สุพิชา เพิ่มสิน, ดารณี ขาวโต,
กิตติโชติ นันตา
สุภาพ คลี่ขจาย
สุมิตรา จันทร์เงา
สุวนีย์ พระแก้ว
สุวัฒน์ ไวจรรยา และครอบครัว
เสกสรร มีธรรม
ไหลเย็น
อดุล จันทรศักดิ์
อนุสรณ์ จังกาจิตต์
อภิชาติ ดำดี
อภิโชค พิพัฒน์ลาภา
อภิรมย์ กาญจนพิมาย
หม่อมราชวงศ์อรฉัตร (สุขสวัสดิ์) ซองทอง
อวิชฺชาภิกขุ
อโศกน้ำ พลอยไพลิน
อังคาร จันทาทิพย์
อาภรณ์ ปรีดาเกษมสุข
อิสรภัทร วารีสอาด
อุดม คำขาด
อุบล สรรพัชญพงษ์
เอกลักษณ์ บุญท้าว
ฮกกงจื้อ (นกมีหูหนูมีปีก)
cristopherrobins
Crystal Ball
Hort39
ruennara
S.GUY II Nelumbo nucifera
Sasi
Siriwanna Jill
Soul Searcher

รายนามช่างภาพจิตอาสาและประชาชนผู้บันทึกภาพ

กชณิภา นิลเขต
กลุ่มรถมอเตอร์ไซค์ใหญ่ ระยอง
กันต์ สุสังกรกาญจน์
กิจจา ปรัชญาธรรมกร
กิ่งแก้ว ภคภาสน์วิวัฒน์
กิตติ กิตติพงษ์สถาพร
จรูญ ทองนวล
จามิกร สุขทรามร
ฉัตรชัย สุขาภิมัณฑ์
ชนินทร์ แซ่ฟุ้ง
ชมผกา รอดภัย
ดร.ชวาล คูร์พิพัฒน์
ชัชวาล ดาจันทร์
ชาลินี ถิระศุภะ
ชูศักดิ์ วรพิทักษ์
ชูศักดิ์ อุทัยภานุมาศ
ชาร่า เว้าเตอร์
ณกฤช จรูญศรีรักษ์
ณรงค์ฤทธิ์ ตระการวิจิตร
ณรงค์ศักดิ์ สุริยาวรกุล
ณธีวัชร์ วงศ์จริยวัตร
ณัฐวุฒิ ใจอุ่น
ณัฐวดี พงษ์เจี่ย
ดิลก ตามใจเพื่อน
เตชทัต ธรรมนิตย์
ทวีพงศ์ ประทุมวงษ์
นคเรศ ธีระคำศรี
นพคุณ กุลสุจริต
นพมณี สงวนพงศ์
นพสิทธิ์ วงศ์แววประเสริฐ
นรา จิรายุวัฒนา
นริศ เกตุอำพันธ์
นวลพรรณ นาคปรีชา
นิสากร ปิตุยะ
บุญเวช แซ่เตียว
บุณฐไชย ไชยวิรุณเจริญ
ปกรณ์ ชุณหสวัสดิกุล
ปฐมพล พรานป่า
ปัญญา อภิญญานุกรักษ์
ปิลันธ์ อำไพรัตน์
ปูรณ์ภัสสร กิจจินดารักษ์
นายแพทย์พนม อาชาฤทธิ์
พยนต์ รัตนกุล
พรชัย เอกโกศล
พรประสิทธิ์ รักสมาน
พลัฏฐ์ ไชยพิทักษ์กูล
พัทธ์รวินทร์ วานิชย์สถาพร
พันตรีพัชร พัชรพงษ์
พีระพงษ์ ประจวบแท่น
พุฒิธร พรหมดวง
พุทธิพัชร์ ดิบดี
เพลินพิศ หันหาบุญ
ไพโรจน์ จำนาญศิลป์
ภูมิพัฒน์ ลิ้มสมบัติตระการ
มนตรี ด่านวิรุฬหวณิช
มนตรี ธีระตระกูล
มาลี ฤกษ์พรพิพัฒน์
ไมตรี
รชฏ วิสราญกุล
รัตติพร ล้วนรัตน์
เลอสม ล่วงพ้น
วรนันทน์ ชัชวาลทิพากร
วรรณพงษ์ สุรโรจน์ประจักษ์
วรรนธนี อภิวัฒนเสวี
วสันต์ วณิชชากร
วิรัช สวัสดี
วิศณุรักษ์ หอมละออ
วุฒิกร สินธุวาทิน
ศรชัย กิจวัฒนานุสนธิ์
ศักย์ศรณ์ เพ็ชรศิริ
ศิริวรรณ ทิพย์สวัสดิ์
ศุภรัตน์ แก่นจันทร์
ศุภลักษณ์ จันทร์พิทักษ์
สงกรานต์ วีระพงษ์
สถิต ขาวผ่อง
สมศักดิ์ ล่ำพงศ์พันธ์
สโรชา หวังดี
สัญชัย ลุงรุ่ง
สามารถ ปิติเลิศปัญญา
สายัณห์ ชื่นอุดมสวัสดิ์
สภาวัฒนธรรมจังหวัดอุดรธานี
สินีรัชต์ สุริยาวุฒิธรรม
สุกิจ เจริญมุขยนันท์
สุรพล สุภาวัฒนกุล
หรรษา ตั้งมั่นภูวดล
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
อดุล ตัณฑโกศัย นครพนม
อนุชัย ศรีจรูญพู่ทอง
อริศรา เจษฎาพงศ์ภักดี
อาภรณ์ บำรุงสุข
เอกรินทร์ เอกอัจฉริยะวงศ์
KBO Photo team

โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

หลักการและเหตุผล

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ ได้เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ยังความทุกข์โทมนัสอย่างยิ่งแก่ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศ ด้วยตลอดระยะเวลา ๗๐ ปีแห่งการครองราชย์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ได้ทรงพระวิริยะอุตสาหะ อุทิศพระวรกายปฏิบัติพระราชกรณียกิจนานัปการ เพื่อขจัดทุกข์บำรุงสุขแก่อาณาประชาราษฎร์ทั่วทุกภูมิภาคของไทย ยังความร่มเย็นแก่พสกนิกรและความเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนแก่ประเทศชาติ

ด้วยน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ กระทรวงวัฒนธรรมจึงมอบให้สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร และศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม รวบรวมบทเพลง บทกวี และข้อความไว้อาลัย ซึ่งเหล่าพสกนิกรได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อแสดงความอาลัยและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ เผยแพร่ทางสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ด้วยบทประพันธ์ดังกล่าวเปรียบเสมือนเอกสารจดหมายเหตุของประชาชนที่ร่วมบันทึกประวัติศาสตร์สำคัญของชาติด้วยถ้อยคำที่มีความงดงามทางวรรณศิลป์ สมควรเก็บรักษาไว้ ณ หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และหอสมุดดนตรีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ พร้อมทั้งพิจารณาคัดเลือกบทกวีนิพนธ์ที่มีสำนวนโวหารไพเราะ มีความประณีตในการใช้ถ้อยคำ มีความถูกต้องตามหลักภาษาและฉันทลักษณ์ร้อยกรองไทย ตลอดจนสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความสูญเสียของคนไทยทั้งประเทศได้อย่างลึกซึ้ง เพื่อจัดพิมพ์เป็นหนังสือเผยแพร่ให้โลกได้ประจักษ์ถึงความจงรักภักดีและความผูกพันที่ประชาชนมีต่อพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งและเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจ อันจะมีส่วนร่วมในการเฉลิมพระเกียรติให้แผ่ไพศาลสืบไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

๒. เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ให้ปรากฏแผ่ไพศาล

๓. เพื่อบันทึกเป็นจดหมายเหตุประชาชนรูปแบบหนึ่ง

ระยะเวลาดำเนินการ

พฤศจิกายน ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐

เป้าหมาย

เยาวชน ครู อาจารย์และประชาชนทั่วไป

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. รวบรวมข้อมูล เสนอขออนุมัติโครงการ (พฤศจิกายน ๒๕๕๙ - มกราคม ๒๕๖๐)

๒. จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน คณะกรรมการคัดเลือกและคณะทำงานฯ (ธันวาคม ๒๕๕๙ - มกราคม ๒๕๖๐)

๓. รวบรวมบทเพลง บทกวีและข้อความไว้อาลัยที่ประพันธ์และเผยแพร่ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ (เสด็จสวรรคตครบ ๑๐๐ วัน) (พฤศจิกายน ๒๕๕๙ - มกราคม ๒๕๖๐)

๔. จัดประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกกวีนิพนธ์ (กุมภาพันธ์ - มีนาคม ๒๕๖๐)

๕. จัดทำต้นฉบับและจัดหาภาพประกอบ (เมษายน - พฤษภาคม ๒๕๖๐)

๖. เสนอขออนุมัติต้นฉบับหนังสือ (พฤษภาคม ๒๕๖๐)

๗. รวบรวมบทเพลง บทกวีและข้อความไว้อาลัย ส่งมอบหอสมุดดนตรีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ และหอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติฯ (พฤษภาคม ๒๕๖๐)

๘. ดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือ (มิถุนายน - กันยายน ๒๕๖๐)

ผู้รับผิดชอบ

สำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร และศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. หนังสือกวีนิพนธ์ฉบับกวีประชาชนเพื่อเทิดพระเกียรติและแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ ที่ระลึกในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร

๒. เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อประเทศชาติ และพสกนิกรชาวไทย

๓. ได้รวบรวมบทเพลง บทกวีและข้อความไว้อาลัยที่ประชาชนประพันธ์ขึ้นเพื่อแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณไว้อย่างเป็นระบบ

๔. ได้อนุรักษ์และสืบทอดมรดกวัฒนธรรมด้านวรรณศิลป์ให้เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติสืบไป

คำสั่งคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิง พระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ที่ ๔/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือบทกวีนิพนธ์โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อม รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

ตามคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ ๖/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช กำหนดให้คณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึกและจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพฯ มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อช่วยในการปฏิบัติงาน นั้น

เพื่อให้การจัดงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสมพระเกียรติยศทุกประการ จึงอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒.๓ ของคำสั่งคณะกรรมการอำนวยการจัดงานฯ ดังกล่าว แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือ **“บทกวีนิพนธ์โครงการกานท์กวีคีตการปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร”** โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑ คณะที่ปรึกษา

๑.	ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	ที่ปรึกษา
๒.	อธิบดีกรมศิลปากร	ที่ปรึกษา
๓.	หม่อมราชวงศ์อรฉัตร ซองทอง	ที่ปรึกษา
๔.	นางชมัยภร บางคมบาง ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์	ที่ปรึกษา
๕.	รองอธิบดีกรมศิลปากร (ที่ได้รับมอบหมาย)	ที่ปรึกษา
๖.	นายบุญเตือน ศรีวรพจน์	ที่ปรึกษา

๑.๒ คณะอนุกรรมการ

๑.	ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์	ประธานอนุกรรมการ
๒.	นางพันธุ์อร จงประสิทธิ์	รองประธานอนุกรรมการ
๓.	นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย	อนุกรรมการ
๔.	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนาสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงวัฒนธรรม	อนุกรรมการ
๕.	นางสาวศิริรัตน์ ทวีทรัพย์ นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ	อนุกรรมการ
๖.	นางสาวทิพพวรรณ บุญส่งเจริญ นักอักษรศาสตร์ปฏิบัติการ	อนุกรรมการ
๗.	นายพิทักษ์พงศ์ เก้าเอี้ยน นักอักษรศาสตร์	อนุกรรมการ
๘.	นางดาวรัตน์ ชูทรัพย์ นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๙.	นางสาวชนิดา สีหามาตย์ นักอักษรศาสตร์ปฏิบัติการ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๐.	นางสาววกุล มิตรพระพันธ์ นักอักษรศาสตร์ปฏิบัติการ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๒. อำนาจหน้าที่

๑. รวบรวมเอกสารข้อมูล และเรียบเรียงต้นฉบับหนังสือบทกวีนิพนธ์โครงการกานท์กวีคีตการ ปวงประชาน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

๒. พิจารณาคัดเลือกบทกวีนิพนธ์ที่มีความไพเราะ มีคุณค่าทางวรรณศิลป์ ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ อีกทั้งมีเนื้อหาบอกเล่าความรู้สึกของประชาชนชาวไทยให้โลกประจักษ์ถึงความจงรักภักดี และความผูกพันที่ประชาชนมีต่อพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่ง เพื่อจัดทำต้นฉบับหนังสือ

๓. พิจารณาตรวจสอบแก้ไขต้นฉบับหนังสือบทกวีนิพนธ์ฯให้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ สำหรับเป็นหนังสือสำคัญของชาติสืบไป

๔. ดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวีระ โรจน์พจนรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
ประธานคณะกรรมการฝ่ายจัดทำหนังสือที่ระลึก
และจดหมายเหตุงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ที่ปรึกษา

นายอนันต์ ชูโชติ	อธิบดีกรมศิลปากร
นายขจร มุกมีค่า	รองอธิบดีกรมศิลปากร
นางสาวศุภร รัตนพงศ์	รองอธิบดีกรมศิลปากร
นายประทีป เพ็งตะโก	รองอธิบดีกรมศิลปากร
นางสาวอรสรา สายบัว	ผู้อำนวยการสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์

บรรณาธิการ

นางดาวรัตน์ ชูทรัพย์	รักษาการผู้อำนวยการกลุ่มภาษาและวรรณกรรม

คณะบรรณาธิการ

นางชมัยภร บางคมบาง	ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์
หม่อมราชวงศ์อรฉัตร (ศุขสวัสดิ์) ซองทอง	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทยและผู้ใช้ภาษาไทยดีเด่น
นายบุญเตือน ศรีวรพจน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านอักษรศาสตร์ (ภาษาและวรรณกรรม)
นางพันธุ์อร จงประสิทธิ์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านภาษาและวรรณกรรม
นายสมยศ แสงสุวรรณ	นายกสมาคมนักกลอนแห่งประเทศไทย
นางดาวรัตน์ ชูทรัพย์	นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
นางสาวศิริรัตน์ ทวีทรัพย์	นักอักษรศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
นายพิทักษ์พงศ์ เก้าเอี้ยน	นักอักษรศาสตร์

ภาพประกอบ

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ

ภาพปก

นรา จิรายุวัฒนา
สุรพล สุภาวัฒนกุล

ศิลปกรรม

นางสาวเชนิสา เพื่อวงศ์

พิมพ์ที่

บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

รัฐบาลในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
จัดพิมพ์ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายสนองพระมหากรุณาธิคุณ
ในงานพระราชพิธีถวายพระเพลิงพระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ณ พระเมรุมาศ ท้องสนามหลวง
วันพฤหัสบดี ที่ ๒๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐